

Kamniški OBČAN

Št. 14

40. leto

Kamnik, 25. julija 2001

POLETNI UTRIP NA VELIKI PLANINI

Zadovoljni z opravljenim delom, ko so iz loke sredi pastirskih stanov, kjer je vedno dosti vode, preko hriba potegnili 210 metrov cevi do Pod krajem: Stane Trobevšek - Zabrški, Joža Spruk in France Pančur - Devove, ki mu ne bo več treba vsak dan nalivati v korito pri Vosranki najmanj dvajset veder vode ...

Letošnja pašna sezona se je, kot običajno, začela sredi junija. Na dan po sv. Vidu, 16. junija, so pastirji na planino prignali ali pripeljali večino od 340 glav goveje živine, kolikor se jih letos pase na Veliki planini. Pastirji so to pomlad in poletje opravili veliko dela, saj so poleg popravila ograj ogradili več lokev za napajanje živine in ob njih postavili korita z namenom, da živina pije čisto vodo. Velikoplaninski pastirji pa se bodo tudi letos na praznik Marije Snežne, 5. avgusta, ko bo na planini žeganje, poveslili s številnimi ljubitelji planine...
Več o letošnjem poletnem utripu na Veliki planini na 9. strani.

BO NEVAREN PREHOD ČEZ MLINŠČICO NA DUPLICI ZAMENJALA VARNA BRV?

Iz nekaj starih vrat in trhljih desk sestavljen prehod preko Mlinšče na Duplici so te dni odstranili lastniki zemljišča, družba Količevo karton, na opozorilo občinskega oddelka za okolje in prostor. Svet krajevne skupnosti Duplica pa je podal predlog, da se postavi nova brv, ki bo tako kot doslej služila krajanom za prehode in rekreacijo, potrebna pa je tudi za intervencijski prehod do obrežja Kamniške Bistrice v primeru naravnih in drugih nesreč.

Več na 3. strani

STO LET MARIJE LAJLER IZ BISTRICE

Najstarejša krajanka KS Kamniška Bistrica Marija Lajler je v teh dneh praznovala stoletnico rojstva v družbi nečaka Petra Doviča in njegove žene Marije, ki jo zadnjih nekaj let spremljata na življenjski poti.

Cestitke gospe Mariji ob čudovitem življenjskem jubileju prihajajo tudi iz uredništva Kamniškega občana.

Več na 5. strani.

ČAS POČITNIC JE VSELEJ PREKRATEK

Za nami je že dober mesec dni težko pričakovanih počitnic in solarji, še bolj pa njihovi starši, so si prav gotovo že oddahnili od solskih skrbi. Nekatere na dopustniške dni spominjajo le še prijetna doživljanja, drobni spominki, školjka, kamenček s plaže, fotografija ali naslovi novih prijateljev, drugi pa se bodo šele podali dopustniškim doživljanjem naproti.

Otroškega živ-zava, ki se je ob začetku počitnic naselil po igriščih, v teh dneh ni, saj je večina počitnikarjev odšla na morje, nekateri so se od tam že vrnili zagoreli in polni novih dogodivščin, v hribe, k babicam in dedkom in podobno. Toda tudi tistim, ki so doma, nikakor ne more biti dolgčas, saj so v Mladinskem centru

Kamnik in Matični knjižnici Kamnik pripravili ustvarjalne, poučne in sportno-zabavne delavnice za vse tiste, ki želijo kvalitetno preživeti prosti čas. Tega je med počitnicami res na pretek, a v najrazličnejših delavnicah otroci ne bodo spoznali dolgčasa, staršem pa bodo iz glave odptovale skrbi, kako zaposliti otroke, ki imajo nenadoma ure in ure prostega časa.

V teh dneh smo obiskali počitnikarje v ustvarjalni delavnici na Šutni, kjer se vselej naučijo kaj novega, spoznavajo nove prijatelje, se nasmejijo in dajo duška svoji otroški domiselnosti in razposajenosti. Prizadevna Helena Sterle z Mladinskega centra Kamnik je poskrbela, da bodo ustvarjalne delavnice potekale ves čas počitnic od ponedeljka do petka med 10. in 11. uro. Vsako soboto pa igrače, knjige in športni rekviziti iščejo nove lastnike na »bolsjaku«.

Ker je pred nami še dober mesec solskih počitnic, za tiste, ki se bodo pridružili študentskim vrstam pa celo dobra dva meseca, objavljamo v koledarju prireditev na drugi strani nekaj zanimivih predlogov prijetnih počitniških doživetij.

Naj bo najdaljši dopustniški čas v letu prav za vse lep, nepozaben, brezskrben in vesel, da se bo v nas nakopičila pozitivna energija za vse preostale dni v letu, ki prinašajo delo, učenje, skrbi ter drobne in večje težave, s katerimi se bomo soočili.

SAŠA MEJAC

V ustvarjalni delavnici na Šutni, ki se ji lahko pridružite ves čas počitnic, so Ines, Kristina, Tamara, Anja, Zala in Petra spretno izdelovale domiselna darila za starše in prijatelje.

Časa za klepet s prijateljicami, igro in veselje ni nikoli preveč in počitnice bodo še prehitro minile, so v en glas zatrjevale osnovnošolke Maja, Sabina, Ana, Aida in Mirela.

Naslednja, podopustniška številka Kamniškega občana bo med nami 5. septembra, pred Dnevi narodnih noš.

Kot vsa leta doslej, si bomo v avgustu nabirali novih moči za nadaljnje delo pri ustvarjanju Kamniškega občana. Vaše članke pričakujemo do srede, 29. avgusta, oglase, zahvale in obvestila pa do ponedeljka, 3. septembra.

Prav vsem pa želimo prijetne, zanimive in srečne počitnice!

TRGOVINA IN SERVIS ŠPORTNE OPREME
na Perovem, ob kamniški obvoznici

3S SPORT
8394-404

SEZONSKO ZNIŽANJE CEN POLETNIH OBLAČIL
OD 30% DO 50%
OD 20. 7. DO 3. 8.

Killer Loop	Chiemsee	Iguana
Nike	Conte	Belfe
Brugi	Mistral	

Odpri od 8^h do 19^h sobota od 8^h do 13^h

mmm... sveži domači piškoti

PEKARNA DUPLICA KAMNIK
Ljubljanska 21k, ☎ 8314-013

VEČERNA PRODAJA SVEŽEGA KRUHA
vsak dan, od 17. do 21. ure, nedelja zaprto.

KMEČKI KRUH

Arboretum Volčji Potok

RAZSTAVA LILIJ IN DALIJ V AVGUSTU IN SEPTEMBRU

**TURISTIČNO-INFORMACIJSKI
CENTER OBČINE KAMNIK**

Tomšičeva 23, 1240 KAMNIK

TEL.: 01/83-91-470, FAKS: 01/83-18-192

e-mail: infocenter.kamnik@siol.net; http://www.kamnik.s

KOLENDAR PRIREDITEV
TRADICIONALNI DNEVI NARODNIH NOŠ

Petek, sobota in nedelja, 7., 8. in 9. septembra

Staro mestno jedro Kamnik

Organizator: Agencija za turizem in podjetništvo - Turistično informacijski center, informacije: 839 14 70

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ KAMNIK

Japljeva 2, tel.: 01/83-17-556

Petek, 27. julija, ob 20. uri

Letno prizorišče pod Malim gradom, Kamnik

KONCERT

 Roko in jazz pevskega zbora **Voices InTime** iz Münchna na Bavarskem.

Koncertno turneje zbora pripravljamo skupaj z Bavarsko-slovenskim društvom ter Kozjanskim parkom Podsreda. Vstop prost!

Sobota, 18. avgusta, ob 20. uri

Kamnik - župnijska cerkev na Šutni

ANGELA TOMANIČ, orgle

Sobota, 25. avgusta, ob 20. uri

Kamnik - župnijska cerkev sv. Petra in Pavla

MILKO BIZJAK, orgle

Sobota, 1. septembra, ob 20. uri

Kamnik - Frančiškanska cerkev

DIMITRIJ REJC, orgle

Sobota, 15. septembra, ob 20. uri

Mekinje - župnijska cerkev

SLOVENSKI KVARTET KLARINETOV

A. Zupan, D. Sodja, J. Kotar, A. Deferr

Sobota, 22. septembra, ob 20. uri

Kamnik - Frančiškanska cerkev

ADAM SELI, harmonika

Sobota, 29. septembra, ob 19.30

Tunjice - župnijska cerkev sv. Ane

Olga GRACELJ - sopran, Igor MITROVIČ - violina, Milko

BIZJAK - spinet

Sobota, 6. oktobra, ob 19.30

Tunjice - župnijska cerkev sv. Ane

Cveto KOBAL - flavta, Volodja BALŽALORSKY - violina, Neda

PETKOWA - čembalo

Sobota, 13. oktobra, ob 19.30

Kamnik - župnijska cerkev na Šutni

SLOVENSKI OKTET

Zaključni koncert ob jubileju, 50-letnici delovanja

Umetniški vodja: dr. Marko Cuderman

Vstopnine ni!

Pokrovitelj festivala: OBČINA KAMNIK, MINISTRSTVO ZA

KULTURO R SLOVENIJE

MLADINSKI CENTER KAMNIK

Glavni trg 23, tel.: 041/957-609

Ročno-ustvarjalne delavnice za velike in male

(serviet tehnika, vitraž, dišeča sol, čarovnice, mici, beneške maske, poslikava majic, slikanje na steklo) vsak dan od ponedeljka do petka od 10. do 11. ure na Šutni 38 (nasproti cerkve)

Obisk 200 SIT, prijave po tel.: 041/957-609

Otroški boljši trg

Vsako soboto od 10. do 12. ure na Šutni 38

Hokej na rolerjih

Vsak dan ob 18. uri na igrišču ŠCRM (Novi trg), ob sredah ob 18. uri trening mladih začetnikov

DRUGE PRIREDITVE

Sobota, 28. julija, ob 19. uri

Na športnem igrišču v Zgornjem Tuhinju

Praznovanje 90-letnice PGD Zgornji Tuhinj

- gasilska parada

- svečanost s podelitvijo odlikovanj in priznanj

- zabavni program z ansambлом Franca MIHELICA

Informacije: 041/362-899

Nedelja, 5. avgusta

Praznik Marije Snežne na Veliki Planini

Informacije: 041/577-625, Planinsko društvo Bajtar, Velika planina

Sreda, 15. avgusta

Nogometni turnir za pokal krajevne skupnosti Motnik - Igra na travi - igrišče Motnik

Organizator: Športno društvo Motnik, informacije: 041/542-745

Sobota, 18. avgusta

Miholov pohod

Srečanje udeležencev ob 11. uri na Kokrškem sedlu

Organizator: Planinsko društvo Bajtar, Velika planina, informacije: 041/577-625

Nedelja, 19. avgusta

Motniški sejum

Organizator: Turistično društvo Motnik, informacije: 834-80-42

Nedelja, 2. septembra

Pohod na Menino planino - Motnik-Menina planina

Organizator: Športno društvo Motnik, informacije: 041/542-745

Sobota, 8. septembra

Vinska trgatav in kuhanje oglja

Prikaz starih običajev voznikov in pripravjarjev v Motniku

Organizator: Turistično društvo Motnik, informacije: tel. 834 80 42

Sobota, 8. in nedelja, 9. septembra

Razstava koz in ovac

na sejmišču ob Cankarjevi cesti

Organizator: Kozjerejsko društvo Kamnik, informacije: 839-17-10,

041/534-030.

Ustanovljeno Turistično društvo Volčji Potok-Rudnik
POSTAJAMO ČLAN VELIKE DRUŽINE

Tisti večer, 5. julija 2001 je Kamnik ves dehtel v cvetju in pričakovanju evropske komisije.

Krajani Volčjega Potoka in Rudnika smo se zbrali na us-

pešno delo in ponudil pomoč pri delu društva.

Gospod Marjan Rožič je poudaril, da smo postali člani velike družine kar 520 turističnih društev v Sloveniji, pri

je k sodelovanju v akciji »Naravne lepote in kulturna dediščina«, ki poteka v Sloveniji pod pokroviteljstvom predsednika države. S TZS bodo poslali gradiva in materiale, ki nam bodo v veliko pomoč pri programu in nadaljnjem delu, prejeli bomo Lipov list - glasilo TZS. Gospa Zlatka Levstek je dejala, da ima TD Radomlje že 40-letno tradicijo in deluje v javnem interesu prebivalcev. Dolgoletne izkušnje in začetna zagnanost ponavadi obrodita sadove, zato naj sodelovanje med društvoma postane stalna oblika dela.

Zbor smo zaključili s sproščenim klepetom, kjer so se sklepala nova poznanstva, rojevale nove ideje in pobude. Radost ob uspešnem zaključku zbora in navdušenje ob novem začetku so dobra popotnica k uspehu! Zato naj se ob koncu zahvalim pripravljalnemu odboru za ustanovitev TD, svetu KS in predsedniku sveta KS za trud in pomoč pri oblikovanju pravil, smernic dela in plana dela, pri organizaciji in izvedbi ustanovnega zbora, krajankam in krajanom pa za množično udeležbo na zboru. Da bomo uresničili cilje, bomo morali moči združevati tudi v prihodnje.

Za zaključek še slikovita misel g. Rožiča: »Turizem je zbir doživetij.« In naj bo prijetnih čim več.

RIKA FRANTAR

Živahna razprava na ustanovnem zboru Turističnega društva Volčji Potok.

tanovnem zboru Turističnega društva Volčji Potok - Rudnik v na novo prebarvanem domu krajanov, ki so mu domiselno urejeni cvetlični nasadi dajali pravljico podobo. Navzoči so bili predstavniki vseh generacij, posebej razveseljiva pa udeležba mladih, ki so pokazali, da si želijo skupnega denarja, da bo naš kraj prijaznejši, bolj urejen in še bolj opazen. Ustanovni zbor je odprl predsednik sveta KS Tone Žibert, ki je pozdravil vse udeležence. S toplim aplavzom smo pozdravili predsednika Turistične zveze Slovenije Marjana Rožiča, predsednika Agencije za turizem in podjetništvo v občini Kamnik Mirana Jereba, podpredsednico Turističnega društva Radomlje Zlatko Levstek in predstavnic Arboretuma Marijo Burja, ki so se ljubezno odzvali našemu povabilu. Po izvolitvi delovnih teles zbora in ugotovitvi sklepčnosti smo sprejeli Pravila o delu in organizaciji TD, izvolili organe društva, sprejeli program dela in finančni plan. S soglasno podporo vseh je bil za predsednika TD izvoljen Simon Kladnik. Predstavil je smernice dela v štiriletnem mandatu in izpostavil urejenost in identiteto kraja, obveščanje krajanov, delo z mladimi, načrtovanje turističnega razvoja kraja (kmečki turizem, prenočitvene zmogljivosti), sodelovanje z Arboretumom, Golfom in sosednjimi turističnimi društvi... Prvi je novo izvoljenemu predsedniku TD čestital g. Jereb, vsem zazelel

čemer se vse več manjših krajev odloča za ustanavljanje TD. Morda bo to vzpodbudilo Kamničane, da bodo spet oživili delo TD Kamnik? Pohvalil je sodelovanje sveta KS in poudaril, da so perspektive turizma na mladih. Rezultat izžarevanja Arboretuma v prostor in sodelovanja TD naj bo izdelava tipičnega spominka, ki bo tudi promocijski izdelek Arboretuma. Povabil nas

Javna predstavitev letnega lovskogojitvenega načrta za kamniško-domžalsko lovskogojitveno območje

V občinskih prostorih Kulturnega doma Janka Kersnika v Lukovici je aprila potekala javna predstavitev osnutka letnega lovskogojitvenega načrta za kamniško-domžalsko lovskogojitveno območje za lovsko leto 2001-2002. Predstavitev sta vodila gospod Miha Marencič in gospod Miha Znidaršič, oba predstavnika Odseka za gozdne živali in lovstvo pri Zavodu za gozdove Slovenije - Območne enote (OE) Ljubljana. Med povabljenimi gosti so bili poleg predstavnikov Zavoda za gozdove Slovenije tudi predstavniki Kmetijsko gozdarske zbornice Ljubljana ter predstavniki Lovske zveze Slovenije iz konkretnih območnih enot.

V imenu župana občine Lukovica je gospod Tomaž Cerar izrekel dobrodoščilo v upanju, da bodo tudi bodoče javne predstavitve lovskogojitvenih načrtov v občinskih prostorih. Gospod Miha Marencič je pozdravil vse prisotne in se zahvalil za vljudno povabilo. Pojasnil je, da je javna predstavitev namenjena podajanju pripomb, ki bodo sestavni del potrjenega lovskogojitvenega načrta.

Sledila je predstavitev načrta po poglavjih. Na kratko je bilo predstavljeno lovskogojitveno območje in njegovi ekološki enoti. Ocena usklajenosti rasti in jedr divjadi z njenim okoljem je bila ovrjednena na podlagi objektivnosti gozdnega mladja in izplačila škod na kmetijskih površinah.

Zatem so bili predstavljeni opravljeni in načrtovani ukrepi lovišč in Zavoda za gozdove Slovenije. Poudarek je bil na posameznih vrstah divjadi - predvsem lovskih. Izpostavljena je bila analiza preteklega gospodarjenja in odstopanja od načrta, cilj gospodarjenja v prihodnosti ter konkretne usmeritve, kot so število načrtovanega odvzema, spolna in starostna struktura divjadi in drugo.

Po tej predstavitvi je sledila štirorazprava s konstruktivni-

mi pripombami in strpnem dialogu, ki jo je odprl gospod Vid Kadunc, predstavnik Kmetijsko gozdarske zbornice Ljubljana. Najbolj ga je zanimalo, ali so v analizo izplačila škod zajete vse škode, saj so po oceni kmetov divji prašiči povzročili večjo škodo kot v preteklem letu. Poudaril je, da sklep o dodatnem odstranju nekaterih divjih živali na Menini planini ni bil realiziran. Zelo ga skrbi stanje velike škode na Menini planini, saj že štirideset let ne pomni tako velike škode zaradi divjadi. S strani Zavoda za gozdove Slovenije je bilo pojasnjeno, da so prikazane škode povzete po letnih načrtih gospodarjenja z divjadjo po posameznih lovskih družinah. Opozorjeno je bilo tudi, da bo v bodoče potrebno sistematično beležiti nastale škode.

Na Menini planini je škoda na pašnikih v letošnjem letu zares velika, so povedali prisotni. Velik vpliv na to je imela zelo mila zima, ki je ugodno vplivala na zadrževanje divjih živali, zlasti divjih prašičev na nezmrznjenih pašnikih. Gospod Anton Kadunc, predstavnik Kmetijsko gozdarske zbornice - OE Kamnik, je povedal, da se lovci očitno bojijo streljati starejše osebe divjih prašičev, še posebej samic, saj bi pri morebitni zmoti sledile ostre sankcije znotraj lovskih družin. Za jele najad meni, da ni avtohtona vrsta na Menini planini, saj je nekdo tu ni bilo, zato se v bodoče lahko pričakujejo težave zaradi njene širitve. Glede načrtovanega odvzema divjih prašičev pa je pojasnil, da ni ustrezna realizacija. Gospod Janez Glavač, predsednik lovskogojitvenega območja Kamnik - Domžale je dejal, da pri odstranju upoštevajo usmeritve, ki ne bo porušila spolne in starostne strukture. O nastali škodi na Menini planini se je strinjal z mnenji nekaterih in dodal, da je premalo zmrznjena zemlja na pašnikih omogočala nemoteno prekopavanje tal, pomanjkanje snega pa je

onemogočilo samo izvajanje lova. Lovske družine so se po njegovem mnenju kar najbolj potrudile, saj so organizirale love praktično vsako soboto in nedeljo, vendar je bil učinek lova zelo slab. Posledično slabe realizacije je zelo jasna, zato se ne izogibajo poravnavanju škode in jo bodo poskušali pravično poravnati potem, ko bo ocenjena.

Govora je bilo tudi o tem, da se vse preveč omenjajo težave na Menini planini, manj pa o povzročeni škodi po divjih prašičih v Občini Lukovica in drugih krajih. Predstavniki Lovske družine Lukovica so pojasnili, da zelo dosledno poravnajo nastale škode, pogosto tudi s svojim delom. Sledila je replika na to izjavo, da gre na Menini planini za pašnike velikih kmetijskih površin v težje dostopnih predelih, ki jih ni tako preprosto ali skoraj nemogoče fizično urediti po nastali škodi.

Gospod Peter Kos, predstavnik Lovske družine Lukovica, je opozoril na možnost preprečevalnega krmljenja in obvezno stalno zalaganje krmišč. To pa je po mnenju nekaterih slabo, saj dodatno krmljenje dvigne spolno zrelostno mejo divjih prašičev - samic že na eno leto.

V razpravi so sledili zelo koristni nasveti krmljenja v obliki krmnih njiv, ki so na obrobju poljskih kompleksov in so jih kmetje že zdavnaj opustili. Škoda se tako locira tja, kjer je dopustno. Potreben bo večji odstrel divjih prašičev, zlasti samic, konec koledarskega leta, ko še ne nosijo potomstva, je bil predlog nekaterih. To pa bo bistveno pripomoglo k zmanjšanju škode.

Predstavniki kmetijcev, gozdarjev in lovcev so bili s svojimi pripombami zelo jasni in so k osnutku načrta prispevali v tej razpravi veliko dobrih in uporabnih nasvetov. Zaključek razprave je bil konstruktiven, saj so lovskogojitveni načrt za leto 2001-2002 podprli in dobro dopolnili.

MARTA LAVRIČ

Svetniki sprašujejo in predlagajo

Za boljšo pokritost območja občine Kamnik z GSM signalom

Svetnik Marjan Schnabl je občinski upravi predlagal, naj glede na vse večjo uporabo mobilnih telefonov posreduje upravi Telekom Slovenije prošnjo, da z ustreznimi napravami zagotovi čimboljšo pokritost z GSM signalom. Še posebej to velja za območje Tuhinjske doline, Bistričice, del Tunjic, Kamniške Bistrice in Črne.

Družba Mobitel v svojem odgovoru pravi, da načrtujejo postavitev bazne postaje, ki bo izboljšala pokritost območja od Kozjaka do Ločice. Poleg tega pa pripravljajo postavitev bazne postaje v okolici Lahovč. Pokritost s signalom pa bodo izboljšali tudi v tistem delu Kamniške Bistrice, ki je trenutno slabše ali celo nepokrita. Zaradi povečanja zmogljivosti pa bodo postavili novo bazno postajo tudi v samem Kamniku. V Mobitelu pravijo, da si bodo prizadevali te načrte v čimkrajšem času uresničiti.

Bo občina kupila zemljišče za parkirišče ob Klavčičevi?

Svetnik Brane Golubovič je

na seji občinskega sveta 25. aprila predlagal, naj občina Kamnik od podjetja Graditelj odkupi ponujeno zemljišče parc. št. 1221/1, 1221/2 in 1534/1 k. o. Podgorje. Lastnik zemljišča je navedeno zemljišče ponudil občini Kamnik na sestanku 11. aprila letos.

Občina bi z odkupom tega zemljišča lahko dokončno uredila parkirišča (pred otroškim vrtcem na Bakovniku) in na Klavčičevi zagotovila normalno parkiranje. Tako bi pridobili okrog 80 parkirnih mest. Svetnik tudi predlaga, da po eventualnem odkupu zemljišča občina zagotovi nadaljnje poslovanje trafike na sedanjem mestu.

(Občinska uprava doslej na to pobudo še ni odgovorila).

Letos več kaznivih dejanj

Marjan Schnabl je občinski upravi predlagal, naj po možnosti pridobi od Policijske postaje Kamnik polletno poročilo (l. l. do 30. 6. 2001) o svojem delu na področju kriminala (vlomi, tatvine, ropi, mami-la...)

Poudaril je, da bi tako poročilo zanimalo tako svetnike kot občane, saj vemo, da se kriminal vse bolj razrašča, ne samo v Kamniku, pač pa tudi drugje.

Poročilo naj ne bo splošen pregled dogodkov, o katerih nas informirajo mediji, pač pa naj pove, koliko je še nepojasnjenih in neodkritih primerov, kaj je bilo storjenega v zvezi z njimi in kaj za zmanjšanje le-teh?

V odgovoru Policijske postaje Kamnik je rečeno, da je bilo na območju PP Kamnik v prvem polletju letos obravnavanih za 17% več kaznivih dejanj, ki se preganjajo po uradni dolžnosti oziroma na podan predlog za pregon upravičenca, kot v istem obdobju lani. Kljub večjemu številu obravnavanih kaznivih dejanj so raziskali oziroma odkrili storilce kaznivega dejanja v 60% vseh primerov, kar je za 1% več kot lansko leto. Glede ukrepov in nalog na tem področju Policijska postaja Kamnik poudarja, da so že doslej in tako bodo tudi v prihodnje na področju kriminalitete svoje delo usmerjali v preventivo. To vključuje razna predavanja, izdajanje letakov, udeležbo na okroglih mizah, sošvetih in podobno.

Za odkrivanje storilcev kaznivih dejanj uporabljajo vsa sredstva v skladu z zakonom (zbiranje obvestil od ljudi, pregled prevoznih sredstev, potnikov in prtljage, za nujno potrebne časovno omejeno gibanje na določenem prostoru, ugotavljanje istovetnosti oseb in predmetov, razpisujejo iskanje oseb in stvari, ki se iščejo, v navzočnosti odgovorne osebe opravljajo pregled objektov in njihove dokumentacije, opravljajo ogled krajev dejanj, hišne preiskave in podobno).

F. S.

Vi sprašujete, župan odgovarja

Občanka M. N. iz Kamnika sprašuje župana, kakaj je v zadnjih letih ob državnih praznikih na objektih opaziti vse manj zastav. Ali to pomeni, da se sramujejo lastnih simbolov?

O tem kdaj, kje in na kakšen način se morajo oz. smejo uporabljati tako državni kot občinski simboli, je natančno določeno v »Zakonu o grbu, zastavi in himni Republike Slovenije ter o slovenski narodni zastavi« (Uradni list RS, št. 67/94) in v »Odloku o uporabi grba in zastave Občine Kamnik« (Uradni list RS, št. 62/97). Citirani zakon določa primere, ko mora biti zastava Republike Slovenije stalno izobešena (npr. na poslopih, kjer je sedež predsednika republike, sedež državnega zbora in državnega sveta ter sedež vlade, na območju mejnih prehodov idr.), občasno izobešanje pa velja v primeru praznikov Republike Slovenije (8. februar, 27. april, 1. in 2. maj, 25. junij in 26. december) in ob še nekaterih drugih priložnostih. Državna zastava se lahko izobeša tudi ob praznikih lokalnih skupnosti. V primeru hkratnega izobešanja več zastav je izrecno določen način njihovega pravilnega razporejanja.

Občinski svet Občine Kam-

nik je z odlokom določil, da je zastava Občine Kamnik stalno izobešena na poslopih, kjer je občinski sedež, ob občinskem prazniku pa velja obveznost izobešanja tudi na poslopih, v katerih so prostori krajevnih skupnosti. Kamniška zastava je ob tej priliki lahko izobešena tudi na drugih javnih objektih in stanovanjskih hišah. Prav tako se jo lahko izobeši ob različnih srečanjih, kulturnih, športnih idr. prireditvah ali shodih, na katerih se predstavlja Občina Kamnik; ob krajevnih praznikih, jubilejih, komemoracijah, javnih prireditvah in še nekaterih drugih primerih. Občinski odlok določa tudi, da je potrebno izobešene zastave odstraniti najkasneje v 24 urah za tem, ko je prenehal razlog za njihovo izobešanje.

Iz navedenega sledi, da je obvezna uporaba simbolov (kot sta državna in občinska zastava) predpisana le za posamezne primere, vendar slednje ne pomeni, da je priložnostno izobešanje zastav na objektih omejeno zgolj na javna poslopja. Čeprav obeležitve pomembnosti kateregakoli državnega ali občinskega praznika oz. posebnih priložnosti ne gre ocenjevati zgolj po številu izobešenih zastav, le-te zagotovo prispevajo k bolj prazničnemu vzdušju tako na državni kot lokalni ravni.

Ob vsem tem bi veljalo opo-

zoriti, da oba navedena predpisa predvidevata za kršitve v zvezi z uporabo zastav izrek nepravilnih denarnih kazni. Nikakor ni dovoljeno uporabljati poškodovanih ali po zunanosti za uporabo neprimernih zastav ali tako, da bi se z njimi krnilo ugled, kakor tudi ne v komercialne namene. Skrb za pravilno uporabo tovrstnih simbolov je mogoče razumeti tudi kot odraz našega odnosa do narodove pripadnosti ter kot odraz izkazovanja spoštljivosti lastni samobitnosti. Odnos do simbolov pa je navsezadnje odraz kulturnega nivoja skupnosti in vsakega posameznika. Prav zato ni nikakršnega razloga, da bi se sramovali lastnih simbolov. Na enak način kot svoje pa velja spoštovati tudi simbole drugih narodov in skupnosti.

ŽUPAN
ANTON TONE
SMOLNIKAR

Ekološko-delovni tabor na Starem gradu

Mladi Forum ZLSD Kamnik je v soboto in nedeljo, 21. in 22. julija, priredil ekološko-delovni tabor na Starem gradu nad Kamnikom, kjer so očistili okolico in obzidje, ki ga je skozi leta že močno preraslo zelenje.

Tabor se je začel v soboto dopoldne in je trajal vse do poznega popoldneva. Aktivno preživetemu dnevu je sledila konferenca Mladega Forumu ZLSD Kamnik, na kateri so sprejeli nov pravilnik in izvolili novo vodstvo. Predsednik se naprej ostaja Gregor Gorjup, za podpredsednika je bil izvoljen Peter Ribič, za glavnega sekretarja pa Borut Žagar. Člani so izvolili tudi članico Tatjana Rot-Djalil, ki je bila zelo presenečena in je dejala, da je se naprej pripravljena pomagati Mlademu Forumu ZLSD Kamnik. Konferenci je sledil družabni večer, ki je bil namenjen predvsem sprostivni.

Akcija čiščenja Starega gradu se je nadaljevala v nedeljo zgodaj zjutraj in je trajala še skoraj vse popoldne.

Na koncu so bili zadovoljni vsi, tako oskrbnik Starega gradu kot mladi, ki so Stari grad zapustili zadovoljni in z občutkom, da so naredili nekaj za svoje mesto.

SAMO TRTNIK, l. r.

URADNE URE UPRAVNE ENOTE KAMNIK

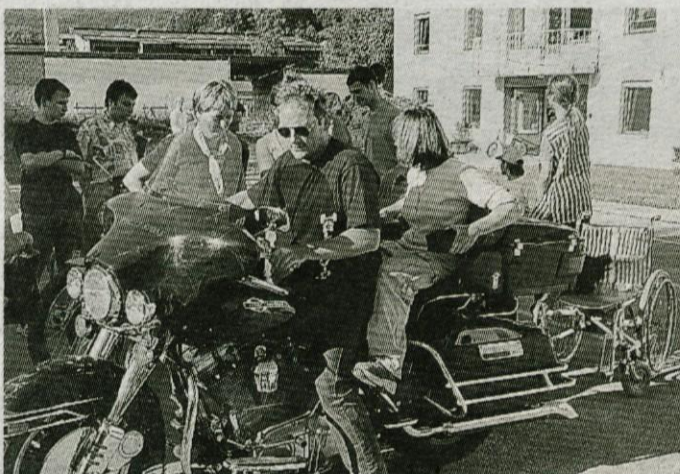
Skladno z Uredbo o poslovnem času, uradnih urah in delovnem času v organih državne uprave (Uradni list RS, št. 21/01) so s Sklepom o poslovnem času, uradnih urah in delovnem času v Upravni enoti Kamnik z 2. 7. 2001 uradne določene takole:

- a) ponedeljek 8.00 - 12.00 in 13.00 - 15.00
- b) torek 8.00 - 10.00
- c) sreda 8.00 - 12.00 in 13.00 - 17.00
- d) petek 8.00 - 12.00

Uradne ure po telefonu in elektronskih medijih:

- a) ponedeljek, torek in petek 8.00 - 10.00
- b) sreda 8.00 - 10.00 in 14.00 - 16.00

Skupina Harley Davidson v ZUIM Kamnik

Sproščen začetek počitnic so napovedali lastniki motorjev Harley Davidson, ki so proti koncu junija obiskali otroke in mladostnike v Zavodu za usposabljanje invalidne mladine Kamnik.

Brezskrbno popoldansko druženje je bilo seveda najbolj zanimivo zaradi poskusnih voženj na motorjih, ki so s svojim posebno zvočnim nizkim brnjenjem obkrožali Novi trg. Posebno privlačnost je za marsikatero pomenila vožnja v prikolic, ki je danes redkost na naših cestah.

Lastniki motorjev so v kramljanju z otroci in mladostniki predstavili svoje hobije z motorji, razveselili pa so jih tudi z značkami, majicami in denarno donacijo.

Z. S.

V POLETNEM GLEDALIŠČU NA STUDENCU pri Domžalah DOMAČA GLEDALIŠKA PREDSTAVA MIKLOVA ZALA

Že vsa leta je na sporedu poletnega festivala tudi po ena domača gledališka predstava, v kateri sodelujejo predvsem domači igralci in pevci.

V letošnji sezoni je na programu ljudska igra MIKLOVA ZALA s premiero v petek, 27. julija, in ponovitvami v soboto in nedeljo, 28. in 29. julija, ter v petek, soboto in nedeljo, 24., 25. in 26. avgusta, vselej ob 21. uri.

Vstopnice lahko kupite v trgovini Nakup, Šutna 48, v Kavarni Veronika ali dve uri pred predstavo.

BO NEVAREN PREHOD ČEZ MLINŠČICO NA DUPLICI ZAMENJALA VARNA BRV?

Iz nekaj starih vrat in trhljih desk sestavljen prehod preko Mlinščice na Duplici (ob hiši Ljubljanska 21/e) so te dni odstranili. Na opozorilo občinskega oddelka za okolje in prostor o nevarnosti tega prehoda je družba Količevo Karton 20. junija najprej odgovorila, da je bila brv položena brez njihovega soglasja in zato v zvezi z njo nimajo nobene obveznosti, pooblastili pa so občino, naj jo odstrani na svoje stroške. 28. junija je Oddelek za okolje in prostor občine Kamnik odgovoril, da je nevarna brv postavljena na zemljišču p. c. 1267, k. o. Podgorje, ki je last družbe Količevo Karton. Zato so kot lastnik dolžni poskrbeti za varnost, saj lahko le lastnik izvaja kakršnekoli posege na svojem zemljišču. Čeprav je bila brv očitno postavljena na črno, to ne spremeni pravic in obveznosti lastnika do zemljišča. Zaradi preprečitve neljubih dogodkov na tem mestu so na oddelku za okolje in prostor lastniku svetovali, naj ta problem čimprej uredi.

Čez nekaj dni so lastniki zemljišča nevarno brv res odstranili. Na omenjeni prehod preko Mlinščice pa so postavili nekaj prekrižanih desk, ki so že polomljene. Zato nevarnost še ni povsem odstranjena. Tega prehoda na obrežje Kamniške Bistrice so bili namreč ljudje zelo vajeni, zato bi bilo treba poskrbeti za nekoliko boljše zavarovanje in opozorilo,

da brvi ni več. Še bolje pa bi bilo, če bi na tem mestu postavili novo, dobro zavarovano brv.

Tega se zaveda tudi svet KS Duplica, zato je 13. julija zaprosila lastnika zemljišča Količevo Karton, ki je lastnik višje ležeče elektrarne in industrijskega kanala, naj dovoli krajevni skupnosti Duplica postavitev nove brvi.

Svoj predlog svet KS utemeljuje s tem, da brv ni služila samo krajanom, ki so bregove Kamniške Bistrice uporabljali za spreho in rekreacijo, pač pa je bila potrebna tudi za intervencijski prehod do obrežja Bistrice v primeru naravnih in drugih nesreč. Poleg tega bi s postavitvijo brvi omogočili ureditev krožne sprehajalne poti po bregovih Bistrice, saj je Kinološko društvo Duplica na zgornjem delu kanala pri centrali postavilo zavarovano brv. Poleg rekreacijskega pomena tega območja med Mlinščico in Kamniško Bistrico, ki so ga začeli uresničevati duplički kinolozi z ureditvijo vadbenega poligona, bi ta prostor lahko uporabili za pristajanje helikopterjev v primerih reševanja v gorah ali pri gašenju požarov s helikopterjem, ko je treba črpati vodo iz reke.

Vsekakor bi bilo smiselno, če bi vsi pristojni pobudo KS Duplica podprli in čimprej zagotovili ustrezna dovoljenja za postavitve zelo potrebne brvi.

F. S.

Kamniški OBČAN - Ustanovitelj Občina Kamnik,

izdajatelj Bistrica, d.o.o., Kamnik.

Odgovorna urednica Saša Mejač, univ. dipl. ekon. Tehnični urednik Fran Vidic. Na podlagi mnenja Ministrstva za kulturo sodi časopis med ci. Vidic. Na podlagi mnenja Ministrstva za kulturo sodi časopis med proizvode informativne narave, za katere se na podlagi Zakona o DDV obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 8%. Kamniški občan izhaja dvakrat mesečno v nakladi 10.200 izvodov in ga prejema iz gospodinjstva občine Kamnik brezplačno. Naslov uredništva: Kamnik, Glavni trg 24 (občina), tel./faks: 83-91-311, 041-662-450. Nenaročenih člankov in fotografij ne honoriramo. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Tisk Delo - TCR d.d. Ljubljana.

Lovci so se pomerili za pokal občine Kamnik

Kamniška lovska družina je prejšnji mesec pripravila že tradicionalno lovsko strelsko tekmovanje za pokal občine Kamnik. Tekmovanja v streljanju na glinaste golobe in na tarčo srnjaka pod pokroviteljstvom Občine Kamnik se je udeležilo 27 lovcev iz šestih lovskih dručin iz občin Kamnik in Komenda.

V kombinaciji ekipno je prvo mesto zasedla LD Kamnik (Matej Rak, Blaž Burja in Zdravko Vrankar) - 462 točk, sledili sta ji ekipa LD Sela s 399 točkami in ekipa LD Komenda s 321 točkami.

Med posamezniki v kombinaciji je bil najboljši Zdravko Vrankar iz LD Kamnik (173 točk), drugo mesto je zasedel Blaž Burja iz LD Kam-

nik (161 točk), tretje pa Jernej Štrajhar iz LD Sela (160 točk).

Na tarčo srnjaka je Zdravko Vrankar nastreljal 83 krogov, Blaž Burja 78 krogov (oba LD Kamnik) in Rajko Novak (LD Motnik-Špitalič) 73 krogov.

V streljanju na glinaste golobe so Vrankar, Burja in Štrajhar v rednem delu tekmovanja dosegli enako število - 90 točk. Zato so morali navedeni vrstni red določiti z dodatnim streljanjem. Tekmovanja se je udeležilo tudi lepo število strelcev veteranov (nad 55 let). Med njimi se je najbolj izkazal najstarejši udeleženec - Srečo Ivančič iz LD Motnik - Špitalič, za njim sta se zvrstila Ciril Ropret iz iste LD in Ivan Persin iz LD Komenda.

Letos so prvič izvedli tudi strelsko tekmovanje z lovsko puško risanico na 100 metrov. Prva tri mesta so dosegli Martin Forštnarič (LD Kamnik - 32 krogov), Ksenja Kodra (LD Tuhinj - 31 krogov) in Marjan Osolnik (LD Kamnik - 30 krogov).

Med veterani se je z risanico najbolj izkazal Ciril Ropret iz LD Motnik-Špitalič, za njim sta se s po 31 krogi uvrstila Ivan Persin iz LD Komenda in Štefan Lukan iz LD Tuhinj.

Ob zaključku zanimivega tekmovanja je občinski pokal ekipi LD Kamnik in priznanja najboljšim lovcom - strelcem izročil kamniški župan Tone Smolnikar.

F.-S.

Tudi prihodnje leto pridem, še posebno, če bo tudi streljanje na bežečega merjasca, pravi prekaljeni veteran lovec na divje prašiče Srečo Ivančič iz motniške lovske družine, ki mu župan Tone Smolnikar izroča priznanje kot najboljšemu strelcu veteranu.

Iz Kinološkega društva Kamnik

Uspešen zaključek pomladanske sezone

Za nami je prva polovica leta, ki se za Kinološko društvo Kamnik kaže kot zelo uspešno. Marljivi tečajniki, instruktorji, ruševinarji in tekmovalci so bili namreč nad vse uspešni.

Pa začnimo s tečajniki. V društvo se je februarja vpisalo 26 novih tečajnikov za osnovno stopnjo šolanja in 22 tečajnikov za malo šolo. Tečajniki v osnovnih tečajih so svoje pridobljeno znanje pokazali na izpitih 23. junija. Ispite je opravljalo 16 tečajnikov, od tega kar 6 izpit po programu C, eden izpit po višji stopnji IPO I, ostali pa po osnovnih programih A in B. Rezultati izpitov so več kot zadovoljivi, lahko rečemo odlični, saj so kar štirje tečajniki, ki so opravljali izpit po programu C, na sledi dobili več kot 90 točk, natančneje 92, 86, 97 in 99 točk. Prav tako je tečajnik, ki je opravljal višji izpit IPO I, dobil na sledi zavidljivih 99 točk. Tudi v vajah poslušnosti ter obrambe in napada so se tečajniki s pridobljenim znanjem odlično izkazali in tudi tukaj v starih primerih presegli 90 točk. Vsekakor se je od vseh najbolj izkazal vodnik Marjan ALJAŽ s svojim psom Boyem, s katerim sta na izpitu po programu C dosegla skupaj kar 291 točk.

Tečajniki v mali šoli niso opravljali izpitov, so pa svoje znanje pokazali na nastopu ob kinološkem dnevu in poželi buren aplavz navdušenih gledalcev. V mali šoli so se tako naučili predvsem osnovnih navezav med vodnikom in psom. Prav je, da tukaj omenim tudi dolgoletno sodelo-

Tečajniki pred podelitvijo diplom.

vje z Veterinarskim zavodom v Kamniku, kjer nam vsako leto nudijo strokovno pomoč pri posredovanju znanja o prehrani, boleznih in poškodbah pri psih. Ta znanja so za nove lastnike psov vsekakor pomembna, zato se veterinarjem v Kamniku, še posebej pa Roku, za predavanja najlepše zahvaljujemo.

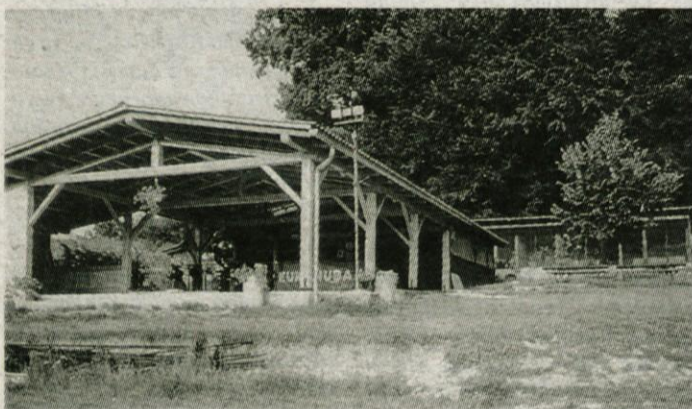
Naši tekmovalci v Agilityu nadaljujejo z dobrim delom in nizanjem uspehov na tekmah. Velik uspeh za naše društvo in še en dokaz dobrega dela je vsekakor uvrstitev Marka in njegove psčke Sabe v državno reprezentanco, ki bo zastopala Slovenijo na svetovnem prvenstvu na Portugalskem. Želimo jima veliko uspehov pri zastopanju naše države, v klubu pa se bomo potrudili, da ju s pomočjo sponzorjev tudi denarno podpremo.

Iz vseh naštetih rezultatov je

vsekakor razvidno strokovno in zavzeto delo starih izkušenih instruktorjev KD Kamnik, ki so po dveh letih ponovno prevzeli breme vodenja tečajev v vseh disciplinah. Vendar pa tudi pri instruktorjih nismo brez podmladka, saj se je Slavici, Branku, Stojanu in Rajku pridružil kot pripravnik še Milan, ki ima že kar bogate izkušnje v kinologiji in uspešno spoznava skrivnosti vodenja vrste. Med novimi tečajniki smo pridobili tudi dva kandidata za markerja, ki bosta prve korake v markerstvu opravljala v jeseni.

Društvo pa ni bilo dejavno le na področju šolanja in tekmovanja, temveč smo veliko dela opravili tudi na samem vadbišču. Zgrajen je bil velik nadstrešek, kamor se bodo lahko tečajniki umaknili v primeru slabega vremena. Prav tako končujemo z ureditvijo petih pasjih boksov in letošnje poletje lahko prvi člani našega društva že koristijo naš »pasji hotel«, za pse pa skrbijo instruktorji, ki so se primerno organizirali. Vsekakor ima naše društvo, ki je v letošnjem letu prevzelo tudi vodenje ljubljanske regije kinoloških društev, v naslednjem letu pa praznuje 20 let obstoja, pred seboj še veliko načrtov. Prepričan sem, da bomo ob delovnem vduhu, ki ga na društvu ne manjka, kmalu lahko pisali o novih uspehih in pridobitvah Kinološkega društva Kamnik.

RAJKO PUČNIK
predsednik KD Kamnik

Pridobitvi KD Kamnik: nov nadstrešek vadbišča in pasji hotel.

Tehnični napredek PGD Motnik

Sončna nedelja, 8. julija, je privabila v motniško dolino gasilce in obiskovalce iz bližnje in daljne okolice na proslavo ob prevzemu operativnega gasilskega vozila Lada Niva. Z novim vozilom, ki so ga gasilci kupili s pomočjo sponzorjev in botrice, bodo še bolj operativni.

Slovesnosti so se udeležili gasilci od Kamniške Bistrice, Tuhinjske doline do Vranskega in Ločice. Proslava se je pričela z mimohodom enot navzočih društev s prapori in gasilskimi vozili. Na tribuni ob kulturnem domu so jih pozdravili gosti Gasilske zveze Kamnik s poveljnikom Jožetom Oblakom ml., poveljnik civilne zaščite Lado Šerbelj, podžupan Anton Hočvar in drugi. Na osrednjem trgu pred kulturnim domom so se razvrstili člani gasilskih društev. Predsednik Ivo Orehovec je sprejel raport od vodje parade in pozdravil navzoče. Prebral je poročilo o delu društva v preteklem obdobju in se zahvalil vsem, ki so društvu pomagali pri nakupu avtomobila in obnovi sejne sobe. Poudaril je, da je v kraju glavno gibalno prav gasilska organizacija s podporo večine krajanov. Še posebej se je zahvalil botricam Leonidi Bregar, Marini Drolc, Anici Podbevšek in botrom Jožetu Piskarju, Jožetu Semprimožniku in Alojzu Hribniku. Še posebej se je zahvalil požrtvovalnim članom, ki za potrebe društva ne znajo reči »nimam časa.« Še posebej aktiven je starejši član Adi Pikel, po poklicu mizar. Skoraj vse, kar gasilci potrebujejo za dom in orodje, vse, kar je lesnega, je Adi naredil brez plačila. Ob skromni materialni osnovi se vodstvo društva opira na samopomoč članov in krajanov. Poveljnik Gasilske zveze Kamnik je v svojem nagovoru pohvalil prizadevanje motniških gasilcev in jim dal vzpodbudo za še nadaljnje aktivno delo.

ALOJZIJ KONDA

AKTIVNOSTI RDEČEGA KRIŽA

Regijsko preverjanje znanja

Ekipe prve pomoči civilne zaščite in Rdečega križa so 9. junija na Brezovici merile znanje. Iz kamniške občine sta znanje preverjali dve ekipi in se med enajstimi sodelujočimi ekipami uvrstili na drugo in tretje mesto.

Kamniška ekipa, ki se je uvrstila na drugo mesto je bila sestavljena iz ekip KS: Anita Virjant - vodje ekipe, Franc Virjant, Vida Bajde, Katja Prašnikar, Hedika Zavbi, Martin Sedeljšak in Marko Mali.

Drugo kamniško ekipo, ki se je uvrstila na 3. mesto pa so sestavljali Rok Flisar - vodja ekipe, Matej Prešeren, Dominik Škerjanc, Katja Vrhovnik, Mateja Ločencar, Mojca Sušnik in Špela Sušnik.

Ekipe so strokovno usposabljali dr. Aleksander Doplihar, Jožica Čušar in novi moči - dr. Primož Prunk in Saša Štrajhar.

Letovanje otrok v sezoni julij-avgust 2001

Po dosedaj zbranih podatkih bo približno sto otrok s področja kamniške in komenske občine letovalo v Savudriji in na Debelnem rtiču v treh izmenah.

Za 42 otrok iz zavoda VVZ A. Medvedga Kamnik bo stroške letovanja delno pokrila Zvod za zdravstveno zavarovanje.

Za delno kritje stroškov bodo prispevala sredstva tudi občini Kamnik in Komenda ter OZ RK Kamnik.

STANE SIMŠIČ

Univerza za tretje življenjsko obdobje

PRIJETNA SREČANJA

Ob koncu študijskega leta smo se slušatelji Univerze za tretje življenjsko obdobje »Lipa« Domžale podali na zaključni izlet. Tokrat so nas zvalile lepote na zahodu Slovenije - Goriška Brda in njihove pomladne dobrote - češnje.

Najprej smo se ustavili v Novi Gorici, oziroma na Kostanjevici. Obiskali smo samostansko cerkev in grobnico, kjer so pokopani - Burboni - zadnji potomci francoske kraljevske rodbine. V bogati samostanski knjižnici smo si ogledali stare prvotis-

pin so prijetno in zabavno prikazali način dela v skupinah in pridobljeno znanje. Program so spremljale pesmi slušateljev italijanske, nemške in angleščine v jezikih, ki se jih učijo. Nekaj več pozornosti smo namenili oblikam, s katerimi smo letos šele pričeli. Močan aplavz je požel recital ljubzenskih pesmi francoskega pesnika Jacquesa Preverta, ki so ga pripravile slušateljice Delavnice za lep in pravilen govor. Nastop članic Literarne delavnice z recitacijami svojih del je dal prireditvi poseben

ke, med katerimi je najpomembnejša slovnica Adama Bohoriča iz l. 1584 z njegovim posvetilom.

Pot nas je potem vodila na 681 m visoko Sveto goro. Vreme je bilo lepo, zato smo lahko uživali v čudovitem razgledu. Od morja, Dolomitov do zasneženih Alp in modro-zelene Soče s 85 m dolgim kamnitim lokom mogočnega Solkanskega mostu.

Nekaj kilometrov Osimske ceste nas je pripeljalo do gradu Dobrova. Pozno renesančni grad iz 16. stoletja je lepo obnoven in premore mnoge znamenite eksponate. Ogleda je vredna tudi stalna zbirka svetovno znanega slikarja in grafika Zorana Mušiča. Ko smo v hladni kleti poizkusili še tekočo dobroto Bricov, smo se napolnili v prijetno restavracijo, da nadomestimo izgubljene kalorije.

Po izdatnem kosilu je predsednica ga. Metka Zupanek spregovorila o bogati dejavnosti društva v minulem šolskem letu in o načrtih za vnaprej. Nismo ostali samo pri besedah. Člani študijskih sku-

kulturni utrip, ki ga je podkrepila pesem pevskega zbora naše Lipe in prekrasni solo nastop pevke ga. Silve Kosec.

Za konec smo prihranili tisto najslajše - obisk Briške vasi s pokušino češenj, domačega vina in briške čorbe. Otvorjeni s sladkimi rdečimi sadovi, polni lepih vtisov in prijetno utrujeni smo se vkricali na avtobus. Pot domov nam je, ob prijetnih pesmih, šalah in prijateljskem klepetu, hitro minila.

Ja, tako se godi nam v »Lipi«. Znamo si obogatiti svoj prosti čas. Uživamo, ko si v družbi prijateljev in dobrih predavateljev obnavljamo znanje in pridobivamo novo. Veliko novega še načrtujemo vnaprej in leta, ki so povezana z datumom rojstva, nam ne morejo blizu.

V novem šolskem letu se nam pridružite še vi. Izgubiti nimate kaj, zagotovo pa boste pridobili nove prijatelje, prijetno družbo, izvedeli boste veliko novega in vse bo povezano s prijetnimi srečanji in ogledi.

ANICA GLADEK

NAŠI ZLATOPOROČENCI

Marija in Maksimiljan Petrovčič

Na skupno življenjsko pot sta stopila 30. 6. 1951 in tako letos praznovala zlato poroko. V lastnem stanovanju v nekdanji stavbi IKS na poti 27. julija preživljata jesen svojega življenja.

V imenu Društva upokojencev Kamnik smo slavlencema zaželeli obilo sreče in medsebojnega razumevanja, predvsem pa zdravja.

Marija je bila rojena 28. 12. 1932 in je bila zaposlena v Stolu do upokojitve, Maksimiljan pa je bil rojen 1. 2. 1927 in bil v Titanu upokojen po tridesetih letih dela zaradi zdravstvenega stanja.

Marija se kar dobro počuti, zdravje Maksimiljana pa ni najboljšo. Teško hodi, zato si oba zakonca želita predvsem boljših zdravstvenih razmer.

V zakonu se jima je rodila hčerka Milena, ki je poročena v Zg. Stranjah. Pri njej sta zlatoporočena tudi proslavila ta pomemben življenjski jubilej. Poleg dveh vnukin in vnučka so se praznovanju pridružili še nekateri bližnji sorodniki in prijatelji.

Dobro razpoložena sta nam dejala, da sta srečna in zadovoljna, kadar ju obiščejo njihovi najbližji - hčerka, vnukinje in vnuk, rada pa sprejmeta na obisk tudi prijatelje in znance.

Marija in Maksimiljan Petrovčič

Francka in Franc Poljanšek iz Podhruške

Velik del življenja sta posvetila obnavljanju in siritvi stare stanovanjske hiše, kjer danes živita skupaj s hčerko Ani. Ob klepetu s predstavnikoma DU Kamnik Marjano, Silvo in Stanetom sta nam zaupala, da sta se srečala pri Ledrarju v Lokah. Iz prvega bežnega poznanstva se je razvila ljubezen, ki se danes drži.

Francka je bila rojena 2. 10. 1927, Franc pa 6. 2. 1927. Rada sta se povesečila in kot mlada zahajala na tamkajšnje zabavne prireditve. Slavljenska se je popolnoma posvetila družini in vzgoji obeh hčera, veliko napora pa je vlagala tudi v obnovo hiše. Veselje ji je prinašalo šivanje, vezenje - strikanje, vrt in seveda gospodinjstvo. Pozneje je skrbela tudi za tri vnuke in pravnuke.

Franc izhaja iz obrtniške družine v Srednji vasi. Izučil se je obrti in poleg službe v Kik-u pomagal doma očetu, ki je bil partizanski invalid. Prejel je več priznanj, tudi zlato plaketo, od vojne industrije pa je prejel srebrno priznanje. Z veseljem in radovednostjo še danes sledi TV in časopisnim novicam, zanimajo ga vesti Kamniškega Občana in drugo. Rad se odpravi na sprehode, veliko časa preživi v vrtu. Vedno je bil delaven, zato je zadovoljen, da sta skupaj z ženo Francko obnovila hišo, ki jima nudi prijetno zavetje.

Ob zlatem jubileju so slavlenci mami Francki njeni dragi kupili nov, izredno lep zlat prstan, slavljenec Franc pa si je ob tej priliki dal na prst nekdanji poročni prstan, ki je še vedno dobro ohranjen.

Francka se je pohvalila, da bo njihovo življenje v prihodnje še lepše. Dobila bo državno pokojnino, saj si zgolj s Francetovo pokojnino nista mogla kaj več privoščiti.

Ko smo slavlencema izročili skromna darila, diplomu in iskrene želje, smo se po daljšem kramljanju poslovili od prijetnih in iskrenih ljudi z željo, da bi jima zdravje še dolgo stalo ob strani, tako kot njuni najdražji.

STANE SIMŠIČ

Francka in Franc Poljanšek doma v Podhruški 3 pri Srednji vasi

ZASLUŽNA KAMNIČANA
PRAZNUJETA DEVETDESET LET

V letošnjem letu kar štirje zaslužni Kamničani, ki so s svojim delom in življenjem pustili mesto pečat, praznujejo devetdesetletij življenjske poti. Preživeli so dve svetovni vojni in še vojno za osamosvojitve Slovenije. Služili so dvema cesarjema, dvema kraljema, maršalu in predsednikom republike. Že to nam pove, da so v svojem dolgem življenjskem obdobju morali delovati v različnih režimih, preživeli so okupacijo in se morali pokoriti gestapovskemu terorju.

Prvi od znanih Kamničanov bo 30. julija praznoval dr. Svetozar Frantar, kamniški advokat ter zaslužni kulturni in javni delavec. Rojen je bil v predmestju Trsta na Opčinah, pozneje se je družina preselila v Kranj in nato še v Ljubljano. Ko je končal pravno fakulteto, je leta 1938 prišel v Kamnik za koncipienta

dr. Svetozar Frantar

advokatu dr. Potokarju. Vključil se je v javna društva Sokol, Planinsko društvo, Turistično društvo in Narodno čitalni odsek za gledališko dejavnost, kjer je odigral več pomembnih gledaliških vlog.

Ko so v Kamnik vdrle sovražne enote, je še zadnji trenutek pobegnil v Ljubljano, sicer bi ga zaprli in izselili. Po končani vojni se je dr. Frantar vrnil v Kamnik. Dr. Potokar je umrl v taborišču v Dachauu, zato je nadaljeval njegovo delo, se vključil v advokatsko zbornico in postal odvetnik. Po osvoboditvi je postal prvi predsednik Turističnega društva Kamnik (že leta 1947), ki ga je uspešno vodil kar 33 let! Aktivno je sodeloval tudi pri planinskem društvu in športnem društvu.

V času vojne je bil dr. Frantar nekaj časa advokat v Cerknici. Ko pa so leta 1943 Nemci zažgali mesto, se je preselil v Ljubljano. Tam se je vključil v OF in zbiral tajne podatke za NOB. Januarja 1945 so ga Nemci zaprli in malo je manjkalo, da ga niso ustrelili, saj so pri njem našli podatke, ki jih je pošiljal partizanom. Rešila ga je osvoboditev!

Dr. Svetozar Frantar je za svoje aktivno, ustvarjalno, plodno življenjsko delo pridobil naziv zaslužnega Kamničana. Še danes ga srečujemo, ko skoraj vsak dan pešači od doma do mestne kavarne, kjer pri omiz-

ju upokojencev prebira časopisje, poklepeta o življenju in delu v mestu in se še vedno živo zanima za kamniški turizem, kulturno življenje, saj je veliko naredil za razvoj teh področij. Še vedno rad obiskuje razstave in predavanja v razstavišču Veronika.

Med zaslužnimi Kamničani, ki bodo praznovali v teh dneh, je tudi Gustel Škrjanec, rojen 17. 8. 1911 v Kamniku. Po končani osnovni šoli se je učil za peka pri g. Novaku na Šutni. Ker je bilo delo težko, saj so peki delali ponoči, se je prijavil v Podoficirsko mornariško šolo v Divuljah. Bil je sprejet in vse do leta 1941 služil kot mornariški narednik-vodnik. Na ta del življenja ima še danes izredno lepe spomine.

Po razpadu Kraljeve mornarice se je vrnil v Kamnik in se zaposlil v keramični tovarni, kjer je delal vse do upokojitve. Živi v hišici na Žalah in je dolgo vrsto let pomagal g. župniku pri pogrebi. Leta so že visoka, in za to delo ni več dovolj moči. Ostal je samski in sedaj mu

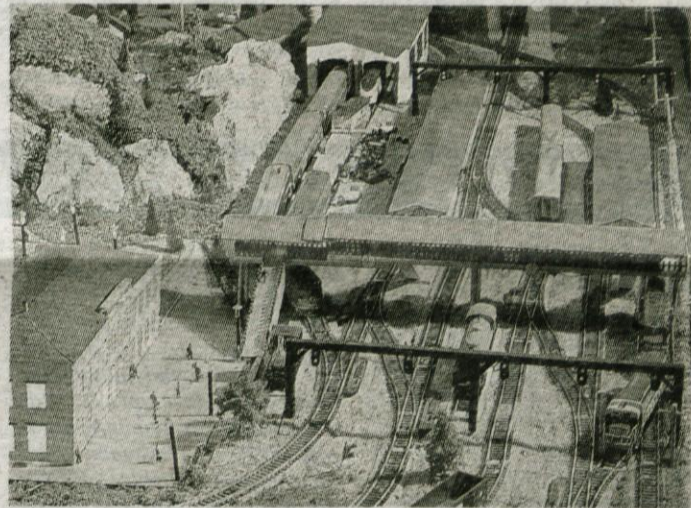

Avgust Škrjanec kot narednik-vodnik kraljevske mornarice pomagajo brat in sorodniki.

V septembru bosta devetdesetletij bogatega življenja praznovala tudi Pepe Rozman in France Oblak iz Podgorja, o čemer bomo še pisali.

Vsem našim jubilarantom želimo, da bi jim zdravje stalo ob strani in da bi se dobro počutili tudi v prihodnje. Iz srca še na mnoga zdrava leta!

Kamničani

MAKETA ŽELEZNICE
NA INTERNETU

Maketo, ki so jo mladi postavili na ogled 28. januarja letos, ravno ob 110. obletnici prihoda prvega vlaka v Kamnik, si lahko ogledate tudi na internetu. Tokrat objavljamo popolni internetni naslov, saj nam jo je tiskarski škrat v prejšnji številki zvito zagodel. Maketo najdete pod URL naslovom: <http://www.geocities.com/zeleznice2001/>. Pri objavi je priskočila na pomoč občina Kamnik. Na spletni strani lahko najdete zanimive slike makete, statistične podatke o maketi, namen gradnje makete, zgodovino železne ceste itd.

Odličen uspeh lovskega strelca
Zdravka Vrankarja v Avstriji

Tradicionalnega odprtega streljanja v lovskih disciplinah, ki ga je 1. julija priredila Lovska družba Šmihel nad Pliberkom v sosednji Avstriji, sta se na povabilo smihelskih jagrov udeležila tudi Zdravko Vrankar iz LD Kamnik in Jože Vahtar iz LD Mengeš. Oba sta z odličnimi rezultati dostojno zastopala svoji lovski družini in slovenske lovske nasploh.

Jože Vahtar je v disciplini glinasti golobi - lovski stav z enakim rezultatom kot avstrijski prvak Franz Wagger, zadel je vseh deset golobov, osvojil drugo mesto.

Prav tako odličen uspeh pa je dosegel tudi Zdravko Vrankar v streljanju s kroglo na tarčo srnjaka, gamsa in lisice na 100 metrov, saj je od 90 možnih krogov zbral prav vse. S tem dosežkom se je uvrstil na drugo mesto za avstrijskim prvakom Franzem Koschutnikom iz Pliberka.

Tekmovanje, ki se ga je udeležilo okrog sto lovskega strelcev, večinoma iz Avstrije oziroma južne Tirolske, je potekalo v pravem lovskem tekmovalnem vzdušju. Obema našima lovcema za njuno odlično uvrstitev čestitamo! F. S.

Zdravko Vrankar na strelišču pred tarčo srnjaka.

Sto let Marije Lajler
iz Bistričice

Marija Lajler je svojih sto let življenja proslavila tudi v družbi predstavnikov Rdečega križa, ZDUS-a, DU Kamnik, KS Kamniška Bistrica in kamniškega župana.

Minulo soboto, 21. julija, je Marija Lajler praznovala svoj enkratni in čudovit jubilej - stoletnico rojstva.

Ob tem prazniku so se je spomnili njeni krajanji in predstavniki Občine, KS, ZDUS-a, RK in DU Kamnik. Zaželeli so ji zdravega življenja in ji čestitali ob lepem jubileju.

V ponedeljek, 23. julija, so se zbrali pri Orlu v Stahovici: iz Občine Kamnik župan Tone Smolnikar ter načelnik za družbene dejavnosti Tone Kamin, iz Zveze društev upokojencev Slovenije predsednik Vinko Gobec, predsednik KS Kamniška Bistrica, Zdravko Bodlaj, iz Rdečega križa Emil Crnkovič in Franc Erjavšek, iz Društva upokojencev Kamnik, predsednik Stane Simšič, tajnica Marinka Hribovšek in poverjenica Ivanka Uršič.

Župan Tone Smolnikar je slavljenki v imenu občine izročil šopek in košarico dobrot, Vinko Gobec je podelil najvišje priznanje upokojencev - Veliko plaketo, Zdravko Podlaj je podaril lepo darilo, predstavnik RK pa vazo s cvetjem. V imenu DU Kamnik je Stane Simšič slavljenki izročil posebno diplomu s posvetilom, ki ga je slavljenka takoj prebrala.

Slavljenka je prišla na srečanje skupaj z nečakom Petrom Dovičem in njegovo ženo Marijo, ki jo spremljata na njeni življenjski poti v zadnjih letih.

Marija je bila nad sprejemom izredno presenečena in kar ni mogla verjeti, da so vsa pozornost, darila in cvetje namenjeni njej.

Kljub letom se dobro počuti, čeprav jo nekoliko ovira zlom, ki ga je pred kratkim doživela pa tudi sluh ji nekoliko odpoveduje.

Njena življenjska pot nezakonskega otroka je zanimiva, vseskozi naporna in delovna. To jo je ohranjalo, da je skozi življenje uspešno kljubovala vsem težavam.

Sedaj živi v Bistričici in ima skromno pokojnino po umrlem možu.

Velja pozdraviti aktivnost KS Kamniška Bistrica pri organizaciji prijetnega srečanja in izreči zahvalo Janezu Uršiču, gostilničarju Orla, ki je na svoje stroške poskrbel za dobro počutje vseh povabljenih in seveda še posebej za domačinko in slavljenko Marijo Lajler.

STANE SIMŠIČ

Iz torbe Krištofovega Pepeta II.

Spet oživali možje pod Doujo gričo...?

On dan je »zelena« patrolja na pohodu po velikoplaninskih planjavah prišla do ugotovitve, da so menda pastirji tam pod Doujo gričo posekali preveč debelega rušovja in je to ugotovitev takoj poslala inspektorju v belo Ljubljano. Le-ta pa je na kraju samem dognal, da so se te sečnje lotili douji možje, ki bojša še vedno životarijo v luknji pod Doujo gričo: Tudi oni se morajo pozimi z nečim ogrevati, pa tudi nekaj pašnika potrebujejo za svoje koze. Pa menda niso imeli douji možje svojih prstov vmes tudi pri zadnji razsodbi sodišča, da zemlja pod žičnicam pripada pastirjem, ne pa občini...

Še kar nekaj slovesnosti bo potrebnih v snoviški dolini in še kar nekaj vode bo preteklo po bistri Snovišnici, preden bodo tod zrasle prave terme, take kot so narisane v lepih načrtih in maketah. Zadnjič so na tretji slovesnosti od leta 1995, ko so pod toplarjem odpirali preizkusno jamo, lani pa položili temeljni kamen, po nekaj prestavitvah svečano odprli (zaenkrat še nepokriti) »bazen z vodnimi atrakcijami«. Čeprav bi si marsikateri obiskovalec namesto »atrakcije« rajše zaželel streho nad baze-

nom. Res je, kot pravi šef snoviških term, da terme ne bodo prinašale zlatih jajc, samo da bi vsaj navadnih jajc znesle dovolj in da med njimi ne bi bilo preveč klopotecev ali kompoucev, kot pravijo Tunjinci...

Črno piko pa si zaslužijo, ne evropska cvetlična komisija, pač pa njeni kamniški vodici, ki so navzlic obljudi, da si bo lahko od blizu ogledala življenje v enem najlepših slovenskih domov za starostnike, peljali daleč naokrog, tako da jim pred vhomom zbrano osebje niti od daleč ni utegnilo pomahati.

Morda pa bi se le dalo kakšno od starih dopoldanskih okrepčil in pogostitev malo skrajšati ali celo opustiti. Kaj smo že slišali pred obiskom: Ni vse v rožicah, pomembno je tudi, da Evropejci vidijo, kako žive naši ljudje...

Medtem, ko se pri nas nekateri bojijo, da bo v Kamniku zraslo preveč mega trgovin in da ne bodo imele komu prodajati, pa so v naši južni sosedbi še kako ponosni na vsako večjo trgovino. V občinsko razvojno strategijo, ki jo obravnavajo te dni, so za-

pisali tudi, da dobro razvita trgovinska mreža, predvsem v mestu, daje vtis shopping centra. Kaj nismo leta in leta tarnali, da moramo Kamničani po vsako malenkost v ta šoping center, ki je lani s prevzemom Kočne posegel tudi na naše območje...

Ko smo že pri razvojnih strategijah je treba vedeti tudi to, da kljub vsemu regijskemu in drugačnemu dogovarjanju sosedje na svojem območju planirajo novo odlagališče odpadkov za najmanj 20 let, da se bodo že prihodnje leto ponašali z višjo šolo in podobno. Torej ne čakajo na drage ljubljanske razvojne programe, ki so že skozi zgodovino pokazali, da je Bog najprej sebi ustvaril brado. Mi pa bomo, recimo pri odpadkih, še vedno odvisni od Marostarjev in od Moščanov, če se bodo zares osamosvojili (od Komende). Nad tem bi se tudi v teh vročih dneh morali zamisliti naši občinarji, sicer bomo še naprej prepričani, da bomo bolj živeli samo, če bomo imeli čimveč občin...

Pa lepo preživite kratko vroče poletje!
Krištofov Pepe II.

PISMA - ODMEVI - MNENJA

čun. Zaradi vse »tanjšega« državnega proračuna so, izgleda, tudi zaradi gornje 24-milijardne letne praznitve SPIZove vreče, državnozborni poslanci iz vrst ZLSD, LDS in celo DESUSA »odvzeli« navadnim upokojencem letno po eno pokojnino.

Samo zaradi teh dejstev smo pri OO NSi Kamnik menili, da je prav, da se to pove davkoplačevalcem, ki tudi v naši občini, sorazmerno njihovim davčnim datjavam in vplačilom za ZPIZ, prispevajo za pokritje omenjenih privilegijev. Tu gre torej za pravico vseh tistih, ki so s svojim delom prispevali oz. še prispevajo sredstva v proračun in sklade, da tudi ti vplačniki končno pridejo do vsaj približno enakih invalidnin, dodatkov za pomoč in potrebo, do približno enakih izračunov osnov pokojnin, kot jih imajo zgoraj omenjene kategorije.

Ob vsem tem se razume, da mora družba zaslužnim borcem NOB, borcem osamosvojitvene vojne 1991, kot tudi vojaškim invalidom II. svetov. in vojne 1991 (slednjih je nekaj deset) zagotoviti vsekakor primerne pokojnine in invalidnine.

Torej za pravičnost gre in ne za kakršnokoli nevoščljivost, naltolcevanje ali celo sovraštvo - g. Alojzij Konda!

OO NSi Kamnik

Koliko nesreč je potrebnih?!

Odprto pismo županu Kamnika

Kamniška obvoznica se od zadnjega semaforja (gledano proti jugu) po dveh blagih ovinkih lepo poravnava tako, da voznike kar sama vabi k močnejšemu pritiskanju pedala za plin. Nekje na sredini te ravnine, tam kjer je spomenik NOB in brv čez Kamniško Bistrico, nekaj metrov nižje pa izvoz v naselje Perovo, se nahaja prehod za pešce, na katero opozarja prometni znak. Prehod naj bi po svoji definiciji omogočal, varno prečkanje cestišča. Prebivalci naselja Perovo in Perkove ulice pa vemo, da temu ni tako. Vsakodnevno se srečujemo z banalno nalogo, kako zares varno priti prek. V skrbeh smo še zlasti za najmlajše, katere vsakodnevno vodi šolska pot prek tega prehoda. Natanko na tem odseku, dolgem manj kot 30 m, je bilo že najmanj osem prometnih nesreč, tudi s smrtnim izidom. Zadnja hujša nesreča se je zgodila pred kratkim, 9. julija 2001.

Večletni trud različnih ljudi za odpravo te črne točke (o nekaterih prizadevanjih in je pred časom pisal g. Daniel Kovačič) je bil delno poplačan z namestitvijo dodatnega svetlobnega opozorilnega znaka. Ta je na začetku zares pozitivno vplival na umiritev prometa pri prehodu, sedaj pa so se ga vozniki očitno že navadili in stanje je postalo zopet takšno kot je bilo pred tem. Sama opozorilna signalizacija je torej, ob zdajšnji kulturi voznikov, očitno premalo. Načrtovano večje semaforizirano križišče bo verjetno rešilo te probleme. Toda čakati do tedaj, če sploh kdaj, je nesprejemljivo.

Zato se sedaj obračamo direktno na vas, gospod župan Tone Smolnikar. Sprašujemo vas, koliko nesreč in žrtev bo dovolj, da se bo nekaj zares trajno koristnega storilo za tukajšnje prebivalce? Ali imate v svojih programih tudi strategijo za rešitev te črne točke? Pozivamo vas, da izkoristite svoje pristojnosti in avtoriteto, da se problem na ustreznih institucijah v Kamniku in Ljubljani (cesta je državna, stroški ure-

janja signalizacije pa se delijo na občino in državo) ponovno aktualizira ter v doglednem času reši v prid varnosti krajanov.

Član sveta KS Novi trg:
Zdravko Slevce

Odgovor na članka g. Kodermana in g. Berganta »Kaj se dogaja na Malem gradu!«

Oba članka sta pravilno zajeta in kritično ocenjena, kar je hvalevredno! Vesel sem, da mlada generacija svetnikov pri občini Kamnik spremlja dogajanja na Malem gradu, obnovitvena dela in ocenjuje napake, ki se pojavljajo pri obnavljanju. Obnovec razvaline nekdanje protipožarne čuvajnice je popolnoma zgrešena! Krona vsega je nemogoča streha! Ostalo stoji nedokončano že od 1993. In to naj bo »stražni stolp«?

Ta kraj je imel verjetno v rimskih časih ime Castrum parvum. V XVIII. stoletju se je mežnarju na Malem gradu rodil znameniti Kamničan prof. in rektor dr. J. Starovčan, ki ima v krstni knjigi iz leta 1748 zapisano kraj rojstva »Castelo parvo«. V srednjem veku, od XIII. stoletja vse do XIX. stoletja ima ta kraj vedno ime »Klein Fest«, kar so nemški fevdalci prevdli iz rimskega imena. Za dokaz navajam skico projekta »Samčev predor« 1881, kjer piše stran (se-ite Potočnik in na drugi strani (se-ite Klein fest«). Naj mi odgovorite za MG in castelolog odgovorite: kje je zapisano ime »Schloss Klein Fest« v listinah? Ne razumem zakaj Klein festa (mala trdnjavnica) nikoli ne omenjajo za Mali grad. Prosim naj mi odgovorijo, kje so našli na »Klein festu - palacij? Nikjer ne piše, da je imel Mali grad graščino, sedaj pa jo hočejo na vsak način ustvariti! Nihče na Malem gradu ne piše o podzemskih rovih, ki jih Kamničani poznajo in še obstajajo. Kdor molči, devetim odgovori! Žal se na Malem gradu ne obnavljajo pravi zgodovinski objekti-kot so temelji Bergrieda ali ohranjeno zidovje Protipožarne čuvajnice. Del zidu čuvajnice je zgrmel 1982 v Samčev predor. Kriv je bil bršljan, ki se je vraščal v zidovje, saj so našli kore-

nine bršljana v zidu, kar lahko potrdi g. Pelko!

Zakaj so odstranili nemški bunker, ki je bil v razvalini čuvajnice? To je zgodovinski eksponat, ki bi poznim rodovom bil v svarilo, kaj so nacifašisti delali z M. gradom v II. svetovni vojni.

G. Bergant in tudi g. Koderman s finančne strani prikazujeta stanje teh del na MG. Ne razumem, kako je mogla znanstvena komisija, ki jo je sklicala občina Kamnik, dovoliti, da so predrugačili originalno staro pročelje Kapele, ki je spomenik evropskega porenka, postavili nemogoče železne stopnice ob strani in balkon z nemogočo ograjo. S tem so kapelo kot romarsko božjo pot popolnoma degradirali. Kako bo g. župnik na dan sv. Roka bral mašo pred kičastim pročeljem kapele?

Pred vhomom v kapelo so slučajno naleteli na romansko gotski ostanek zidu z ohranjenim vhomom v Dolinico. Ta zid je ščitil objekte pod kapelo in samo kapelo v trdnjavici. Arheologi že desetletja raziskujejo površino Malega gradu vendar še noben ni zapisal, da so našli sledove vodnjaka, ki je moral biti na Malem gradu. Potrebno je raziskati kako je prišlo do uničenja protipožarne čuvajnice. Ve se, da je obstajala še leta 1779, a znanjšana. Ta je vidna še na Votivni sliki iz Zakala. Edino, kar gre v čast raziskovalcem Malega gradu, je najdba pokopališča (staro slovenskega).

Vse druge najdbe so dubiozne? Občinska svetnika v člankih dobro prikažeta neusmiljeno zapravljjanje denarja za obnovo in raziskovanje. Od kod sedaj naenkrat toliko denarja za obnovo Kapele?

Skoda, da se sedaj obnovo ne vrši po zgodovinskih ostalinah, ki jih ima MG še veliko, balkanci bi rekli: »Sedanja obnova je bolj podobna izrazu »od oka«.

Tudi »kavarniški kritikantje« imamo nekaj prav in ne šamo g. Sagadin, ki nas je javno kritiziral na Zapricah!

Naj bo ta zapis odgovor na članke g. Kodermana in g. M. Berganta, obenem pa tudi razmišljanje o pozitivnem in negativnem, kar se sedaj »Dogaja na Malem gadu«!

Dr. NIKO SADNIKAR

PISMA - ODMEVI - MNENJA

Lepo in urejeno je naše mesto

Res je, lep in urejeno je naše mesto. Z izdajalsko rdečico (pa ne od sramu, ampak ponosa) se je lahko postavilo na ogled še tako kritični strokovni komisiji iz širšega belega sveta. Zato je potrebno pohvaliti občino Kamnik in odgovorne delavce, lastnike lokalov in trgovin ter občane Kamnika, ki so se zares potrudili predstaviti naše starodavno mesto v najlepših barvah. Želimo si le, da bi za vse to prečudovito cvetje in zelenje skrbeli tudi v bodoče. Kajti, »tekmovanje« za urejeno življenjsko okolje in kvaliteto življenja ljudi v mestu se nikoli ne konča. Gre za naše okolje in naše življenje, za srčiko našega skupnega doma. Ljubimo ga torej tudi naprej tako, da bomo zanj in za cvetje ter zelenje lepo skrbeli.

Zeleni Slovenije - OO Kamnik

Občina in odškodninski zahtevki

V Kamniškem občanu št. 13 z dne 11. 7. 2001 je bil na strani št. 3 objavljen članek z naslovom Občina in odškodninski zahtevki. V članku je bil omenjen tudi priimek Jelen v zvezi z regresnim zahtevkom KPK v višini 30 milijonov. Res je, da je članek, ki ga je podpisal F. S. prepisan iz gradiva za občinski svet. Ker je članek zavajajoč, sem dolžan razjasniti naslednje:

- nikdar in nikjer niso sodišča na vseh instancah v naši državi obravnavala moj ali naš »regresni« zahtevki (obravnavala so le »odškodninske zahtevke«),

- nikdar in nikjer po letu 1993 ni bila občina Kamnik (po različnih neurjenih lastninskih odnosih med KPK in občino Kamnik) v odškodninskih pravnih zahtevkih na sodiščih navedena kot tožena stranka,

- nikdar in nikjer ni bil moj ali

naš odškodninski zahtevki v višini 30 milijonov, višina zahtevka 30 milijonov je lažna!

Delovno in socialno sodišče v zadevi opr. št.: Pd 153/94-151. Višje delovno in socialno sodišče v zadevi opr. št.: Pdp 2413/94-6 in kot zadnje Vrhovno sodišče RS je s sklepom sodne zadeve opr. št.: VIII Ips 1127/96, dne 9. 9. 1997 dosodilo več kot 65% nižjo vsoto od tiste, ki je navedena. Drugi in upam, da zadnji odškodninski zahtevki, je sedaj po 11. (enajstih) letih v fazi odločanja na pristojnem Okrožnem sodišču v Ljubljani kar za 7,5 krat (sedem in pol krat) manjši.

Podatke ima KPK ali njihov pravni zastopnik, samo preveriti je treba. G. F. S. bi pred objavo v javnosti to moral storiti, ali pa, ker je zapisan priimek Jelen tega ni potrebno storiti? Zato vprašujem uredniški odbor časopisa Kamniški Občan:

1. zakaj ni avtor omenjenega članka preveril resničnosti trditiv KPK.

2. zakaj ni nihče napisal ničesar o vzročni zvezi za moje oziroma naše zahtevke, to je nesreča na sedežnici Velika planina, ki se je dogodila že davnega 25. 11. 1987?

To nesrečo sem plačal z zdravjem in sedaj prek sodišča zahtevam le miloščino. V Kamniškem občanu pa to izzveni kot tista slavna igra 3x3. Vsem tistim, ki mi do sedaj niso naredili nič dobrega, želim povedati, da prestane fizične in psihične bolečine ne more plačati niti vse zlato iz zlatih rezerv ZDA. Avtor članka g. F. S. je bil o vzročni zvezi za regresni zahtevki KPK do občine Kamnik v času njegovega službovanja na občini Kamnik kot družbeni pravobranilec samoupravljanja tudi uradno seznanjen, pa ni imel volje ali korajžje za rešitev, čeprav je bila več kot očitna kršitev Zakona o združenem delu, zato vprašujem, zakaj je pripisano: »regresni zahtevki KPK v zadevi Jelen«. V

vednost; z regresnim zahtevkom, ki ga ima KPK, jaz in moja družina nimamo ničesar skupnega, saj se zadeva nanaša le na KPK!

Več kot očitno je, da se želi z objavljanjem našega imena pri uveljavljanju regresnega zahtevka iz strani KPK še dodatno oblatiti in osramotiti naše ime. Poudarjam; družina Jelen do kamniškega proračuna nima nobenih zahtev in apetitov, zato zahtevam ustrezno opravičilo.

JOŽEF JELEN

Odgovor iz Nove Slovenije

O članku »Naltolcevanje...« g. Konde, objavljenem v K. O. dne 15. 6.

Seveda ni bilo v našem članku OO NSi, Kamnik, v K. O. z dne 16. maja nič izsanjanega, neoprijemljivega kot to piše g. Konda v svojem odgovoru. Vprašanj o privilegijih udeležencev in sopolnikov revolucije je bilo v preteklosti vse polno. V letih od 1945 do 1991 so bila ta vprašanja pretežno konspirativna. Ljudje so se bali ostrih sankcij takratnega režima komunističnega enoumja. Javno objaviti takšno vprašanje pa je bilo takrat praktično nemogoče.

Po letu 1991 je bilo, razumljivo, podobnih vprašanj vse več izrečenih tudi javno. Odgovori so bili običajno, da gre pri tem za obrobno zadevo, celo v skupnem, v celi Sloveniji, za zanemarljivo vsoto.

V zadnjem času pa so strokovnjaki ugotovili in objavili podatke, da se izplačuje v Sloveniji za privilegije, ki izhajajo iz časa druge svetovne vojne, skoraj 40 milijard tolarjev letno (glejte »Ogledalo«, april 2001). Od tega se financira neposredno iz državnega proračuna 16 milijard letno, ostalo pa so različni privilegiji v pokojninskem zavarovanju, ki jih izplačuje SPIZ, vendar je temu ta doslej za to porabljen denar refundiral državni prora-

Pomagajmo živalim v vročih poletnih mesecih

Neodgovorno ravnanje z nemočnimi bitji nam dokazuje, da nam primanjkuje kulture in humanosti. Na žalost se člani Društva proti mučenju živali srečujemo z mnogimi lastniki, ki živalim ne nudijo najosnovnejših pogojev za njihovo življenje. Živali so v teh časih vedno bolj ogrožene in trpinčene. Odločno bomo ukrepali proti vsem takim posameznikom, ki pozabljajo, da ima tudi žival svoje pravice. Naš cilj je preprečevati vsakršno slabo ravnanje z živalmi; mučenje, izkoriščanje, zlorabe, zanemarjanje in trpljenje.

V vročih poletnih mesecih živali trpijo v poletni vročini. Prosimo pomagajte in poskrbite zanje, kajti same si ne morejo in ne znajo pomagati, odvisne so od ljudi. Rejnci in vse druge domače živali morajo imeti dovolj velik, vedno čist in varen prostor, zadostno količino hrane in vedno dovolj sveže in čiste vode. Če so živali privezane, ne smejo biti na takšen način, da bi bil zanje moteč ali boleč ali pa tako, da bi jim bilo onemogočeno počivanje v ležečem stanju. Hlevi in vsi drugi prostori, kjer se nahajajo živali, naj bodo zračni in svetli.

Ze od nekdaj velja izrek: Kakršen gospodar, takšen pes. Obsojamo vse tiste lastnike psov, čuvajev, ki zaradi lastne malomarnosti in krutega ravnanja dovolijo, da žival trpi. Srce te zaboli, ko zagledaš psa, zanemarjenega, slabotnega in osamljenega. Ne puščajte psa v tej vročini na sončni pripek. Naj ima vedno svežo in pitno vodo in vsakodnevni obrok izdatne zdrave hrane. Mladi psički do enega leta starosti se hranijo večkrat na dan. Pasja uta naj bo primerno velika in dobro izolirana. Če je pes privezan, mora biti veriga lahka in dovolj dolga (4 m), z usnjeno ovratnico, ki ga ne sme stiskati ali drgniti. Če je pes v pesjaku; ta ne sme biti premajhen (najmanj 4 x 4 m). Pes je po naravi družabno svobodno bitje in če je slabo privezan ali v pesjaku, se počuti zavrženega, ujetega, zato trpi. Potrebno ga je dnevno spuščati, da se sprosti. V primeru boleznih poskrbite za veterinarsko pomoč. Prosimo in opozarjamo vse tiste ljudi, ki imajo živali, pse, muce, ptice in druge male živali v stanovanjskih naseljih - blokih, ne zanemarjajte jih, nudite jim dovolj dobrega počutja, nege in pravilne oskrbe.

Pse in mačke lahko sterilizirate in se s tem izognete nadpovprečnemu prirastku, odvečni jezi ali celo nehumanemu pobijanju živali, kar je človeku neyredno dejanje.

Članica Društva proti mučenju živali
ŠTEFKA K.

Matična knjižnica

Ljubezen med platnicami

Poletje je čas počitnic. Vzame si čas zase in nekoliko lažje zadihamo. Želimo si počitka in nabiramo nove moči za hladne jesenske in zimske dni. Prav poletje je čas, ko marsikdo poseže po romanu z ljubezensko vsebino.

Romantični sončni zahodi, tople poletne noči, valovanje morja in sol v zraku, ki nas bode obkrožajo ali pa smo si jih ustvarili le v lastni glavi, naravnost vabijo, da posežemo po knjigah, ki so polne strasti, hrepenenj, srečne ali nesrečne ljubezni. Skratka strasti, ki naredijo naše življenje polnejše, naše počitnice pa še bolj nepozabne. Ni nujno, da si določeno poletje zapomnimo samo po eksotičnih krajih, kjer dopustujemo. Mogoče si boste letošnje poletje zapomnili prav po knjigi, ki vam je ponudila nekaj več ... nekaj med resničnim življenjem in sanjami. Tokrat vam prav zato predlagam nekaj knjig za poletno branje z ljubezensko vsebino.

Po Svili (A. Baricco, Svila; Vale-Novak, 1999) ostane mnogo: ostane šelest svilenege šala, ostane zven, ostane pa tudi vprašanje, kdo ve o ljubezni in hrepenenju več. Ker avtor ni samo pisatelj, pač pa tudi filozof in muzikolog, pripoveduje s pretehtanimi besedami, ki zvenijo. Če imajo vse zgodbe svoj glasbo, je glasba te zgodbe bela. Svila nas spet spomni, da je vredno živeti.

Vredno pa je živeti vse do zadnjega diha, ko so včasih že vsakdanja opravila breme in nas vsak gib spomni na pot, ki je že prehojena. Ko je bila Marta - junakinja zgodbe (N. Châtelet, Ženska v rdečem; Didakta, 2000) - še dekle, je nosila životec z rdečimi makovimi cvetovi. Za mak pravijo, da je roža poželenja. Potem pa je obleko odložila, ker ni bila več primerena obleka za poročeno ženo in mater. Prišel je čas za obleke dolgocasnih barv in dolgocasnega zakona. Starost ji je prinesla vdovstvo in ponavljajoče se vsakdanje življenje, ki ji je jemalo vedno več energije. Dokler ni nekega dne v kavarni spoznala moža z ovratno rutico. Pri sedemdesetih je bila spet ljubljena in je ljubila. Marta slede starčevsko opravilo in se prepusti rdeči barvi strasti in svo-

Kamniški slikarji na EX Temporu Kremenjek 2001

V krajinskem in etnološkem parku Kremenjek na Primorskem na Dolenjskem, kjer je akademski slikar Dušan Lipovec uredil arhitekturni muzej (ljudske arhitekture) na prostem, etnografsko muzejsko zbirko in likovno galerijo, so se zbrali kamniški slikarji na likovni delavnici - ex tempore Minifesta 2 - Kremenjek 2001.

V petek in soboto, 29. in 30. junija, so ustvarjali: Lojze Kalinšek, Ivo Kordaš, Vanja Repič, Dušan Sterle in Dušan Lipovec. V soboto ob 18. uri je potekalo svečano odprtje razstave nastalih likovnih del. V programu so nastopili: kamniška glasbena skupina Neme priče in Iva & Band ter harmonikar Brane Bičanič Hudobilnik. Med številnimi gosti sta se odprtja udeležila tudi bližnja sosedina, nekdanji zvezni minister in predsednik vlade Janez Zemljarič in nekdanja ljubljanska županja Tina Tomljec.

DUŠAN LIPOVEC

je mladosti. Zgodba združuje praktično nezdržljivo: starost in mladostno ljubezen in je prav zato hvalnica ljubezni, ki je lahko prav tako lepa in strastna tudi na jesen življenja.

In prav to čustvo, ki se v različnih življenjskih obdobjih kaže v različni luči, je tista tema, ki se je lotevala najpogosteje tudi avtorja romana (B. Švigelj Merat, Peter Kolšek, Navadna razmerja; CZ, 1998), ki je bolj kot roman, preprosto knjiga pisem. To so pisma dveh prijateljev, med katerima se je vnela mladostniška ljubezen, ki pa je ostala za njima le še kot spomin. Pisma so zelo subtilna, v njih so drobci iz njunega življenja, njuna razmišljanja, njuno čustvovanje, odnos do ljudi in seveda ljubezen. Ljubezen, ki daje smisel in zaradi katere se je vse začelo, zdaj pa ju še vedno povezuje.

Kako močna sila mora biti erotična ljubezen, ki premaga tako geografske razdalje in je ne uniči kolo časa? Ali smo se zaradi nje pripravljali odpovedati tudi svojim otrokom in celo lastnemu življenju? Kako se lahko taka igra strasti konča? Izhodov je več. S. Drakulič pa nam v svoji knjigi (S. Drakulič, Okus po moškem; Rotis, 1998) predstavlja najbolj pretresljivega. Roman pripoveduje o tem, kaj se zgodi, ko se najmeta dva, ki drug v drugem odkrijeta razumevanje, brezpogojno sprejemanje, mir, zavetje in popolno ljubezen.

Ljubezen pa ni vedno le svetlo čustvo, ki nas navdaja z veseljem. Ljubezen se mnogokrat prepleta tudi z drugimi čustvi. Tako je medijsko zelo znan roman (B. Schlink, Bralec; CZ, 2001) poln dveh močnih čustev: ljubezni in krivde. Avtor nas s preprosto in neposredno pripovedjo ponovno napelje k razmišljanju, kako močnega sila je ljubezen? Glavna junaka kljub velikim razlikam v letih vzpostavita ljubezensko zvezo. Prvi del romana je tako pripoved o ljubezni in strasti, ki pa se nenadoma konča in glavna junaka se ponovno srečata po sedmih letih na sodnem procesu, kjer je ženska ena izmed obtoženih nacističnih paznic. Toda to ni njena edina skrivnost ...

Polna skrivnosti pa so tudi »prepovedana« ljubezenska razmerja. Namig v uvodu knjige (D. Zlebnik, Prešustvo; Student-ska založba, 1999) prav gotovo drži: »...vse kar ste želeli vedeti o prešustvu, pa si niste upali vprašati. Čas je, da preberete, in to z užitkom.« Pisatelj nas popelje skozi psihološko analizo ljubezenskega razmerja. Prikaže, kako je ljubezenska avantura oz. prešustvo z moškega zornega kota le prijetna popostritev, sicer po vseh merilih uspešnega zakona in pomeni le skok iz urejenega družinskega

zakona, v katerega se lahko vedno znova vrača. Ženske pa v svoje razmerje vedno in nehoti vpletejo čustva in jim taka avantura ne pomeni le skok, temveč spremembo, ki korenito spremeni njihovo življenje.

Ljubezen je tista sila, ki mimo racionalnosti in smiselnosti vodi delovanje junakov tudi v knjigi (V. Möderndorfer, Nekateri ljubezni; CZ, 1997), ki je zbirka trinajstih novel. Prvi del ima tako isti naslov kot celotno delo, drugi del pa nosi podnaslov Vsakdanje ljubezni. Vse junake tako v prvem kot v drugem delu pa družijo ljubezen v raznih oblikah.

»Ljubezen je polna zvijač. Kadar se želi razkriti, pokaže le svojo luč. Prikriva pa nam senca, ki jih ta luč meče,« je misel iz knjige (P. Coelho, Ob reki Piedri sem sedela in jokala; Vale-Novak, 1996), ki nam razkriva, kako nedoumljiva in nedorečena je ljubezen. »Tisti, ki je moder, je moder zato, ker ljubi. In tisti, ki je neumen, je neumen zato, ker misli, da lahko doume ljubezen.«

V izpraznjenem življenju, kjer je vse enako in se ponavlja do onemoglosti, kjer te enoličnosti ne more odpraviti niti pot v še tako eksotične dežele, vendarle obstaja kraj, ki ostaja neznan in skrivnosten.

Glavna junaka kratkega romana (A. Blatnik, Tao ljubezni; Literarno umetniško društvo Literatura, 1996) nase opozorita s svojo življenjsko filozofijo in njunim nenehnim iskanjem novega, s katerim skušata zapolniti izpraznjeno, z dolgočasno življenje. In tako se srečata s sekte Rožnega popka, katerega nauk je ravno pot ljubezni - tao ljubezni. Kljub temu, da ta sekta s svojo ceneno metodo lahko nudi le kliše, se junakoma skozi splet dogodkov pokaže »pot ljubezni«. Prav tao ljubezni je tisto, kar vzbuja upanje, ki lahko ponovno vdihne smisel z dolgočasnim življenju, to pa prav s tem, da ostane za vedno zgolj pot ... »kaj ljubimo, ko ljubimo? ... in sledi spoznanje ... pot je cilj ... vprašanje je odgovor ...

Upam, da sem uspela pripraviti izbor knjig, ki se vas bodo dotaknile na prav poseben način. Seveda pa to niso tisti ljubezenski romani, ki jih vzame v posteljo zato, da lažje zaspite - romani za lahko noč. To so knjige, romani in zgodbe, ki jih lahko preberete na dah, ali pa jih berete počasi, kakor vam je ljubo. Tako, kot se različno spoznavamo in dojemamo ljubezen, ki jo prav vsak dojema in čuti na svoj in edinstven način. Gotovo pa je to poletno branje, ki ga ne boste pozabili takoj, ko boste obrnili še zadnji list v knjigi in zaprli oči.

MAJA Š. RAJH

Butalci v Mekinjah

»Butale so res silno mesto, nekaj hiš tam vkup stoji ...«

Tako so v večernih urah prvih poletnih dni v Domu partizanov v Mekinjah prepevala dekleta iz dramske skupine Baretka iz OŠ Stranje. Vsem mladim in starim so v prijetni dvorani, s pravim odrom in zastorom, prikazala nekaj utrinkov iz življenja nas, Butalcev.

Verjetno ste že slišali za nas. Živimo nedaleč od tod. Za tistim hribom, za katerim zahaja sonce ... Mirno in spokojno je naše življenje, včasih pa prese-

ka spokojnost težava, ki pa jo takoj razrešimo, saj smo znani po neverjetni bistroumnosti.

Tako kot v sosednjem mestu širijo stanovanjske hiše in bloke z veliko govorjenja in stroški. Mi, Butalci, brez posebnih besedi razširimo našo cerkev. Veste, cerkev smo najprej močno pognojili, nato pa smo pred zid razgrnili vsak svoj suknjič ter se odpravili v cerkev. Name-ravali smo potisniti zid čez suk-njiče. Zamisel je jako uspela, saj suknjičev ni bilo več pred zidom, ko smo prisli iz cerkve.

V Butalce so se vživel - z leve - butalski policaj (Sandra Janežič), Barbara Brumec (župan Benda) in Barbara Kregar kot Anže

KICHATNAS

Nor je bil občutek, ko naju je s prijateljem Timom zapustilo letalo na ledeniku Cul de Sac v Kichatnas mountains. In ko sva vedela, da naju po petindvajsetih dneh ne bo obiskal noben človek, da bova ostala čisto sama med ogromnimi stolpi granita. Daleč stran na Ka-hitna ledeniku pod Denalijem se je istočasno gnetlo kar šeststo ljudi. Kichatnas ali Cathedral mountains ležijo jugozahodno od Denalija v istoimenski gorški verigi, kot mu pravijo kar THE RANGE. Slo-vijo po zelo slabem vremenu, blizu južno leži znani prehod z imenom Rainy Pass, ime pove vse. Ampak vreme to sezono je bilo nekaj neverjetnega. Od petindvajsetih dni, ki sva jih preživela na ledeniku, sva imela samo dva dni dežja. Najvišji vrh v verigi je Kichatna spire, ki je po nadmorski višini visok približno kot naš Triglav. Je zelo toplo, seveda pa ponoči tudi zmrzuje. Stene so iz najboljšega granita, zlatega granita. Linije, ki segajo od ledenika do vrha, pa ponujajo plezalcu plezanje kot v Yosemiteih, le da je sten desetkrat več kot v kalfornijski dolini. Hribe so obiskali prvič leta 1966 plezalci iz New Yorka. Največji obisk je bil od leta 1975 pa do leta 1982. Potem pa skoraj nič. V devetdesetih letih skoraj ni bilo nobenega plezalca. Letos smo bili v skupini tri naveze. Jim Donini in Greg Crouch sta bila na istem ledeniku kot midva, a pred nama. Jay Smith s soplezalcem pa je obiskal vzhodno steno Kichatna spire v času, ko sva zapustila hribe. Na mestu, kjer te pripelje letalo, postaviš bazo. Dostop do sten pa je oddaljen od deset minut do ene ure hoje.

S Timom sva se spoznala v Yosemiteih in potem še isto leto v Valdezu na Aljaski. Skupaj smo tudi preplezali nekaj slapov. Nekega dne smo v hiši dr. Adrew Embick, ki je obiskal hribe kar enajstkrat, našli diapozitive in slike iz Kichatnas. Tim je imel že od nekdaj veliko željo obiskati hribe. Letos pa sem v Patagoniji spoznal še enega prijatelja Johna Coulberzona iz Utaha, ki me je še posebej navdušil za Kichatnas. Ko sem se vrnil iz Patagonije, so se stvari začele odvijati zelo hitro. Doma sem preživljal samo dva meseca, spomnil sem se na Tima in že stal v Anchoran-geu, kamor sva pripotovala skupaj z Markom Prezljem.

Ko imaš pripravljene vse stvari, je samo še vprašanje časa za let v hribe. Čakala sva štiri dni na Tal-

keetni air taxi. Neko jutro je prišel pilot Tom, ki še nikoli ni letel v Kichatnas. S seboj je vzel celo zemljevid in nama rekel: »Saj mi bosta vidva povedala, na katerem ledeniku želita pristati.« Ja, ja poznava vse iz fotografij. Po eni uri čudovite vožnje smo prispeli med stolpe. Kar dih ti zastane, ko letiš čisto blizu sten. Pristali smo, postavila in uredila sva si tabor. Kar naenkrat je nastala tišina. V radiju nekaj deset kilometrov ni bilo žive duše. Na ledeniku sva opazila stopinje volverina (hijena, podobna volku), ki išče hrano tudi v okolici nekaj deset kilometrov daleč. Celo losa spravi na tla, če je sila. Midva pa nisva bila za hece. Če bi se spravil na najin šotor s hrano, bi lahko bila v globokih težavah. Tudi hoja s hribov ni sprehod, kar pa ni redkost. Kar nekaj ljudi je že hodilo dobrih deset dni do prve ceste. Predvsem zaradi

Bazni tabor na ledeniku pod Kichatna spire.

slabega vremena, ker jih letalo ni moglo potegniti ven.

Ko sva se utaborila, je nastopil čas za plezanje. Veselo na delo. Zapodila sva se v zahodno steno Sunrise spire. Krasen granit, uživaško plezanje. Ampak stvari so se obrnile, ko je Tim začel žmariti že v šesti stopnji. Dobro, sem si rekel, šlo bo malo bolj počasi, ampak bo šlo. Splezal sem še dva raztežaja sedme stopnje. Po šestem raztežaju pa mi je Tim izbruhnil: »This is too fucking stepp«. Dol hočem! Besede so mi odmevale v ušesih kot najhujša novica, ki sem jo kdaj slišal. Spustila sva se pod steno. Dva dni nisva spregovorila niti ena beseda. Kje hudiča sem dobil tega človeka. Najbrž mu je triletno hermitiranje v Juneau izpralo vse mišice. Treba se bo osredotočiti na

Samo nekaj pa se mi zdi čudno! Kmalu po tistem sem videl našega vaškega razbojnika Cefizlja nositi suknjič, ki je bil nekam zelo podoben mojemu, preko katerega smo potisnili zid ...

No, še veliko težav smo Butalci razrešili na prav tako prebrisan način. Moram priznati, da so dekleta iz dramske skupine Baretka prav hudimano fajn prikazala najbolj uspešne in pametne odločitve Butalcev. Naše dragocene in preverjene izkušnje so spretno prenesle na mlajše rodove, kar je jako pametno in koristno.

Za to se moram posebno zahvaliti ga. Miri Papež, njej sem namreč pripovedoval o naših dogodivščinah in peripetijah. Spretno jih je posredovala dekletom, ki so se poistovetila z nekaterimi prebivalci Butal in se z igro, besedo in pesmijo predstavile na odrskih deskah. Moram reči, Butalke in pol!

P. S.

Skoraj sem pozabil. Dekleta in njihova mentorica so me prosile, naj se v njihovem imenu zahvalim KS Mekinje, posebno oskrbnikom doma in osvetljevalcem dvorane, ki so jim omogočili nastop v domu. Za cmokanje in ukanje, ki se je slišalo po predstavi iz garderobe, pa je kriva trgovina Pri Janezu.

Butale so res silno mesto, kjer vsi držimo vkup ...

BENDA, ŽUPAN BUTAL

lažje cilje, sva se domenila. Tako sva že odšla pod zahodno steno Bastion spire. Splezala sva novo smer. Smer je zelo lepa in sploh ne lahka. Veliko mešanega plezanja nizke stopnje v mehkem snegu. Mestoma slaba skala in krasne poti za mero usnjenih čevljev. Lepo toplo vreme nama je dovolilo še lep sestop. Po počitku v bazi sva imela tudi veliko megle. Po tednu vzpona sva se odpravila pod nov stolp, ki še ni imel prvega vzpona. Po dolgi strmi grapi naju je čakalo še nekaj raztežajev skale. Na špičastem vrhu sva stala že zgodaj zjutraj. Tim je vzel s seboj celo CB postajo, ki pa seveda ni dala nobenega odgovora. »Tim, sem tu rekel: pred 2. julijem ne bova letela ven«. Pa mi ni verjel. V bazi so sledili dolgi dnevi. Časa sem imel dovolj, da sem raziskal ledenik do kamenčka natančno. Tim pa je cele dneve čakal na čudež. Medtem sem splezal še JV grapo v Sunrise spire. Proti koncu nama je že zmanjkovalo hrane. Vreme je bilo

Bazni tabor na ledeniku pod Kichatna spire.

že predolgo lepo. Nekega dne se bo pokvarilo za dolgo časa, sem si rekel. Drugi junij je bil čas odhoda. Bila je nedelja, prvi julij, ko naju je pozno zvečer zbudil Paul, lastnik Talkeetne Air Taxi, trenutno med najboljšimi piloti. »Hej, you guys wanna fly out?«. Že smo bili v zraku. Vse je minilo preveč hitro, sem si mislil... Paul naju je še popeljal okoli sten. Bilo je kot v pravljici. Letel je tako blizu, da bi se jih lahko dotaknil. Rekel sem mu, naj naredi še »looping«, pa ni hotel, ker smo bili preveč naloženi. Naslednji dan se je vreme pokvarilo. Za pol meseca, so obljubljali.

Pod močnimi doživetji sem zapustil Aljasko. Pustil nekaj opreme za naslednje leto, rekoči si kot Napoleon: »Vrnil se bom.«

KLEMEN MALI

KAKO DOBRO POZNAME SVOJO OBČINO?

Večina ljudi pozna Tuhinjsko dolino predvsem z glavne ceste, po kateri drivijo avtomobili v obe smeri. Redki, seveda razen domačinov, so pa tisti, ki »zaidejo« tudi v stranske, kilometer, dva ali tri dolge prečne dolinice. Te se zajedajo v južno stran hrbita dela Posavskega hribovja, ki se vleče od Stahovice (434 m) čez Vovar (940 m), Podbevske (1190 m) peč in Javoršek (1344 m) v plečato Menino (1508 m) in naprej čez prelaz Slopi (925 m), Medvedovega hriba (1044 m), Predkovic (1010 m), Smolnika (1002 m) in prelaz Lipa (721 m) v manjše in nižje Dobrovlje (Šentjoški vrh 1077 m, Tolsti vrh 1077 m, Belica 1066 m, Kokarca 1009 m), ki so

nekakšen štajerski oproda Menine. V eni takih idiličnih dolinic, sicer ne na samem dnu, ampak malo višje v bregu, je tudi naselje HRUŠEVKA, ki je bilo na sliki v prejšnji številki. Ime je dobilo po drevesu oziroma sadežu hruška, ki je po Priročnem krajevnem leksikonu Slovenije z različnimi izpeljavami dala ime najmanj enajstim naseljem v Republiki Sloveniji.

Žreb je med lepim številom dopisnic izbral tisto, ki jo je podpisal Domine Černevec s Podbrega 3 v Tuhinjski dolini. Nagrajene preje knjižno nagrado v knjigarni Vele na Ljubljanski cesti.

Se vedno pa smo na »vzhodnem teritoriju« naše občine in sprašujemo po imenu naselja na sliki. To leži ob magistralni cesti in je dobrih enajst kilometrov zračne črte oddaljeno od Kamnika. **Odgovor, to je ime naselja, pošljite na dopisnici do 28. avgusta na naslov Kamniški občan, Glavni trg 24, SI-1240 Kamnik.** Izmed pravih odgovorov bo žreb izbral prejemnika knjižne nagrade, ki jo poklanja trgovsko podjetje VELE.

O termah v Snoviku danes in pred petdesetimi leti

Z veseljem sem opazil novice o odprtju Term Snovik. Vsem, ki so se dolga leta trudili, da je kopalnice zaživelo, čestitam in jim želim, da bi bili uspešni tudi pri projektih, ki jih še nameravajo uresničiti.

Ob tej priložnosti pa se vendarle lahko tudi malo pošalimo na račun dolgotrajnosti te realizacije. Kar petdeset let je že, kar so našli, takrat v Vasenem, topli vrelci in na to se veže tale spomin.

V zimi leta 1952 je znani krojaški mojster Debevec, ki je bil takrat vodja Mestne šivalnice v Kamniku, izvedel svojo prvo modno revijo v Domu v Kamniku. Modele oblek, narejenih v Mestni šivalnici, so nosili kar domači kamniški »manekenti« in »manekenske«. Kot je v navadi, so prikaze dopolnile tudi glasbene točke. Skupaj z zdaj že pokojnim Borom Klemenčičem pa sva pripravila nekaj šaljevih kupleto na račun takratnih kamniških posebnosti ali dogodkov... Boro je znal imenito oponašati humorista Ježka in v tem stilu tudi prepeval te zabavljice, sam pa sem ga spremljal na harmoniki (v dokaz imam fotografijo). Ena od zabavljic se je tikala prav novo odkritega toplega vrelca in se glasi (napisano po domače)

So v Tuhinju toplo vodo našli,
zdaj adijo revma, driska, kašelj,
Zbogom krancelj kamniške device,
če naredi bodo res toplice.

Toliko za šaljev spomin po petdesetih letih

JANEZ ŽVOKEJ

Ogradi 2087 m - bohinjski vrhovi

Tretjič se nam je kamniškimi planincem nasmehnila sreča. Tokrat je bilo lepo vreme primerno za obisk bohinjskih vrhov. Že dve pretekli leti smo morali to turo zaradi dežja odložiti.

Z manjšim avtobusom in 35 udeleženci smo se odpeljali v

Staro Fužino in dalje do planine Blato 1147 m visoko. Takoj smo se napotili na planino Krsitenica 1655 m. Po krajšem počitku in ogledovanju naravnih lepot smo hojo nadaljevali proti oddaljenemu vrhu Ogradi 2087 m. Pred dokaj strmim vzponom na zeleni cilj je manj-

Udeleženci na vrhu 2087 m visokega Ogradi-ja

Prispevek Arboretuma Volčji Potok k polepšanju Kamnika

Pogovor z Andrejo Pogačar Špenko, univ. dipl. ing. agronomije z usmeritvijo krajinskega planiranja, načrtovalko iz Arboretuma Volčji Potok, kjer se že štirinajsto leto ukvarja z vzgojo rastlin, načrtovanjem vrtov, ozelenitve in ocvetličanja javnih površin ter realizacijo teh zamisli, je pa tudi odgovorna oseba za fitofarmaceutska sredstva.

Kamnik se je v letošnjem letu vključil v mednarodno tekmovanje o urejenosti krajev pod imenom »Entente florale«. K polepšanju javnih zelenih površin je prispeval tudi Arboretum Volčji Potok. Načrtovali ste cvetlične nasade, ki so jih zasadile ekipe vrtnarjev iz Arboretuma. Katere izmed njih bi predvsem izpostavili?

Rezultati našega dela so vidni na številnih mestih. Najbolj opazna je verjetno brežina pod Malim gradom in spomenikom Jurija Starovasnika. Cvetlična greda v obliki stiliziranega kamniškega grba vabi naš pogled in nas spremlja celo pot od sodišča pa vse do njenega vznožja. Lahko bi jo primerjali z oljno sliko, katere izgled je od daleč lepši, izrazitejši, kot od blizu. Spomenik žrtvam druge svetovne vojne je dobil novo podobo, ker se pod njegovim vznožjem bohoti greda z njegovim silueto. Ponazoritev velike pretočnosti tranzita je zaznamovala plapolajočo slovensko zastavo nasproti telovadnice OŠ Frana Albrehta. Razširjeni in v novi preobliki so bili zasajeni še nasadi pri spomeniku Rudolfo Maistru, parkirišče za frančiškanski samostan, šemaforizirani križišči na kamniški obvoznici in še kaj bi se našlo.

Poleg cvetličnih nasadov v obliki gred, ste morda še na kakšen drugačen način vnesli cvetje in zelenje v mestni prostor?

Na Glavnem trgu so izkoristili dani trenutek in v ta namen nadomestili manjša cvetlična korita z večjimi. V tako zasnovano se je morala homogeno vklopiti tudi njihova vsebina. Zasaditev pri tovrstnih ureditvah za-

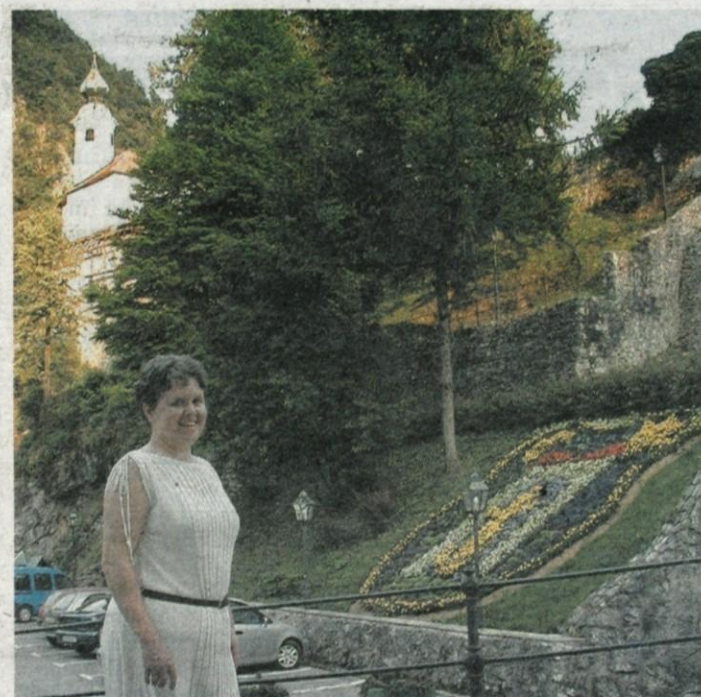
hteva popolnoma drugačen pristop kot pri predhodno omejenih enoletnih nasadih, saj le ti predstavljajo trajno zasaditev. Zanimivi morajo biti v vseh letnih časih, nastopati v sorazmerju s koriti, iz katerih izhajajo, strukturno pa se vklopijo v sam prostor za katerega okras pravzaprav služijo. Uredili smo tudi korita po Šutni, posameznim naročnikom pa načrtno enotno zasadili okenska korita s pokončnimi pelargonijami in moljevskami. Ta sedaj krasijo Ljubljansko banko, Maleševo galerijo, Pucljevo hišo in ograjo na Samčevem prehodu. Vhodi v občino, sodišče, pošto in banko predstavljajo javna poslopja na glavni ulici. Strogost vhodov v omenjene zgradbe sem želela omehčati s stožčasto oblikovanimi tisami, posajenimi v cvetlične lonce. Z enotnimi zasaditvam procelij in vhodov v javne zgradbe sem želela vdihniti življenje glavni ulici ter ji z vzorčno zasaditvijo pridati videz reda, urejenosti in meščanske uglednosti.

To so verjetno le najbolj izstopajoče ureditve?

Tako je! Uredili ali na novo zasadili smo še več drugih lokacij: park ob sotočju Nevljice in Bistrice, ob t. i. Albrehtovi hiši, obeh osnovnih šolah, Zdravstvenem domu in ob župnijski in frančiškanski cerkvi.

Kako so ljudje gledali in gledajo na vaše delo?

Menim, da so ljudje gledali na naše delo z odobravanjem, še več pozitivnih mnenj, da ne rečem kar navdušenih, pa slišim zdaj, ko so se cvetlice prijele in se bogato razcvetele. Iz pogo-

Andreja Pogačar Špenko ob čudoviti cvetlični zasaditvi v podobi kamniškega grba na brežini pod Malim gradom, ki je zacvetela po njeni zamisli in sodelovanjem pri zasaditvi.

vorov z mešanci večkrat razberem ugotovitev, da je bilo v mestu tega doslej občutno premalo.

Zamisli zasaditev so predvsem vaše. Kaj vas je pri tem vodilo?

Sama razumem, da Kamnik ni samo spalno naselje, ampak je mesto, kjer se življenje vendarle odvija na mestnih ulicah. Cvetje in zelenje polepšuje poti tistih, ki hitijo po opravkih in tistih, ki se sprehajajo, da ne omenjam turistov, ki se jim tako polepšano staro mesto predstavi v mnogo lepši oz. prijaznejši luči. Pri vsem cvetju sem imela pred očmi ambient Kamnika in cilj, da se nove stvari čim bolj vključijo v mestni prostor, ki je pravzaprav nekaj posebnega - na sončni strani Alp, torej z prečudovitim venčcem gora v ozadju, sredi zelene dežele, torej je mesto brez zelenja dejansko nekaj tujek v pokrajini.

Za zasaditve sem si izbrala

obljudene točke, kjer se pogled mimoidočih zadrži nekoliko dlje. Vsako zasaditev sem izbrala sele po tehtnem iskanju najbolj smiselne oblike in kombinacije zasaditve, saj sem za vsako izdelala več predlogov v različnih variantah... tudi o dilemi rdeče strehe na Malem gradu v kamniškem grbu.

To ni prvi prispevek v Kamniku, ne za Arboretum in ne za vas?

Res je. Arboretumovci obzujemo, urejamo in zasajamo tako javne kot zasebne površine. Moja prva realizirana zamisel, ki se je porodila pred osmimi leti, pa je bila ureditev notranjega vrta frančiškanskega samostana, razdeljenega na strogo formalno oblikovan del, ki simbolizira stilizirano ozarjen križ s kipom sv. Franciska v sredini ter prosto oblikovanega dela vrta, namenjenega sprostitvi in mehkeemu prehodu v pokrajino.

Želim, da »Entente florale« ne bi trajalo samo letošnje poletje.

POČITNIŠKO VASOVANJE V TERMAH SNOVIK

Ju-hu-hu, počitnice so tu! Tako so se veselili te dni prav vsi šolarji tega sveta in prav nikakršna izjema niso bile naše učenke in učenci iz OŠ Šmartno v Tuhinju. Tem je počitniško sončece še nekoliko bolj prijazno posijalo zaradi ponudbe šole o organiziranih počitnicah v Termah Snovik. Kdo drug kot navdse skrbna ravnateljica naše šole, je zaslužna za to, da »kovačeva kobila« ni ostala bosa, saj so imeli kratkohladičniki iz domačih vasi priložnost okusiti mamljivo ponudbo pravkar odprtih Term Snovik.

Kako, o tem lepo po vrsti, kot se je zapisala kronika aktivnih počitnic Telebajskov in Svizcev iz najbolj zelene doline, v katero te dni množično drvi pol dežele slovenske prav zaradi znamenitih term.

Dvanajst »Telebajskov« OŠ Šmartno je svoje aktivne počitnice pričelo preživljati 2. julija v Termah Snovik. Ni ga lepšega od čofotanja v vodi, ki ni nikoli premrzla in nudi obilo zabave. Da bi se najmlajši ne najedli preveč »snoviških dobrot«, smo počeli še marsikaj drugega: lov na lisico, si ogledali tovarno Svilanit (ob tej priložnosti se najlepše zahvaljujemo za prijazen sprejem), pa risali Telebajske in celo čisto po na-

skrbeli za odlična kosila, ki so nam jih bili prav vsi številni obiskovalci term nevoščljivi. Da o zadnjem dnevu sploh ne govorimo, kajti peti dan družjenja Telebajskov je minil v pikniku, ki smo si ga pripravili sami. Spekli smo slastne hrenovke, »pogasil« ogenj po tabor-

Najbolj pester je bil zadnji skupni počitniški dan, ko smo se odpravili plezat v Kamniško Bistrico. Vsi ljubitelji gora poznajo Lep Kamen, planinski kotiček, kjer lahko združiš prijeto s koristnim. Za vedno ostaja v spominu krasen pogled na kamniške planine, ob peki hrenovk

ključju gostili novinarko ljubljanskega Dnevnika. Po prispevku gospe novinarko sodeč, so Terme Snovik pravnjše mesto za počitniške vragolije in dobro počutje šolarjev. To drži kot pribito, piko na i pa sta postavili gospe Brigita in Tončka, naši kuharici, ki sta po-

niško (mi zdaj vemo, kako se ogenj pogasi, če ni vode), z užitek pa smo pripravili še naš vsakdanji pobeček - sladoled!

Zgodbo o lepih počitnicah so nadaljevali Svizci, starejši šolarji iz OŠ Šmartno. Razlika »v letih učencev« je očitna, saj jih igrice in druge otročarije ne zanimajo več. Tudi ta počitniški teden je minil predvsem v preizkušanju čudes znamenitih term.

Pogumno smo preizkusili moč hitre reke, vodnih sob, gob in slapov. Ni čudno, da je prvi zares sončni dan v Terme Snovik pridrvelo toliko obiskovalcev, da smo si mi, korajžni Svizci iz OŠ Šmartno, komaj izborili običajen prostor ob bazenu. Zato smo počeli še druge reči.

smo obujali spomine na skupaj preživete dni, prve plezalne urice in spust po vrvi pa bo za marsikoga nepozaben. Gozd nam je ponudil razkošno senco in hišica na velikem kamnu je vabila... Prijetno odžejane z vodo iz izvira Kamniške Bistrice nas je v domačo dolino popeljal s kombijem g. Pestotnik, ki nam je bil s svojim jeklenim konjičkom z veseljem na razpolago, kadar smo želeli.

Pa s tem počitniških aktivnosti še ni konec; meseca avgusta bo plavalni tečaj, za tem pa »pridejo« na počitniško vasovanje v Terme Snovik še Potepuhi (učenci 5. in 6. razreda). In zgodba o veselih aktivnih počitnicah otrok OŠ Šmartno se bo ponovila.

TINKARA SKAMEN

STANE SIMŠIČ

MED VELIKOPLANINSKIMI PASTIRJI

Največ dela za boljše napajanje živine ...

Tudi letos so pastirji na Veliki in ostalih planinah okoli nje začeli pašo sredi junija. Na dan po sv. Vidu, v soboto, 16. junija, so na planino prignali ali pa pripeljali večino od 340 glav goveje živine, kolikor se jih letos pase na Veliki planini. Ker imajo letos na paši več telic, je njihovo število za dobro desetino večje od lanskega. Čeprav se s pašo zaenkrat tudi zaradi »suhe« zime ne morejo kaj prida pohvaliti, upajo, da jim bo poletje bolj naklonjeno. V večini od šestdesetih bajt, kolikor jih je na pastirskem stanu, letos pase 28 pastirjev, nekaj več kot lani. V planino se je namreč podalo kar nekaj mlajših upokojencev.

Kot je povedal Franc Šimenc, predsednik Pašne skupnosti Velika planina, so pastirji letos na planini opravili kar veliko dela. Poleg popravila ograj so ogradili več lokev za napajanje živine in ob njih postavili korita z namenom, da živina pride do čistejšje vode. Te dni pa jih čaka še ureditev in zatrtitev pobočja med Šimnovcem in Zelenim robom, kjer po jesenskih zemeljskih delih ob postavitvi dvosedežnice zevajo velika korita in kamnite površine brez zelenja. Po dogovoru z družbo Velika planina bodo ta dela opravili člani pašne skupnosti. Čeprav v okviru pašne skupnosti še niso uspeli organizirati skupne prodaje mlečnih izdelkov, je letos ponudba pastirskih dobrot na planini precej boljša kot lani, pravi Šimenc. O tem se lahko prepričajo tudi številni turisti in planinci, ki v teh dneh obiskujejo pastirske stanove med Gradiščem, Poljanskim robom in Korinim vrhom.

Pa naj o letošnjem poletnem utripu življenja pastirjev na Veliki planini spregovori nekaj posnetkov z našega obiska v začetku julija.

Besedilo in foto: FRANC SVETELJ

ZAČETEK POLETNE TURISTIČNE SEZONE NA VELIKI PLANINI

Po izredno slabi zimski sezoni, saj ni bilo na Veliki planini niti enega smučarskega dne, in zato tudi minimalnem obisku, letos se je v prvih štirih mesecih z gondolo v eno smer popeljalo samo 5.457 potnikov namesto pričakovanih vsaj 30.000, se je začela težko pričakovana poletna sezona. Ta naj bi vsaj malo ublažila izgubo zimskih mesecev. Pa bo res tako?

Po prvem mesecu bi težko rekli, da bodo pričakovanja izpolnjena. V juniju se je z gondolo peljalo na planino samo 3686 potnikov. A na Veliki planini, pri

za Ušivcem in v Mačkinem kotu tudi po več sto parkiranih avtomobilov. Vse to pa pomeni uničevanje ceste, močno obremenitev narave z izpušnimi plini, ropotom, pa tudi obremenitev same travne ruše, saj se ne vozi samo po cesti. Poleg tega pa je to tudi zmanjšanje dohodka žičnice za najmanj dva do tri milijone tolarjev mesečno, s tem pa tudi večja obremenitev občinskega proračuna.

Posebna zgodba so vozniki, ki svojih jeklenih konjičkov ne pustijo na parkiriščih, saj jih tam lah-

nih uspehov. Pa saj ni čudno. Dokler ne bo prave volje vseh pristojnih, rešiti to edinstveno planoto pred navalom motorizirancev in ohraniti njene posebnosti nadaljnjim rodovom, tudi ni upanja, da se bodo razmere umirile.

Uredba o prepovedi vožnje z vozili v naravnem okolju, ki naj bi imela namen ohranjanja naravnega okolja, je v primeru Velike planine pravi »lex diabolis«, saj je odvzela prejšnjo pravico ukrepanja občini. Ta pa je gozdno cesto prekvalificirala v občinsko in s tem prav povabila turiste, pa tudi druge, da naj Veliko planino obiščejo z avtomobilom in ne z žičnico. Po tem, ko so ljudje spoznali, kaj v resnici pomeni uredba in prekvalifikacija ceste, se je »naskok« motorizirancev na Veliko planino močno povečal. Nekateri se pripeljejo gor samo za »stavo« npr. na kavo na Zeleni rob, ali pa samo toliko, da se lahko skupaj z avtomobilom na Veliki planini fotografirajo, da o motokrosistih sploh ne govorimo. Če se bo nadaljevalo v tej smeri, kot je trenutno pravno stanje in namere občine in države, ki praktično ničesar ne storita ne za ohranjanje prvobitne, avtohtone, to je ovalne podobe pastirskih stanov, ne za prepoved motornega prometa po tem vedno volj umazanem in opustošenem planinskem biseru, kmalu ne bomo mogli več govoriti o Veliki planini kot zakladu narave. Pa ne samo o žičnicah, ampak tudi o neokrnjeni naravi, čistem zraku, miru in drugih vrednotah, ki (še) delajo planino privlačne. Vse to bo nadomestil avto. Kmalu bo tudi Velika planina podobna Krvav-

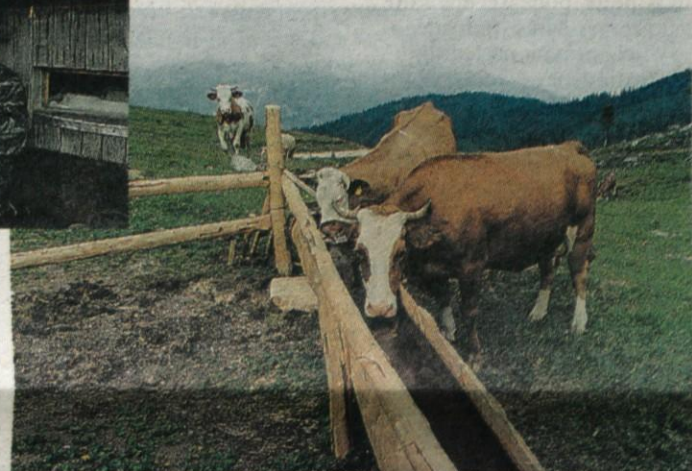
Pri Gradiških paša na Veliki planini prehaja iz roda v rod. Potem, ko je bil dolga leta na planini stari oče Tine, nato pa več kot petdeset let do predlanskim za krave skrbel oče Lojze kot najstarejši pastir na planini, pa je sedaj pašo prevzel sin Ivan z ženo Majdo, ki zna pripraviti okusne sire in skuhati zelo dobre planinske žgance in masunek ...

»Na Jernej, zdej si ga pa zasluži,« pravi Rošova Micka svojemu možu Jerneju, ki je s 87-timi leti najstarejši pastir na planini in mu natoči šilce borovničevca. Tudi letos bosta pasla enajst glav govedu skozi vso pašno sezono, tja do malega šmarna ...

Ta dan so Veliko planino obiskali tudi upokojenci iz Kamne gorice, mlajši so se podali peš iz Stahovice, ostali pa z nihalko, nato pa peš proti kapelici in naprej do Domžalskega doma, na povratku pa so se v pastirskih bajtah naužili kislega mleka, skute in drugih dobrot. Večina med njimi je bila prvič na Veliki planini. Čeprav jim vreme ni bilo preveč naklonjeno, so bili nad uredjenostjo in lepoto planine zelo navdušeni ...

Raje pijemo čisto vodo iz korita kot pa zasvinjano iz Vosranke, si mislijo žejne krave, čeprav nekateri »brhitni« pastirji mislijo drugače ...

Gradiškov Ivan kot nekdanji dolgoletni gozdar tudi na planini ni nikoli brez dela. Tokrat se je z motorko lotil obdelave smrekovega hloda in iz njega so kmalu nastale prav lične planinske klopi in miza za pred bajto. Sicer pa pravi, da je tudi za veterinarsko službo na planini dobro poskrbljeno. Samo Bosovo Pepco je treba obvestiti, ta pa po radijski zvezi pokliče veterinarja.

BOJČ

Goste, ki se pripeljejo z gondolo, pričaka v starobitno velikoplaninsko pastirsko opravilo obleden Andrej.

Toliko časa pa bi še rad živel, da bi videl, kako bo voda navkreber tekla, je dejal Devovčev ata France iz Bistričice, ki že deveto leto pase na Veliki planini. Tokrat ima na skrbi osem krav. Pravkar se je vrnil z dela pri napeljevanju vode v korita ob lokev pod Bukovcem. »Kar dve ure smo se 'busal' Dore, Joža in jaz, da smo z vedrom in lijakom pripravili vodo, da je pritekla v korito. Sedaj imamo vodo v Tihi dolini, v Velikem Bukovcu, za Plečem smo uredili, pa še iz Vosranke smo jo potegnili čez rob (pa je stekla navkreber)« ...

Če ne bosta ukrepali ne država in ne občina, potem je to perspektiva Velike Planine.

tem je mišljena celotna planota od Konjščice do Kisovca, je bilo bistveno več obiskovalcev - po ocenah in izračunih okoli 8.000 do 10.000. Toda večina se jih je pripeljala z motornimi vozili čez Volovljek. Pri tem ni bilo nič posebnega, če je bil vmes tudi kakšen avtobus. Višek je bil prav gotovo 5. julija, ko so bili kar štirje. Če je sobota ali nedelja kolikor toliko lepa, je na parkiriščih na Kisovcu, Marjaninih njivah,

ko kdo poškoduje ali vanje vlomi ali, bog ne daj, celo ukrade, ampak se z njimi peljejo, dokler le gre. Zanimivo je to, da kmetje in pastirji v pastirskem naselju minimalno uporabljajo motorna vozila in še to večinoma le za nujno potrebno dostavo, zato pa je veliko več vozil obiskovalcev vikendov v turističnem naselju, pa tudi običajnih turistov. Policija sicer poskuša zaježiti ta naval, vendar pri tem ne dosega kakšnih poseb-

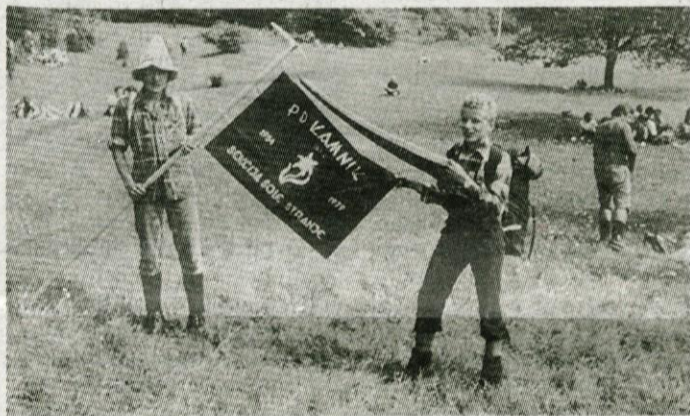
ZGODOVINA PLANINSTVA NA OŠ V STRANJAH

Pisalo se je leto 1954. Tedaj šola v Stranjah še ni bila popolna osemletka, ker je bil v višjih razredih še kombiniran pouk in se je vse dogajalo v stari zgradbi. Novi del je bil dozidan šele leta 1971. Pouk je bil tudi ob sobotah. Takratni upravitelj je bil Vinko Dobnikar, velik ljubitelj narave, še posebno planin, zato je osnoval planinsko skupino, pri čemer mu je pomagal Bertl Ribič, tedaj oskrbnik na Starem gradu.

Na tej šoli se je leta 1959 zaposlila učiteljica Marija Golob in poleg nekaterih, drugih prostovoljnih aktivnosti prevzela tudi skrb za vzgojo mladih planincev. Pri tem ji je vsestransko pomagal njen mož Vlado (ekonomski tehnik).

Predsednik planinskega društva Kamnik je bil Karel Benkovič, načelnik mladinskega odseka pa Jože Repič.

Mlada zakonca Golob sta skupaj opravila tečaj za mladinskega vodnika in gorska stražarja ter se z vsem žarom predala prostovoljnemu delu z mladimi planinci, kakor jima je narekovalo srce. Skrbno sta zanje izbirala izlete in jih varno vodila po bližnji in daljni okolici. Starši so jima povsem zaupali. Leta 1961 je Vinko Dobnikar odšel in na šoli se je marsikaj spremenilo. Novi ravnatelj Slavko Šteblaj je zaradi ugleda šole tudi planinstvu nudil kanček moralne opore. V šolskem letu 1962/63 je bilo na

Dan planincev na Boču, 9. septembra 1979. Mlada stranjska planinca Danilo Golob in Igor Urnkar s praporom planinske sekcije šole Stranje, katera je razvila tega leta ob 25-letnici aktivnega delovanja.

šoli vsega 253 učencev, a v planinske vrste je bilo vključenih že 127 otrok. Prvo leto je tovarišica Golobova poučevala peti razred, potem pa vseskozi tretjega. Tako je imela leto za letom možnost, da je to čustveno dovteto mladež navdušila in vključila v planinske vrste. Najprej so vsak mesec hodili po znanem, bližnjem okolju, nato vedno dlje in više. Včasih je bilo v koloni 80 in več otrok, z Vladom na čelu in tovarišico Marijo na koncu, a oba sta budno pazila, da kdo ne bi zašel ali zaostal.

17. 4. 1964 je ekipa v sestavi treh učencev na tekmovanju »Mladina in gore« v dvorani Kino dom osvojila prvo mesto.

Leta 1966 je sekcija prejela prvo pisno priznanje Planinske zveze Slovenije, enako mentorja. PD Kamnik je večkrat omogočilo mladim planincem kvaliteto predavanje z barvnimi diapozitivi, ki je bilo v največji učilnici stare šole.

Planinska skupina je delovala kot društvo v malem, saj sta mentorja sama vpisovala nove člane, skrbela za poravnava članarine, samostojno načrtovala in vodila izlete ter leta 1968 prvič poročala o delovanju mladih planincev na občnem zboru PD Kamniku. Odslej je bil sodelovanje s PD še tesnejše, saj sta bila tega leta izvoljena v izvršni svet.

V istem letu je Vlado popeljal 20 mladih po Zasavski planinski poti, ki je obsegala štirinajst postojank: Kumrovec (Titovo rojstno hišo), Bistrice ob Sotli, Bohor, Lisca, Lovrenc - Kozje, Kopitnik, Gore, Kal, Mrzlico, Partizanski vrh, Čemšeniško planino, Zasavsko goro, Janče in Kum. Prehodili so jo v petih etapah. Značke jim je v Kamniški Bistrici podelil predsednik PD Zagorje Franc Golob, po katerem so kasneje poimenovali dom na Čemšeniški planini.

Sledili so še drugi izleti: Golica (94 otrok), Menina planina (51), Lubnik - Stari vrh (81), Kal - Mrzlica (51), Šipek (82), Pohorje (64), Nanos (51), Lisca (60),...

Leta 1973 je planinska skupina na šoli, žal edina v občini, prejela srebrni častni znak PZ Slovenije (enako mentorja), katera je podelil takratni predsednik PD Kamnik Bojan Pollak. Njega je že po enem letu nasledil Slavko Rajh.

Leta 1975 je mentorica vsem mladim planincem na šoli razdelila našitke in dnevnik »Pionir planinec«, kamor so lahko vpisovali vtise z izletov in tako tekmovali za bronasti znak, ki je zahteval 6 lažjih izletov, srebrni za 12 eno- in dvodnevni izletov z opravljeno planinsko solo in za zlati znak 20 izletov in opravljeno tečaj za gorskega stražarja.

Da bi bili mladi planinci dobro seznanjeni z vsem, kar morajo vedeti, predno se podajo v gore, sta mentorja ob pomoči PD

do Pokojišča oziroma Planine pri Vrhniku.

Ob 25-letnici delovanja so mladi planinci na OŠ Stranje želeli razviti svoj prapor, s čimer se je strinjalo tudi PD Kamnik. Da pa ne bi društva preveč obremenjevali, sta mentorja ubrala svojo pot. Osnetek zanj sta izdelala sama, cepin je podaril alpinist in gorski reševalec Bine Benkovič (z njim je pred vojno preplezal krušljivo Rzeniško steno), ploščati drog so izdelali Vladovi prijatelji v KIK-u, zanesljivi učenci pa so po vaseh pobirali prostovoljne prispevke, ki so zadoščali, da so plačali izdelavo prapora, ki ga je naredil Andrej Vidmar iz Tacna.

Slavnostno razvitje je bilo 9. junija 1979, ob krajevnem prazniku Kamniške Bistrice, v dvorani na Vegradu. Ob tem, ko je osemdesetglavi otroški zborček pel »Na planincih naših«, je mladi praporščak Robi Kovač razvijal prapor. Spominski trak je nanj pripel predsednik PD Slavko Rajh. Milena Petek, načelnica varstva narave, je dvajsetim gorskim stražarjem razdelila našitke in značke GS. Podeljeni so bili tudi znaki Pionir-planinec: štirje bronasti, trije srebrni in en zlati znak. Peter Lavrič, član meddržavnega odbora in predsednik PD Mengeš, je dvaindvajsetim podelil značke za prehojeno Ljubljansko mladinsko pot. Osnovatelju planinske skupine Vinko Dobnikarju so mladi poklonili sopek. Mentorja sta prejela častni zlati oziroma srebrni znak Mladinski vodnik. Vsem je čestital še predsednik občine Slavko Ribaš. Poleti 1979 je ravnatelj Slavko Šteblaj zaradi bolezni odšel. Nasledil ga je mlajši, navdušen športnik Janez Andrejašič, ravnatelj se danes, ki pa ima tudi za planinstvo dovolj razumevanja.

Poleti 1980. leta je Vlado Golob poleg ostalih prostovoljnih obveznosti postal še načelnik gradbenega odseka PD Kamnik. Med prvimi je zasadil kramp pri podiranju stare kočice na Kamniškem sedlu in z nadčloveškimi napori vztrajal pri gradnji vse do odprtja, 23. 7. 1983, pri čemer so mu največ pomagali iskreni ljubitelji gore: Karel Benkovič, Slavko Rajh, Franc Humar, Danilo Golob, žal že vsi pokojni ter Jože Janežič, Jože Rozman, Franc Vetroz in drugi, ki za vloženi trud niso zahtevali, niti prejeli nikakršnega plačila. Večino del je bilo torej opravljeno udarniško.

Ponovno je skupina dvajsetih otrok krenila na Zasavsko planinsko pot in jo iz različnih smeri v petih delih prehodila 21. 9. 1980.

25. maja 1980 so solarji Stranjani sodelovali na X. planinskem taboru v Kamniški Bistrici kot recitatorji in pevci (takrat so nastopili tudi mladi folkloristi Kamniška Bistrica pod vodstvom Franca Poljanška).

4. julija 1981 je bilo odprtje »Spominskega parka« v Kamniški Bistrici, ki je posvečen preminulim v gorah. Za to priložnost

Čez Vršič v Trento leta 1965. Skrajno levo predsednik PD Karel Benkovič s hčerko Sonjo, skrajno desno mladinska vodnika Vlado in Marija Golob.

je mentorica pripravila recital, skrb za spominski park je bila zaupana njeni sekciji. Pevci Lire so zapeli nekaj pesmi. Prva plošča na skalnem osamcelu je posvečena Milanu Ciglarju.

Mentorica Marija Golob je kot izkušena pedagoginja nekaj let vodila aktiv učiteljev tretjih razredov naše občine. Vse prisotne je seznanila z velikim pomenom vsestranske planinske vzgoje in za to dejavnost navdušila Bernardo Romšak, učiteljico v Zgornjem Tuhinju, Jelico Slavič iz Nevelj in Marjeto Slabe, učiteljico v Tunjicah. Tako se je začelo planinstvo na podružničnih šolah, na centralnih pa je ostalo več ali manj mrtvilo. Tovarišica Bernarda Romšak, kasneje poročena Ričl, se ja zaposlila na OŠ v Mekinjah in tu osnovala planinsko skupino. Večkrat so se pridružili Stranjanom na različnih izletih in pohodih (mladi planinci šole v Nevljah in Mekinjah so še vedno aktivni).

Ker so mladi planinci pogosto sodelovali na planinskih manifestacijah kot recitatorji, je mentorica Golobova na seji izvršnega odbora menila, da bi bilo lepo, če bi imeli v ta namen svečane planinske srajce. Takratni direktor Kočne in načelnik gospodarskega odseka PD Kamnik Janez Gradišek iz Stahovice je svetoval, naj mladi pošljejo prošnjo, kar so tudi storili in dobili nakaznico za osem otroških srajcev, štiri pa je podarilo PD Kamnik.

19. 7. 1983 je bila slavnostna akademija ob 90-letnici PD Kamnik v avli gimnazije Rudolfa Maistra. Mentorica je pripravila recital z odličnimi učenkami, katere je spremljal citrar Tomaž Plahutnik.

23. 7. 1983 je bilo na Kamniškem sedlu svečano odprtje novega doma. Slavnostni govornik je bil predsednik PZS Tomaž Banovec. Pevci Lire so zapeli nekaj pesmi, mlade stranjske planinke pa recitirale. Iz daljave je donela trobenta, nato so se oglašile citre Tomaža Plahutnika. Načelniku gradbenega odseka Vlado Golobu, ki je tu opravil mnogo, mnogo udarniških ur, je pripadla posebna čast, da je prerezal trak in povabil prisotne k ogledu doma. Bilo je blizu 2000 obiskovalcev, med njimi Andrej Marinc in Viktor Avbelj. Lojze Knavs je s »fajtonarico« razveseljeval množico.

9. 8. 1984, ob prazniku krajevnega praznika Kamniške Bistrice, je mentorica pripravila razstavo planinske dejavnosti na šoli, ki je obsegala 60 fotografij z različnih izletov, spominske značke prehojenih poti, priznanja, slike zaščitenih rastlin in živali in podobno. Ob tej priliki je sekcija

prejela bronasto plaketo občine. Lovci pa so pripravili lovsko razstavo.

Mentorica je ponovno organizirala planinsko solo, že peto po vrsti, in vse teme razen GRS obdelala sama. Planinsko solo je uspešno zaključilo 23 mladih. Vzporedno je potekal tečaj varstva narave in gorske straže pod vodstvom načelnika Staneta Močnika. Poleg njega sta predavala še Miro Levak in Stane Simšič. Pri preverjanju znanja so bile podeljene diplome za opravljeno planinsko solo. Novi naravovarstveniki pa so prejeli samo našitke, znake GS pa naj bi dobili, ko bodo polnoletni. Vsako leto pa morajo načelniku varstva narave pri PD Kamnik dati v potrditev izkaznico.

Kaj je torej bistveno v vsem tem, o čemer poročam?

Mladinska vodnika Marija in Vlado Golob sta imela dovolj znanja, izkušenj, poguma in bila vedno in povsod pripravljena odkrivati tudi drugim lepote narave, še posebno gora, ki sta jih neizmerno ljubila. Zato jima ni bilo nikoli žal časa, ki sta ga podarjala mladim, ko sta jih vodila širom po domovini, saj sta z njimi prehodila celotno Pohorje.

Mladi planinci iz Stranj na Triglavu - leta 1977.

večji del Karavank in Julijskih Alp, Polhograjske dolomite, Kamniške planine iz različnih smeri, Zasavsko transverzalo, Ljubljansko mladinsko pot. Leto za letom so bili na spominskih pohodih v Dražgošah, na Stolu, Poreznu, po poti spominov NOB Domžale... Tu so premagovali napore, odkrivali lepote, se učili tovarištva, spoznavali zgodovino preteklosti, širili obzorje, se utrjevali in plemenitili. Znanje so dopolnjevali tudi v planinskih šolah in se naučili naravo spoštovati in ohranjati.

Vodnika sta skrbela, da se ni komu kaj zgodilo. Oddahnila sta se šele, ko so bili otroci začeli lic in polni novih vtisov spet doma. Bilo je preko tristo izletov in če je bilo povprečno 25 otrok v skupini, je to 7500 udeležencev. To sta počela polnih 26 let iz čistega idealizma, vse do usodnega dne - 12. 7. 1986.

Takrat je bil Vladov zadnji udarniški dan. Na Kokrskem sedlu so hoteli z idavo prizidka in pripravo na tretjo ploščo. Pomagalo je deset prostovoljcev - zmajarjev. Dan je bil meglen. Pokvaril se jim je UKV aparat, za-

ta se niso mogli sporazumeti z žičničarjem (žal že pokojnim Miro Gradiskom), ki je dovažal opeko, potrebovali pa so maltni pesek. Kot vedno je Vlado hitro ukrepal. Sedel je v izpraznjen voziček, ki se je vračal v dolino, da sta z žičničarjem nametala presek in Vlado se je s tovorom vred vračal na delovišče. Tedaj se je, že skoraj pod vrhom, utrgala vlečna vrva. Voziček je začel drveti navzdol, izskočil spredaj iz kolesja in zanihal v prazno. Skupaj s tovorom je nesrečni Vlado zgrmel v globino 70 metrov. Za vedno so obmirovale njegove delovne roke, za vedno je prenehalo biti njegovo plemenito srce. Zakaj se je utrgala jeklenica prav tedaj? Jo je načela strela prejšnji večer ali pa jo je poškodoval kak zavistnež? Preveliko ljubezen do planinstva je plačal z življenjem, kakor štiri leta za njim sin Danilo.

Z Vladovim odhodom pa je zamrla tudi planinska vzgoja na šoli v Stranjah, kar za 14 let. V lanskim decembrski številki Kamniškega občana smo na veliko veselje lahko prebrali, da je planinstvo tam znova zaživelo. Za začetek se je 80 mladih vključilo v planinske vrste, katere bos-

ta brez dvoma pogumni in skrbni mentorici Dušanka Borščak in Barbara Antonin varno vodili. Iz globine srca jima želim veliko varne hoje in vedno srečen povratek tudi v imenu nekdanje mladinske vodnice, moje mame Marije Golob.

Za resničnost podatkov jamčim. Izlete in vsa dogajanja sem spremljala od ranega otroštva do polnoletnosti. Vedno in povsod je sodelovala vsa šestčlanska družina. Podatke sem črpala iz »Kronike delovanja mladih planincev«, kakršno je mentorica prepustila šoli in PD Kamnik. Prav tako ima društvo »Kroniko prostovoljnih del« pri obnovi društvenih prostorov, gradnje doma na Kamniškem in Kokrskem sedlu, kakor jih je v letih 1980 do 86 organiziral, vodil in sam prispeval nekaj tisoč garaških ur njen načelnik, moj oče Vlado Golob.

Malo je otrok na svetu, ki imajo tako srečno otroštvo, kot sem ga imela sama in tako lepe spomine na potepe po sirni domovini v družbi ljubečih staršev in razigranih vrstnikov.

VLADIMIRA BUČEVEC - GOLOB

Nastop mladih planincev iz Stranj leta 1983 ob 90-letnici PD Kamnik.

PLANINSKI KOTIČEK

PRENOVLJENO ZAVETIŠČE GRS NA KRAVVCU

Med vojno za Slovenijo je bil 2. julija 1991 dopoldne napaden z raketa oddajnik na Kravcu. Pri tem je bilo poleg povzročene velike materialne škode ranjenih tudi nekaj ljudi. Ker naj bi bili dostopi s kranjske strani blokirani, je bila na pomoč poklicana postaja GRS Kamnik, ki se je klicu takoj odzvala. Gorske reševalce je gasilec v terenskem vozilu odpeljal po cesti čez Sidraž in Šenturško goro do samega oddajnika, kjer so ustrezno ukrepali. Ker njihova nadaljnja pomoč ni bila več potrebna, so se odpravili v dolino. A še predno so prišli nazaj v Kamnik, so letala napadla nebranjeno zavetišče GRS, oddaljeno kakšnih 100 m od oddajnika, in ga močno poškodovala. V zavetišču je namreč bila nastanjena enota TO.

Ob 10. obletnici napada na zavetišče GRS, edino planinsko postojanko, ki je bila napadena v tej vojni, je bila slovesnost ob prtnju prenovljenega zavetišča in odkritju spominske plošče na ta dogodek. Slavnostni govornik je bil g. Jelko Kacin, v kulturnem sporu pa je sodeloval, poleg pevškega zbora Iskre iz Kranja, pihalnega kvinteta policije, recitatorja izpod Kravca in opernega pevača, tudi kamniški citrar Tomaž Plahutnik. Slovesnosti, na kateri so bili poleg domačinov, to je kranjskih planincev in gorskih tešvalcev, tudi najvišji predstavniki PZS na čelu s predsednikom Francijem Ekarjem, še drugi planinci, so se udeležili tudi zastopniki PD Kamnik na čelu s predsednikom društva, Dušanom Štefulo, pa tudi štirje predstavniki postaje GRS Kamnik. Med slednjimi sta bila tudi Lojze Jerman in Bojan Pollak, ki sta bila leta 1991 v tisti reševalni akciji na Kravcu med dvema letalskima napadoma.

REŠEVANJE IZ SOTESK - VAJA GRS

Ljudje smo se navadili, da oblezemo vse koticke našega planeta. Tako v hribih kot tudi pod zemljo, v gozdovih, po vodi in še povsod drugod. V zadnjih letih postaja vse bolj priljubljeno tudi spuščanje po divjih rekah. Kamniška Bistrica, če ni obilnega dežja, ni ravno preveč divja reka, vendar ima en del, ki to je in sicer okoli 300 m dolga soteska Predaselj. Spust skozi njo je že marsikom uspelo, vendar ne vsem. V soteski je po približno 100 metrih od vhoda okoli pet metrov visok slap, kjer voda potegne človeka v globino in ga težko spusti ven. Ta slap je zahteval že najmanj dve smrti ni žrtvi, pa tudi prevrnjen čoln in še kaj. Trenutno je soteska zaradi zagodenih brun praktično neprevozna.

Zaradi zahtevnega sveta lahko iz Predaselja rešujejo samo za to usposobljeni, tudi gorski reševalci. Vendar se tako reševanje nekoliko razlikuje od tistega v hribih. Da bi bili tudi člani postaje GRS usposobljeni za reševanje iz te soteske (in podobnih), jih je 15 pod vodstvom inštruktorja Rada Nadevšnika v četrtek, 5. julija, izvedlo vajo spusta in dviga iz soteske. Tako so vadili posamični spust z desonderjem in dodatnim varovanjem z mostu prav do vodne gladine (35 m) in nato dvigovanje z dvema prižemama oziroma dvigovanje z vitlom.

Ker pa na vsakem mestu pač ni mosta, so preizkusili tudi vrtno žičnico. Čez sotesko so napeli vrv, po njej potegnili reševalca do sredine soteske in ga nato spustili vanjo. Dvignili so ga s pomočjo potegov s škripcem do žičnice in nato na breg. Vajo so si ogledali tudi člani PGD iz Stranj, saj je pri reševanju iz sotesk sodelovanje gasilcev in gorskih reševalcev običajno zelo koristno. BOJČ

ENAJSTMETROVKE

KONČNO

3. liga! Uvrstitev, na katero je člansko moštvo NK KAMNIK čakalo dvajset let. Uradno: NK Kamnik je med 320 slovenskimi nogometnimi moštvi uvrščen med 86 najboljših, ki igrajo v prvi, drugi ali v tretjih ligah. Tako veliko mesto, kot je Kamnik, si tretjeliga nedvomno zasluži. Zakaj pa so Domžalčani v prvi ligi? Kamniški nogometni premik na lepše pozicije se je pričel že lani, toda pojdimo po vrsti:

MORATTI

Zasuk predsednika Modrijana je bil hazarderski. Vse ali nič. Zamislil si je projekt v slogu Interjevega stratega: denarni vložek, nakup starejših igralcev, neustrezna izbira trenerja, pomanjkljiva organizacija kluba, ureditev stadiona, veliko lastne volje in navdušenja, spori z navijači, trenja z opozicijo, na koncu pa se je račun (za las) izšel. Veselje navijačev, 350 jih je bilo na zadnji tekmi, 100 jih je odpotovalo z mostom na zadnje gostovanje, je bilo neznansko. Predsednika so nosili na ramenih.

HAZARD

Pa bi se lahko izteklo slabše. Po izgubljeni tekmi z NK LITJA je prišlo do panike. Javnost je bila nezadovoljna. Opozicija je besno sikala. Sledile so bliskovite menjave trenerjev. V ključnem trenutku je krmilo nevarno nagnjene ladje za kratko prevzel »večni« **Šmajo Bekrič** in jo potegnil iz brezna. Sledila je serija zmag in osvojitve drugega mesta. Kvalifikacije. Dve tekmi z NK ŽIRI sta pokazali premoč belo-modrih. Ploskala je tudi »Škotska tribuna«. To so tisti na hribu, ki ne plačajo. Ampak, tretja liga ne bo zastoj. Upajmo, da tudi ne zaman.

PREZELJ IZREDNO USPEŠEN NA ALJASKI

23. junija se je, točno po mesecu dni odsotnosti, z Aljaske vrnil Marko Prezelj. Tja je odpotoval skupaj s Klemenom Malijem 23. maja. Do Takketne sta potovala skupaj, nato sta se njuni poti razšli. Mali je šel plezat v skalne stolpe Kitchatna Spires in se vrača okoli 10. julija, Prezelj pa v led in kombinacijo skale in ledu.

Skupaj z Američanom Stephenom Kochom sta najprej poletela z lokalnim letalom na ledenik pod Hunter. Po dveh dneh počitka in priprav sta za »aklimatizacijo«, medsebojno spoznavanje in »uigravanje« **preplezala 650 m visoko kombinirano prvenstveno smer v Mini Moon Flowerju v območju Hunterja, ki sta jo krstila za Luno in je najmanj VI. težavnostne stopnje. Sledilo je 3 do 4 dni počitka in priprava na znano, leta 1983 prvič preplezano smer Moon Flower Buttress v samem Hunterju. To je čez 1500 m visoka smer, ki je doživela 8 obiskov in so jo do letos različne alpinistične naveze plezale od tri do deset dni.**

Prva prosta ponovitev Stebra mesečeve cvetice

Vstopila sta zvečer, tako da sta imela v spodnjem, kopnem delu smeri še sonce, v zgornjem, pretežno ledenem delu pa je bilo hladno, kar je za plezanje v ledu ugodno. Ko sta si po dvajsetih urah plezanja hotela oddahniti in si pripraviti pijačo, sta ugotovila, da imata pokvarjen kuhalnik. Bila sta pred dilemo: ali obrniti ali nadaljevati. Odločila sta se za nadaljevanje in po petih urah sta priplezala na vrh smeri. Do vrha Hunterja ju je ločil še dolg, vendar lahek greben, a z vzponom nista nadaljevala, ker bi jima to vzelo še kar precej časa. Sestopila sta s spuščanjem po vrvi, za kar sta rabila 11 ur. Pri tem sta za pritrjevanje vrvi med spustom

uporabljala sistem Abalakova - v led izvrtano luknjo, skozi katero sta potegnili pomožno vrstico, naredila zanko in skozi potegnili vrv, po kateri sta se nato spustila. Za celo smer sta v vzponu porabila 25 ur, kar je daleč najhitreje od vseh. Pri tem sta plezala prosto in tako opravila tudi prvo prosto ponovitev te smeri, ki sta jo ocenila z VIII-. To je ocena, ki jo velika večina alpinistov ne zmore preplezati tudi v plezališčih. Celoten podvig je bil pravi preizkus vzdržljivosti, saj 36 ur skupaj nista spala, 15 ur pa tudi ničesar spila! Če samo zaradi tega vzpona bi lahko rekli, da je bil obisk Aljaske zelo uspešen. Vendar to še ni bilo vse. Glavni podvig je sele prisel!

Priprave za glavni podvig

Po počitku je sledil premik v bazni tabor pod Denalijem na višino okoli 4300 m, ki sta ga dosegla po dveh dneh vzpona, pri čemer sta hodila predvsem »ponoči«. V teh krajih, na približno 630 severne širine v tem letnem času namreč praktično ni teme.

Pred naslednjim vzponom sta se še malo aklimatizirala. Stephen je šel do višine okoli 5800 m, Marko se je v 7 urah (od treh zjutraj do desetih dopoldne) povzpelo po normalni smeri na vrh Denalija (6194 m) in vrnil v bazo. Ker je bilo napovedano poslabšanje vremena, med vzponom in spustom ni srečal žive duše, čeprav je bilo vreme v nasprotju z napovedjo, na hribu

poosem ugodno. Denali (to je pravo, prvotno ime za Mount McKinley, najvišji vrh Severne Amerike) je v tem letnem času zelo oblegan, saj ga je samo letos v tem času »naskakovalo« **kar okoli 1600 obiskovalcev. Najstarejša je bila 76 let stara Japonka, najmlajši pa 1-letni Američan. Vrh tehnično ni zelo zahteven, zato pa toliko bolj logistično. Razdalje so namreč zelo velike in tako traja običajen celotni vzpon od začetka (letališče na ledeniku) na vrh in nazaj okoli 25 dni. Za ves ta čas je potrebno vzeti s seboj in tudi nositi oziroma vleči za sabo v posebnem čolnu vso hrano in opremo, saj nosačev, kot so npr. v Himalaji, tu pač ni, pri čemer je potrebno vse odpadke prinesiti tudi nazaj. Rangerji so v tem narodnem parku glede tega zelo strogi.**

Prvenstvena smer v Denaliju

Po petih dnevih počitka in priprav sta se odpravila v južno steno Denalija, ki s svojimi 3000 m višine predstavlja prave himalajske razsežnosti, čeprav ne dosega tudi vseh himalajskih nadmorskih višin. V njej, vsaj take informacije sta dobila, že 17 let ni nihče plezal. Da jima ne bi bilo potrebno iti okoli po ledenikih in čez prelaz, sta sestopila kar po drugi smeri čez SZ steno. Plezati navzgor sta začela zvečer in tako ponovila taktiko, ki se je pokazala za uspešno v Hunterju. Po 24 urah čistega plezanja v »paketu«, to pomeni, da je vsak kot prvi v navezi preplezal zaporedno nekaj raztežajev, med katerimi so bili tudi VIII. težavnostne stopnje, sta prvič počivala, kuha-

la, jedla, pila in susila opremo in obleko kar 7 ur skupaj. Nato sta nadaljevala, a pri naslednjem počitku ugotovila, da nimata več goriva za kuhalnik. Spet sta bila pred dilemo: nadaljevati ali sestopiti in spet sta se odločila enako kot v prejšnji smeri, saj bi bil tokrat sestop skoraj enak samomu. Nadaljevala sta do stika s Cassinovo smerjo. Ta je v zgornjem delu bistveno lažja, zato sta tam pustila praktično vso tehnično opremo in hrano, da bi bila čim lažja in s tem tudi hitrejša. Vendar ju je čakalo še naporno gaženje po skorjastem snegu, da sta po skupaj 48 urah plezanja prišla na predvrh Denalija. Zmogla sta še toliko moči, da sta se povzpela na sicer samo 30 višinskih metrov višji glavni vrh, ki pa pomenijo v teh višinah nad 6000 m bistveno več kot na naših višinah in nato sestopila v bazo. Celoten podvig je trajal sicer samo neverjetnih 51 ur, vendar toliko časa nista nič spala. Zato pa sta nato v bazi kar 22 ur skupaj. Dosežek, to je najmanj 2000 m prvenstvene smeri VIII. težavnostne stopnje v alpskem stilu in to v skorajda neponovljivem času, je prav gotovo izjemen, njegovo pomembnost pa bo pokazal čas. Smer sta imenovala Light traveler, ki ima v angleščini kar dva simbolična pomena: svetlobni popotnik, ker je bilo med plezanjem ves čas svetlo oziroma lahki popotnik, ker sta pustila opremo in hrano na hribu.

Povratek domov je bil nato zelo hiter - od trenutka, ko je stal na vrhu Denalija pa do trenutka, ko je prišel domov, so minili samo štirje dnevi!

BOJČ

KARATE TURNIR - »TRZIN 2001«

Karate šola Dynamica je v petek, 15. junija, v Trzinu organizirala vsakoletno tekmovanje v shotokan karateju.

MLADE karateistke in karateisti so dokazali, da karate ni nič skrivnostnega. Je najboljša rekreacija za vse, kombinirana s sposobnostjo samoobrambe in oblikovanjem samozavestne, psihofizične zdrave osebnosti.

Karate ni samo urjenje telesa, temveč tudi oblikovanje duha in mišljenja. Kajti v vadbo je vključen razvoj motorike, koordinacije, orientacije, samozavesti, poguma in vztrajnosti. Z redno vadbo pridobi otrok dobro podlago za vadbo katerekoli športne panoge.

Tekmovanje je bilo razdeljeno na dva dela - **izvajanje kat** (tu so shranjene vse informacije o karate tehniki in borbi) in **nastop v dogovorjeni borbi** - »jiju ippon kumiteju« **(tu je pomembno vključevanje borbene duha v učinkovito uporabo tehnike, povezovanje blokad in protinapada).**

Najprej so v katah nastopili **mlajši učenci in učenke** - 8. in 7. kyu. V tej skupini so osvojili najvišja mesta:

1. mesto ODOBAŠIČ Vanessa - Kamnik, 2. mesto SMOLE Nina - Trzin, 3. mesto ČERNOHORSKI Lana - Trzin.

V skupini **učencev za 6. kyu:**

1. mesto BUDJA Peter - Trzin, 2. mesto BUDJA Dejan - Trzin, 3. mesto DOSTAL Žiga - Moravče

Učenci z rumenimi in oranžnimi pasovi **5. in 4. kyu:**

1. mesto TOMAN Jana - Moravče, 2. mesto KRIZNAR Matej - Brdo, 3. mesto SKOK Gašper - Trzin

Najboljši med **učenci z zelenimi in modrimi pasovi** - 3. in 2. kyu pa so bili:

1. mesto NARAT Matej - Brdo, 2. mesto RUPNIK Blaž - Kamnik, 3. mesto TOMAN Miha - Moravče

V drugem delu - dogovorjeni borbi, pa so bili v posameznih skupinah najboljši:

Kumite - 8., 7. kyu
1. mesto ODOBAŠIČ Vanessa - Kamnik, 2. mesto SMOLE Ni-

na - Trzin, 3. mesto ČERNOHORSKI Lana - Trzin

Kumite - 6. kyu:

1. mesto BUDJA Peter - Trzin, 2. mesto BUDJA Dejan - Trzin, 3. mesto PODGORNİK Kristjan - Brdo

Kumite - 5., 4. kyu

1. mesto TOMAN Jana - Moravče, 2. mesto LAVRINC Nejc - Moravče, 3. mesto SKOK Žiga - Trzin

Kumite - 3., 2. kyu

1. mesto NARAT Matej - Brdo, 2. mesto SEVER Matej - Moravče, 3. mesto ODOBAŠIČ Haris - Kamnik

Čestitamo vsem nastopajočim, kajti vse tekmovalke in tekmovalci so bili zelo dobri. Karate je sport, kjer je potrebno dobro obvladati posamezne elemente in jih tudi pravilno prikazati. Osnovne tehnike se lahko naučimo v nekaj mesecih, za njen nadaljnji razvoj pa je potreben večletni trening - torej zadostno število ponovitev. Najlepše pa je, ko vidimo, da mladi uživajo v gibanju in družbi sovrstnikov, da radi tekmujejo in pri tem pokažejo vse svoje znanje, zmogljivosti in se primerjajo s tekmeči.

VESNA GORJAN

Tekmovalci na karate tekmovanju v Trzinu

Beach volley

DEJAN MATIJAŠEVIČ
DRŽAVNI PRVAK

Po turnirju v Kamniku so odbojkarji in odbojkarice odigrali še dva turnirja za Državno prvenstvo v odbojki na mivki za Pokal Siemens 2001 v članski kategoriji in državna prvenstva do 15, 17 in 21 let.

Prvi turnir se je odvijal v Izoli. V članski kategoriji so kamniški odbojkarji dosegli vidne uvrstitve. Velik uspeh sta dosegla Tomi Šmuc in Mitja Pleško, ki sta bila na koncu tretja, poleg tega pa sta bila Janez Turk in Gašper Ribič šesta, Janez Malovič in Mitja Koprivec osma, Dejan Matijaševič in Aljoša Jemec pa deveta. Še drugič zapored sta zmagala Jasmin Čuturič in Samo Miklavc, ki pa sta imela veliko dela v finalu z Matjazem Hafnerjem in Dejanom Fujsom.

Pri dekletih se je kamniška dvojica Neva Suhodolčan in Urša Podlesnik uvrstila na peto mesto, zmagali pa sta še drugič Ana Oblak in Barbara Kristan.

V nedeljo pa je velik uspeh skupaj z Ljubljancem Bojanom Kristanom dosegel DEJAN MATIJAŠEVIČ, ki sta zmagala na turnirju do 17 let in tako postala državna prvaka v tej kategoriji. V finalu sta zlahka opravila z dvojico iz Šempetra.

Pri dekletih je slavila domača ekipa.

V kategoriji do 15 let Kamničani nismo imeli svojih predstavnikov, zmagali pa so Žuzemberčani in Ljubljancinke.

Tretji turnir se je odvijal v Novem mestu, kjer so letos naredili zares lepa igrišča za odbojko na mivki. Pri moških smo po letu 98 prvič doživeli, da na najvišji stopnički nista stala Samo Miklavc in Jasmin Čuturič, saj sta jih v polfinalu premagala Samo Bačvič in Sebastijan Škorc, ki sta na koncu tudi slavila prvič v karieri. V finalu sta premagala dvojico Fujs, Hafner, tretja pa sta bila Miklavc in Čuturič.

Najboljša kamniška ekipa sta bila Janez Turk in Gašper Ribič, ki sta bila na koncu osma, Dejan Matijaševič in Aljoša Jemec pa sta bila deveta.

Pri dekletih sta zopet zmagali Ana Oblak in Barbara Kristan, kamniški ekipi Urša Podlesnik in Katarina Potočnik ter Vesna Puketa in Tina Flisar pa sta si razdelili sedmo mesto. V nedeljo so igrali v kategoriji do 21 let, kjer sta Matijaševič in Jemec osvojila četrto mesto, Podlesnikova in Potočnikova pa sta izpustili priliko za finale in na koncu osvojili še vedno odlično tretje mesto.

Naslednji turnir bo v Velenju, finale pa v Ljubljani 27. do 28. julija.

Na četrtem turnirju v Velenju smo imeli Kamničani v boju le po eno ekipo v vsaki kategoriji. Med moškimi sta Jani Makovec in Dejan Matijaševič (Firura d. o. o. - Lolek) na koncu zasedla osmo mesto, pri dekletih pa sta Urša Podlesnik in Vesna Puketa zasedli 7.-8. mesto. Pri moških sta se za poraz v Novem mestu maščevala Čuturič in Miklavc, ki sta prav v finalu premagala par Bačvič - Škorc. Pri dekletih se je vrstni red treh najboljših ekip ponovil še četrtič.

Veliko bolj zadovoljni pa smo bili Kamničani to nedeljo, ko je v Velenju potekalo državno prvenstvo do 23 let. Urša Podlesnik in Katarina Potočnik sta zasedli odlično drugo mesto, boljše od njih sta bili le letos nepremagljivi Kristanova in Oblakova. Urša je tako na vseh treh mladinskih turnirjih stala na stopničkih, kar je prav gotovo lep uspeh.

Na stopničkih pa sta stala v nedeljo tudi Jani Makovec in Dejan Matijaševič, ki sta na koncu osvojila tretje mesto.

S temi uvrstitvami so kamniški igralci in igralka dokazali, da so v vrhu tudi v odbojki na mivki in da se že obrestuje izgradnja igrišč v Kamniku.

Cico I.

Mladi nogometaši ob dnevu samostojnosti

Nogometni klub Kamnik je ob dnevu slovenske samostojnosti na nogometnem igrišču na Duplici organiziral nogometni turnir za mlajše dečke. Poleg kamniških ekip so se povabili na turnir odzvali tudi mladi nogometaši NK Slivnice pri Mariboru, NK Radlje ob Dravi, NK Domžale in NK Komenda. Medtem, ko so mladi Kamničani, kot smo že poročali, zmagali na turnirju na Štarskem, so bili tokrat najboljši gostje iz Slivnice. Sicer pa smo videli lep in zanimiv nogomet. Bolj kot rezultati je bilo tokrat pomembno druženje mladih nogometašev iz različnih krajev. Pri izvedbi so s pomočjo številnih sponzorjev sodelovali tudi starši. Posebno je mlade prijetno presenetilo podjetje Figura iz Kamnika, ki jim je podarilo dvajset nogometnih dresov. Najmlajši nogometaši so se za podporo številnih sponzorjev najlepše zahvalili in objubilili, da se bodo v bodoče še bolj potrudili in uspešno nadaljevali dolgoletno tradicijo kamniškega nogometa.

Kamniški mlajši dečki, ki med navdušenimi gledalci tečejo iz garderobe na dupliško igrišče, so zagotovilo, da nogomet na Kamniškem ne bo izumrl...

CILJ VSE POPLAČA

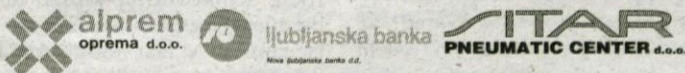
Nedelja, 15. julij, Vrbsko jezero in Celovec, triatlon »Ironman Austria«. V glavni (kamniški) vlogi Matic Romšak.

Tisti Matic, ki občasno soustvarja javno podobo življenja: kaj napiše, kaj javno pove po TV, povezuje prireditelje... Sedaj je tudi triatlonec, športnik od nog do glave, a v prostem času. Nič posebnega ne boste rekli. A Romšakov Matic je zgoraj omenjeni življenjski izživ triatlonskih spoštovanih razdalj 3800 metrov plavanja, 180 kilometrov vrtenja pedal in 42 kilometrov teka ob Vrbskem jezeru zmogel v času 9 ur, 35 minut in 44 sekund, kar je med 1500 triatletih iz več kot 30 držav, ki so za Karavanke prihiteli na kvalifikacijsko serijo »Ironman«, zadostovalo za 73. mesto. Nemca Jurgena Zacka so pozdravili v cilju sicer uro in 28 minut prej. Vendar za zbrano slovensko srenjo je bil njegov rezultat vsekakor prvo presenečenje tekme ali izziva. »To je bil doslej šele moj četrti triatlon sploh, a vsi prej so bili mnogo krajši. Nikoli nisem tekmoval na tako dolgi razdalji. Nikoli nisem pretekel tekaškega maratona v enem kosu in ko sem poskusil v okolici, me je po 34 kilometrih tako zvililo, da sem se komaj privlekel domov. In bil dva dni čisto »fuč«. Najdlje sem za trening odpeljal 130 kilometrov zapored.« Je svoje izkušnje za nastop pojasnjeval Matic. »Lani smo šli z Urošem Velepecem (Ljubljancem) na isti tekmi dosegel slovenski rekord 8.32:29 minute in 6. mesto op. p) in Miro Kregarjem, ki mu gre veliki zaslug za moje triatlonsko pre-

bujanje, na ogled trase te velike športne prireditve in me je prišlo, da bi poskusil. Resno sem zastavil, treniral.«

In sedaj tri klasična vprašanja. Kako? »Plavanje s skupinskim startom 1500 triatloncev hkrati je fronta in najbolj »krvava« disciplina, meni najbolj nepriljubljena. Že po dobrih petih minutah so mi zbili očala, izgubil sem lečo in vid ni bil več izostren. Na kolesu sem s težavo »meril« mimo lukenj na cesti, na teku je nekako slo. Začel sem previdno. Pil, tudi če nisem bil žejen, jedel, tudi če nisem bil lačen. Ven čas pulz pod 160 udarcev na minuto. To so namreč absolutne discipline in vsi so govorili - pojdi previdno. Vzdržal sem brez težav... Potem, ko sem zlezal iz vode okoli 500. mesta, vse tri kroge skozi slovenske vasi lovil tekmece na kolesu, potem pa v fantastičnem vzdušju se odtekel.«

Zakaj? Marsikdo se sprašuje, kaj vleče. Najprej je potrebno plačati 550 nemških mark startnine (na pomoč so priskočili sponzorji Alprem oprema, NLB d. d., Sitar pneumatic Center) in kaj dobijo? »To vedo samo športniki, je težko opisati. Triatlonska legenda American Marc Allen z izjemnim žarom razlaga pravila. Vsak od organizatorjev ti da vedeti, da si dobrodošel, ker si nekaj vložil v nastop. Da sami sebi in tudi drugim dokažemo, kaj zmoremo. Ko

Luka je kot iz učbenika

Čeprav so gorski kolesarji Kolesarskega društva Calcit domače državno prvenstvo v krosu in spustu končali s kopico četrtih mest, je velik del nezdoljnih in nevhvalnih mest z naslovom državnega prvaka poplačal mlajši mladinec Luka Kodra.

»Vedel sem, da lahko zmagam. Domačo progo sem dobro nastudiral, a dež je vse namočil in je bilo vse drugače. Moj konkurent Hrastničan Miha Holzer je bil hitrejši v spustih. Nisem upal toliko tvegati. Bil sem veliko močnejši v klanec, je pot do majice državnega prvaka, ki v njegovi sobi visi na vidnem mestu, pojasnil bodoči gimnazijec, bivši odličnjak osnovne šole Šmartno, doma iz Zgornjega Tuhinja. Ta okolica prispeva kar četverico izvrstnih kolesarjev, med katerimi je najskromnejša uvrstitev na državnem prvenstvu peto mesto. Boštjana Hribovska in Domna Berlina, oba četrta in v spustu, je dopolnil mlajši Janez Štupar v spustu. Skrivnost? Dobra voda izpod Menine? Geni? Vse in še kaj. Malce prispeva domača »klima«. V Lukovem primeru sta nekaj prispevala mami Erna in oče Janez, nekaj je prispevala domača, družinska »klima«, tudi njegov razrednik skozi štiri leta Simon Potočnik, bivši vrhunski športnik, ki se kot eden redkih učiteljev ni nikoli jezil, vedno pa trdil, da ne smemo obupati.« So to intervali na Šentursko goro, dolge ture z Boštjanom čez Menino planino do Gornjega Grada in nazaj. Kar se športne opreme tiče je red in čistoča. Za to si vzame čas, vse drugo je v drugem planu. Če mu kakšen priznan kolesar, kaj reče, vzame za sveto, predvsem nasvete trenerja Tadeja Trobevskega. Hvaležen je tistemu, ki se ga je usmili pri nakupu kolesa (Valvoline). Nikoli se sam ne pohvali, ne takrat ko je »juhuhu«, niti takrat ko je slabo, izgovorov ne išče naglas. Je miren, besede ne vreje iz njega. Važno, je da mami Erna skuha, da ve, kdaj gre lahko na trening. Špagete si pripravi tudi sam, če je kriza. Letos je bil v tem letu sploh najbolj priden v šoli in v dresu Calcita doslej. On sam je šel glavnemu konkurentu pokazat progo na domačem terenu, da bosta imela enake možnosti. Da se ve, kdo je najboljši. Najbolj je vesel čestitk kolesarjev, saj pravi »nihče bolje ne ve, koliko se jaz trudim.« Ali ni nemara to nekaj iz učbenika, kakšen naj bi bil vrhunski športnik? Pa vse drži kot pribito. Zmag v tretjem tekmovalnem letu, ki jo je začel z drugim mestom na Veliki nagradi Kamnik, ne šteje sproti. Lani, ko je razen na državnem prvenstvu v vzponu izjemoma nastopil že med mlajšimi mladinci in prav največjemu prijatelju Boštjanu Hribovske »izmaknil« bronasto kolajno, je med dečki dosegel kar 17 zmag. Letos jih je samo na največjih domačih dirkah in zamejstvu dodal še (najmanj) pet. Torej mladi šampion, ki ga širša okolica Kamnika nemara še ni imela. In cilji? »Za evropsko prvenstvo sem se premlad. Želim čim večkrat med prvih pet med mladinci absolutno, kot v Ljubljani.« Na odprtem prvenstvu Ljubljane je osvojil drugo mesto, kar je »stop« rezultat doslej. Vzrok? Ker je imel popoldne spraševanje za nedeljsko birno, je moral biti hitro v cilju.

Luka Kodra (v sredini) ob svoji dvajseti zmagi tu-di državni prvak.

METOD MOČNIK

začneš trpeti, si rečeš 'nikoli več'. Poglej Matic, 6 ur in 20 se že potiš, pa še 42 kilometrov teka po tem razbeljenem asfaltu in vročini

je pred tabo, sem si govoril po plavalni in kolesarski preizkušnji. A kar gre. Množica gledalcev ob tekaški trasi potegne.

Važna pa je predvsem psihična priprava. Tri dni pred dirko sem vedel, da ne bom odstopil, pa naj stane kar hoče, ne glede na vročino, zejo, krvavim žuljem, oguljeni zadnjici... Dosežen cilj vse poplača. »Posledice« hitro premaganih kilometrov so že tu. Potem, ko je za pet minut zgrešil nastop na oktobrskem svetovnem prvenstvu na obljubljenih Havajih in za 6:18 minute tudi letošnji najboljši dosežek trenerja, je prišlo vabilo v državno reprezentanco za nastop v dolgem triatlonu v Fredericii na Danskem. »Imam resno službo, o Danskem ne razmišljam. A če vsi pravijo, da takoj po prihodu vsi trdijo, da se kaj podobnega ne bodo lotili nikoli več, sem že pet minut po cilju razmišljal kdaj naslednjic...«

(MM)

Triatlonci Trisporta državni prvaki

Leta 1996 Miro Kregar v Kamniku ustanovi triatlonski klub, ki do leta 1998 osvaja naslove državnih prvakov kot za šalo.

Se zlata doba po treh letih začena znova?

Slovenska reprezentanca v Ironman triatlonu na Evropskem prvenstvu 1995 osvoji bronasto medaljo. Tekmovalci - Kogoj, Velepec in Kregar obrnejo nov list v zgodovini slovenskega triatlona. Zaradi različnih pogledov glede statusa v matičnih klubih praktično vsi trije zapustijo le-te in Miro Kregar v Kamniku ustanovi nov klub, ki se ukvarja izključno z dualonsko in triatlonsko dejavnostjo. Poleg Igorja Kogojja v klub privabi še dva člana slovenske reprezentance v kratkem triatlonu - Hočvarja in Žepiča ter leto kasneje še državnega prvaka med mladinci Erika Močnika. V letih '96 do '98 je petorica osvajala naslove državnih prvakov kot za šalo. Zaradi prestopov »kratkasev« v druge klube, pa je sledila doba, ko so se uvrščali na druga in tretja mesta. Istočasno pa so v klub začeli prihajati kamniški športniki, ki so pokazali interes tekmovalci v dualni triatlonu in posledično danes za klubske barve Trisporta tekmuje okoli 24 tekmovalcev. Med ostalimi tudi prekaljena triatlonca Nataša Nakrst in Jani Tomšič, iz tekmovalnih v trenerjske vode pa je lani zaplul Igor Kogoj. Le-ta sedaj v klubu opravlja trenerstvo delo, kot vadijatelja triatlona pa ga dopolnjujeta Kregar in Romšak. Stevilno članstvo omogoča nastop celo trem ekipam naenkrat. Zgodilo se je že, da sta na ekipnih DP dve ekipi zasedli drugo in tretje mesto, le prvo se je vedno izmaknilo. Vse je kazalo, da bo tudi letos tako, saj je prva dualtonska ekipa v postavi Kregar, Slapnik in Spruk na DP v Ribnici spet zasedla drugo mesto, no, na triatlonskem DP v Celju pa so Trisportovci spet posegli po zlato. Sposobnost tekmovalcev in taktično izdelan plan trenerja Kogojja so tokrat rodili želen rezultat. Erik Močnik, Nino Cokan in še mladinec

Grega Zore so ob pomoči Janija Tomšiča složno odplavali 750 m, suvereno odkolesarili 20 km, na 5 km teku pa iztisnili iz sebe še zadnje atome moči in zmagali s prednostjo 35 sek. pred ekipo Ribnice ter dobro minuto pred ekipo Novice Extreme.

Najperspektivnejši tekmovalci, ki od novembra sistematično trenirajo pod Kogojevim vodstvom, so torej že dosegli prve zmage. O Gregi Zoretu, Eriku Močniku, Damjanu Slapniku in Simonu Spruku bo sigurno še slišati. Naporni treningi sicer terjajo nekaj poškodb in posledično izostanek rezultatov, vendar je prihodnost kluba svetla.

Klubske Ironmenasem (Kregar, Tomšič, Cokan, Lovše, Šerlep, Nakrst) pa se je pred kratkim pridružil še Matic Romšak z odlično opravljenim nastopom na Ironmanu v Avstriji. Izmed vseh slovenskih klubov ima Trisport največ kategoriziranih športnikov. Kregar, Cokan, Močnik, Zore in Romšak so dosegli državni razred že na polovici letošnje sezone, v igri pa so še Lovše, Tomšič in Nakrstova. Prav tako je Trisport edini klub, ki ima kar dva profesionalna športnika - Tomšič in Močnik sta zaposlena v športni enoti Slovenske vojske.

Daljnoročno pa bi največ energije kazalo vlagati v sistematično vzgojo mladih osnovnošolcev, ki so pokazali svoje sposobnosti in zagnanost na dualtonu v okviru Trisportnega dneva Elekrončka, aprila v Kamniku. Ti dečki in deklice so potencialni klubski podmladek. Prav na tej prireditvi se je odlično izkazal tudi organizacijski odbor, katerega so sestavljali ustanovni člani Trisporta (Uršič, Krmavnar, Pavličič, Vlatič, Jeras), ki jim je bila to po petih letih prva resnejša preizkušnja.

Upamo lahko le, da bo usem skupaj poleg vseh obveznosti ostalo še toliko energije, da bi se bolj zagnano posvetili tudi delu z najmlajšimi in bi v naslednjih petih letih tudi v tem segmentu lahko pokazali viden napredek.

IVO TOMC

UGODNE CENE »NA KVADRAT«

IZ
TRGOVINE
nakup
KAMNIK
Štutna 48, tel.: 839 70 81

TUNA
rio mare
5 x 80 g + 2x GRATIS
samo! → **999⁹⁰** SIT

TESTENINE
3 vrste, 500 g
ze od! → **79⁹⁰** SIT

SADNI SIRUP
5 l - 4 okusi
samo! → **999⁹⁰** SIT

**ŽELIRNI
SLADKOR** 1kg
Kölner
samo! → **279⁹⁰** SIT

**KIS ZA
VLAGANJE** 3 l
Princ
samo! → **199⁹⁰** SIT

SARDINE v olju
Mardešič, 125 g
ze od! → **79⁹⁰** SIT
(vsaj 3 kosi)

LEDENI ČAJ
limona, breskev 1,5 l
samo! → **119⁹⁰** SIT
(vsaj 3 kosi)

**MINERALNA
VODA** 1,5 l
San Antonio
samo! → **59⁹⁰** SIT

**JEDILNO
OLJE** PVC 1 l
samo! → **169⁹⁰** SIT
(vsaj 3 kosi)

**JUHE - instant
VITANA**
- vsi okusi
ze od! → **119⁹⁰** SIT

**TOALETNI
PAPIR** La Rose
8/1, 2-slojni
samo! → **169⁹⁰** SIT

ENERGETSKI KOTIČEK

Ogrevanje vode s soncem

(Nadaljevanje s prejšnje številke)

Sprejemnikov sončne energije (SSE) je več vrst, npr. ravni, vakuumski, z zrcali, zračni. Prav v zadnjem času se je rodila revolucionarna novost, ki pa se bo morala izkazati še v praktični izvedbi in uporabnosti. Inž. Aljoša Pajk je izumil in patentiral energetski strešnik. Gre za konstrukcijo kritine, ki omogoča solarno ogrevanje vode brez vgradnje do sedaj znanih SSE. Vsaj nekaj časa pa je še pričakovati porodne težave.

Najbolj razširjeni, in poznani so ravni SSE, ki jih je mogoče izdelati celo v samogradnji (glej Kamniški OBČAN št. 12) ali pa kupiti tovarniško izdelane v različnih kakovostnih razredih (razlikujejo se in po učinkovitosti in seveda cenah). Navadni ravni SSE imajo običajni črn, kakovostni pa obvezno visoko selektivni absorber, kvalitetno toplotno izolacijo ne le na zadnji strani temveč tu-

di na bočnih straneh ter kaljeno steklo (najnovejši hit je prizmatično steklo).

Učinkovitost SSE je odvisna od konstrukcijske izvedbe in kvalitete vgrajenih materialov, pri končni vgradnji na streho pa je zelo pomembna orientacija in naklon SSE. Učinkovitejši so tisti, ki na enoto površine ob enakih vremenskih pogojih uspejo pridobiti večjo količino toplote. Navadni, črno pobarvan absorber veliko bolje absorbira sončno sevanje od nepobarvanega, vendar so tudi njegove toplotne izgube velike. Manjše toplotne izgube dosežemo z vgradnjo sodobnih visoko selektivnih absorberjev s posebnim nanosom. Osnovni princip delovanja selektivnega absorberja je, da ta močno absorbira sončno sevanje in oddaja malo toplotnega sevanja v obliki izgub. To omogočijo različne optične lastnosti uporabljenega nanosa v področju kratkovalovnega (sončnega) se-

vanja, ki ga oddaja sonce in dolgovalovnega (toplotnega) sevanja, ki ga oddaja absorber. Dodatno zmanjšanje toplotnih izgub pa dosežemo tudi s posebnimi prekrivnimi stekli, npr. dvojno steklo, steklo z nerefleksijskim nanosom (prepoznamo ga po tem, da na površini stekla ne vidimo svoje slike), s folijami, s prizmatično obliko površine stekla. To dosežemo tudi z zmanjševanjem debeline stekla, kar nam omogoča uporaba kaljenega, t. i. »belega« stekla (z nizko vsebnostjo železovih oksidov), vendar je zaradi odpornosti proti toči debelina omejena na 3 do 4 mm.

Solarni sistem pa potrebuje tudi primerno velik in dobro izoliran hranilnik tople vode. Čim večji je, tem manjše so izgube solarnega sistema, ker lahko deluje z nižjimi temperaturami. V neugodnih vremenskih razmerah pa nam velika akumulacija pride še kako prav. Sodoben solarni sistem tudi ne deluje brez cevene povezave med SSE in hranilnikom, brez črpalke in regulirnih elementov. Kamničani imamo to srečo, da v »hiši varčne energije« v poslovnem centru Duplica dobimo kompletno ponudbo, blizu in na enem mestu.

Žal imajo te napredne tehnologije tudi svojo ceno. Enkratna investicija pa je kmalu pozabljena in občutek vsa naslednja leta, da pridobivaš toplo vodo zastoj, je enkratna.

Za brezplačne nasvete s področja učinkovite in varčne rabe energije (vse v zvezi z izolacijami in v hiši, ogrevanjem itd.) vam je v energetsko svetovalni pisarni ESP Kamnik, Tomšičeva 23 (tržnica), vsak torek od 17. do 20. ure na razpolago eden od naših energetskih svetovalcev.

ESP KAMNIK,
IVO GAŠPERIČ,
energetski svetovalec

GARAŽO

v Kamniku, zidano, oddam.

Tel.: 041/691-777.

Telefon: 83-13-799

**RTV - HiFi
SERVIS**

POTROŠNI MATERIAL
ZA RAČUNALNIKE!

POPRAVILO
RAČUNALNIKOV

TECH, d.o.o., Ljubljanska c. 21e, KAMNIK
(najdete nas v obrtni conii Duplica)

Zmaga Vide Uršič v znoju in krvi

Poleg Gorazda Štanglja, najvišje uvrščenega slovenskega cestnega kolesarja na UCI lestvici, najboljšega gorskega kolesarja leta 2000 Primoža Strancarja, olimpijca iz Sydneya, trenutno še 52. na svetovni lestvici UCI, je na bolniški tudi kamniška kolesarka Vida Uršič. Večkratna veteranska svetovna in zaradi pravil KZS še vedno slovenska aktualna članska prvakinja je padla na veteranskem evropskem prvenstvu amaterskih kolesarjev UDACE v italijanski Gemoni. »Kljub težkemu dihanju, poškodbam na glavi, roki, nogi, sem vsa okrvavljena prepeljala še preostalih 25 kilometrov. V mislih sem imela le stavek: Če končam, lahko zmagam,« je pripovedovala Vida med okrevanjem. Podrobnosti so bolj srhljive. Po zmagi je sledila le hitra vožnja z reševalnim vozilom v bolnišnico v Gemoni (Gumin) pri Udinah, kjer so jo italijanski zdravniki zadržali v tridnevni oskrbi. Okrevanje nadaljuje doma v Bistričici, kamor so prispela tudi priznanja - za zmago.

»V 22 letih sem doslej hudo padla le dvakrat. Kar dobra statistika,« med okrevanjem razmišlja Uršičeva in upa, da bo nared do sredine avgusta, ko je zanjo najpomembnejši čas leta - Veteransko svetovno prvenstvo v St. Johanu na Tirolskem. Kakšen bo epski zaključek, bomo poročali septembra.

METOD MOČNIK

ŽELITE ZA SVOJ DENAR KUPOVATI NAJCENEJE?!

V TEHNIČNI TRGOVINI
gorenje center **PERNECOM**
Usnjarska 9, Kamnik, tel.: 83-17-203

BELA TEHNIKA
Senzorska samostojna kuhalna plošča
Electrolux EHS 602 P
~~143.871 SIT~~ **109.900 SIT**

**HLADILNIK
GORENJE K 25 TB**
višina 144 cm
~~73.000 SIT~~ **65.700 SIT**

**PRALNI STROJ
CANDY CB 83 TK**
~~86.000 SIT~~ ~~95.000 SIT~~

AKUSTIKA
Videokamera
SONY CCD-TR 728 ~~125.000 SIT~~
112.500 SIT + DARILO (torbica)

BTV EVELUX S 55 ~~49.900 SIT~~
BTV GORENJE 70 GS ~~54.900 SIT~~
74.900 SIT

in še mnogo drugega za vaš dom...
Gotovinski popust, možnost odloženega plačila,
brezplačna dostava!

Pričakujemo
vas vsak dan
od 8. do 19. ure,
ob sobotah
od 8. do 13. ure

Znova tek na Grintovec

»Kje so meje, misli večina, ko izve za čas 1 ure 25 minut in 25 sekund in pozna pot, ki je po planinskih tablicah markirana na 5 ur.« je pred tretjim gorskim tekom na Grintovec leta 1998 Metod Močnik zapisal v Kamniški občani. Tako je namreč zapisano v ličnem prospektu za letošnji, četrti tek na vrhno piramido kamniških planin Grintovec. Izziv, tekma leta, boj s samim seboj, bo letos četrtič v zgodovini v soboto, 18. avgusta, s startom ob 9. uri v Kamniški Bistrici.

Tistega leta je Igor Šalamun svoj rekord najtežjega gorskega teka v Sloveniji in po mojih podatkih tudi v vsej srednji Evropi pomaknil na 1,25:03. »Ob svetovni konkurenci bi se dalo teči še hitreje. Vsaj tri minute,« je naš najboljši gorski tekač Igor Šalamun dodal piscu teh vrstic po teku. Kamniški rekord ima Ivan Urh (1,26:20), ženskega Marija Trobec 1,51:25, osebni pisca se je ustavil na 1,32:28.

Tek je po tretji ponovitvi šel v skladišče. Glavni organizator Dare Božič je malo izpregel, Dušan Papež, športni navdušenec, pa je ob asistenci žene Mire drezal toliko ča-

sa, da vzdržljivostna preizkušnja, ki ji v Sloveniji ni para, ne sme zamreti. Vedno je obljubljal in obljubo tudi držal, da bo pristavil poln piskrček.

Klub gorskih tekačev Papež, ki bo sadove mladostne zagnanosti in volje do zdravja in športa, nenazadnje življenje, žel na jesenskih tekmovanjih mladih, bo pripravil vse, kar imajo veliki. Pokale, diplome, okrepcila, denarne nagrade za najhitrejši in vse ostalo, da bo tek od doma v Kamniški Bistrici na višini 601 meter, mimo tovarne žičnice v Koncu, Kokrškega sedla (1793 m) do vrha Grintovca (2558 metrov) potekal na zadovoljstvo (in varnost) vseh. Če ste Kamničani in vas zadeva v pravo stran premaknjenih zanima, boste ostalo že izsledili, v nasprotnem primeru zavrtite tel. 839 11 69 ali kliknite na Mat' Kurjo, na iskanje »Papež« ali nove strani in odprlo se vam bo vse in še več. Tudi to, kako pravijo na Dolenjskem dolomitu in kako in zakaj je bil že pred letom 1896 užaljen jezikovni duh Frana Levca. Vredno obiska. Ureja učiteljica Mira Papež.

(MM)

MIZARSKÉ STORITVE

- IZDELAVA - MONTAŽA - OBNOVA
KUHINJE IN DRUGO POHIŠTVO

Avbelj Milan s.p., Stegne 1, Moravče
TEL.: 01/723 14 76
GSM: 041/641 446

SILVEST

PODJETJE ZA POSLOVNE STORITVE

Steletova 8a, 1241 Kamnik

- vpis stanovanj v zemljiško knjigo in izdelava etažnih elaboratov
- posredovanje pri prodaji nepremičnin
- druge poslovne storitve

Tel.: 01-83-10-960
faks: 01-83-10-965

TRGOVINA ŽGAJNAR

na Bakovniku, Klavčičeva 11, tel.: 831-43-48

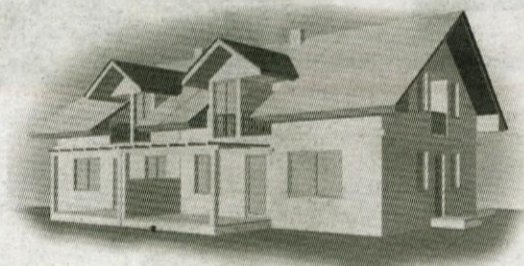
UGODNA PONUDBA!

	SIT		SIT
- paprika v vrečah, 1 kg	150,00	- čokolešnik, 1 kg	779,90
- kis za vlaganje, 3 l	199,90	- napolitanke	
- šunka toast, 1 kg	699,90	- Block togo, 400 g	199,90
- ljubljanska salama, 1 kg	749,90	- moka T400 Žito, 1 kg	99,90
- sir Jošt, Gaudar, 1 kg	999,90	- alpsko mleko Lj. ml., 3,2 m.m., 1 l	119,90
- sir Livada, 1 kg	1.099,90	- cola, oranžada, 1,5 l	79,90
- vikend narezek, 150 g	129,90	- Fruc-korenček,	
- tune Rio mare, 5+2 gratis	999,90	- pomaranča, višnja, 1,5 l	159,90
- špageti št. 3, 500 g	169,90	- olje Cekin, 1 l	189,90
- mešano sladko pecivo, 2,5 kg	1.399,90	- otroški skiro	5.990,90
- kava Slovenka, 100 g	89,90	- toaletni papir, 8/1	169,90
		- Ariel, 6 kg	1.899,90

Ponudba velja do prodaje zalog.

V našo trgovino ste povabljeni vsak delovni dan od 7. do 20. ure, ob sobotah od 7. do 19. ure in ob nedeljah od 8. do 12. ure.

ŠKRJANČEVO
»s pogledom na Kamniške planine«

LB Hipo

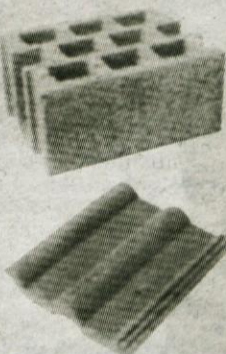
Trg republike 3, Ljubljana, tel. 01 2512 212

V naselju Škrjančevo, med Radomljami in Domžalami, gradimo pet stanovanjskih dvojčkov.

Sprejemamo rezervacije in sklepamo prodajne pogodbe!

Dodatne informacije: Matic Romšak 040 396 944
Internet: www.lbhipo.si

**IZDELOVANJE
BETONSKIH BLOKOV
IN STREŠNIKOV**

AVBELJ PETER, s.p.
Sp. Loke 8, 1225 LUKOVICA
tel.: 01 723 43 47, 041 624 215

V **KLINIKA
ZA MALE ŽIVALI**

**VETERINARSTVO
TRSTENJAK-ZAJC d.o.o.**
Ulica padlih borcev 23,
Ljubljana

Odprta je vsak delavnik od 8. do 20. ure,
ob sobotah od 8. do 13. ure

Naročila sprejemamo na novo telefonsko številko

01/56-55-120

KNJIGOVEŠTVO **DARMA** d.o.o.

ekspres vezava diplomskih nalog,
vezava uradnih listov, knjig, popraviljanje starih knjig,
izdelava map, škatel, jedilnih listov, kaširanje

Kleče 25, Dol pri Ljubljani,
tel.: 01/5647-669, GSM: 041-552-353

**SALON
URAL** **KERAMIKE**

Bolkova 12, Homec

- keramične ploščice
- sanitarna keramika
- pipe
- prenova kopalnic in WC
- zaključna dela v gradbeništvu (parketi, laminati, stropi...)
- kopalniško pohištvo po naročilu

ADAPTACIJA KOPALNICE v 10 DNEH!

demontaža in odvoz obstoječe opreme, zamenjava vodovodnih instalacij, polaganje keramike, montaža kopalniške opreme.

Delovni čas:
ponedeljek - petek:
od 8. do 12. ure
in od 14. do 18. ure
sobota: od 8. do
12. ure

Telefon/faks: 01/722 75 24
GSM: 041 633 103, 041 958 010

NIZKOGRAĐNJE,
asfaltiranje in tlakovanje
dvorišč, dovoznih poti in parkirišč,
polaganje robnikov in pranih plošč,
izdelovanje betonskih in kamnitih
opornih zidov - »škarp«

Tel.: 01/83 94 614
041/680-751, 041/800-946.

IRMI **STEKLARSTVO IRMI
HOMEK - DOMŽALE**

01/721 57 17, 01/722 70 89
ISDN 01/722 89 97, 01/722 89 98

- * ALU in PVC okna in vrata
- * izdelava termopan stekla
- * brušenje stekla in ogledal
- * izdelava izbočenih stekel
- * peskanje stekel
- * fuzije - vitraži
- * okvirjanje slik

Naj svetlobe žarek iz tvojega srca
premaga temo
in spomin na tvojo pesem in nasmeh
naj lajša našo bolečino.

V SPOMIN

IVAN MARKUŠ

Boleč je spomin na 2. avgust 2000,
ko je prenehalo biti tvoje zlato srce.

Vsi, ki smo ostali, čutimo neizmerno bolečino in praznino.

Ati, zelo, zelo te pogrešamo.

Hvala vsem, ki se ga spomnite z lepo mislijo in mu prižgete svečke.

Vsi njegovi

Kamniki, avgust 2001

OPRAVIČILO

V prejšnji številki Kamniškega občana je pri postavljanju besedila prišlo do dveh neljubih napak. V zahvali za pok. Angelo Svetlin so se domači želeli zahvaliti dr. Dolenčevi in sestri Jani za dolgoletno zdravniško pomoč in človeško toplino, vendar je bilo zaradi tipkarske napake napačno objavljeno ime zdravnice.

V spominski objavi za Marjana Grošlja pa je iz zapisa V spomin nastal napačen zapis Zahvala.

Za neljubi napaki se vsem iskreno opravičujemo!

DELO TČR d.d.

Je čas za mladost in je čas za bolečino.
Je čas za stolpe upanja in čas za brezna obupa.
Je čas divje budnosti in bo čas nezdravega sna...
(Mila Kačič)

ZAHVALA

V 82. letu življenja je za vedno
ugasnilo srce naše drage

PAVLE CIGLIČ

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in
sosedom, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, darovali
cvetje in sveče ter sočustvovali z nami v najtežjih trenutkih.

Žalujoci vsi njeni

Julij 2001

Le delo, skrb, trpljenje
dograjevalo je tvoje življenje;
zdaj k počitku leglo je telo,
a tvoje delo nikdar pozabljeno ne bo!

ZAHVALA

Nenadoma in mnogo prezgodaj nas je v
70. letu življenja zapustil naš dragi ati,
brat, tast, stric in svak

CIRIL LETNAR

iz Mekinjskega

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem,
znancem za izrečeno pisno in ustno sožalje, podarjeno cvetje,
sveče, darove za sv. maše. Hvala vsem, ki ste našega atija v tako
velikem številu pospremili na zadnjo pot.

Žalujoci njegovi najdražji

Julij 2001

Ostala je praznina,
v srcih nepopisna bolečina.
Ni več tvojega smehljaja,
le delo tvojih rok ostaja.

ZAHVALA

V 72. letu nas je zapustil naš dragi

JANEZ ZORMAN

iz Kamnika

Zahvaljujemo se vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti,
darovali cvetje, sveče in za svete maše ter sočustvovali z nami v
najtežjih trenutkih.

Vsem iskrena hvala.

Žalujoci: žena Francka, sin Jani z družino, sestra Cilka in brata
Milan in Stane z družinami in drugo sorodstvo

Julij 2001

Hlad se skriva v naših srcih,
v duši solza se iskri,
vsem si vedno pomagala,
za vso dobroto hvala Ti.

ZAHVALA

V 70. letu življenja nas je zapustila naša
draga babi, mami in žena ter mnogim dobra
prijateljica

OLGA PEČEVNIK

rojena Sadjak, iz Mekinjskega pri Kamniku

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za
izrečeno sožalje, za podarjeno cvetje in sveče ter bodrilne besede.
Zahvala tudi mekinjskemu župniku g. Pavletu Piberniku za lepo
opravljen pogrebni obred.

Mnogi je nikoli ne bomo pozabili.

Žalujoci: Urška, Janez, Eva, Metka, Andrej in Peter ter
vsi, v katerih srcih živi.

Julij 2001

Odšel si tja, kjer ni solza,
ni trpljenja, ni gorja.
Ostala tvoja je dobrina,
v naših srcih bolečina.

ZAHVALA

Nepričakovano in mnogo prezgodaj nas je
v 71. letu življenja zapustil dragi mož, oče,
stari ata, brat, stric

JOŽE HOČEVAR

iz Mekinjskega

Iskreno se zahvaljujemo prav vsem, ki ste ga pospremili na njegovi
zadnji poti, mu podarili cvetje in sveče, nam pa izrekli sožalje.
Hvala gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem
Lire za ganljivo zapete pesmi in g. Sitarju za zaigrano Tišino.

Žalujoci vsi njegovi

Julij 2001

Ko ljubezen vso si nam razdala,
trudno, tiho si zaspala.

ZAHVALA

Nepričakovano in mnogo prezgodaj nas je
zapustila draga

KATI SEDELJŠAK

roj. Žagar iz Šmartnega v Tuhinju

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste bili v težkih dneh z nami.
Hvala sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za pomoč,
izrečeno sožalje, poklonjeno cvetje in sveče, za mašne namene ter
številno spremstvo na njeni zadnji poti.
Hvala dr. Plešnarjevi za pomoč, g. župniku in pevcem farne cerkve
Šmartno za svečano slovo.

Njeni: mož Lojze, hčerka Marjeta z Robijem, hčerka Nataša, vnuka
David in Matic, svak Ivan in drugo sorodstvo

Šmartno v Tuhinju, julij 2001

VELE

VELE, trgovska družba d.d.

POSEZONSKA RAZPRODAJA

do 40%

POLETNIH OBLAČIL

od 20. 7. do 3. 8. v Blagovnici VELE,
Modni hiši Kamnik in Otroški modi Kamnik

VELE trgovska družba d.d., ljubljanska c. 64, 1230 Domžale

EKSPRES FOTO GROHAR

Ljubljanska 3d, KAMNIK
V SVETILNIKU
TEL.: 839 71 53

FOTOGRAFIRANJE POROK, ROJSTNIH DNEVOV,
PORTRETOV IN ZA DOKUMENTE V ATELJEJU

**NOVO! POROČNE SLIKE DOBITE
ŠE ISTI DAN**

- FOTOGRAFIRANJE ZA PROSPEKTE IN KATALOGE
- FOTOGRAFSKI MATERIAL (FOTOAPARATI, FILMI, BATERIJE, OKVIRJI, ALBUMI, DALJNOGLEDI, KASETE, ...)

SAM

Podjetje za komercialni inženiring, d.o.o

Trgovina z gradbenim materialom
Krakovska 4 B, DOMŽALE
TEL.: N.C.: 01/722-00-20
TRGOVINA: 01/722-05-60
FAKS: 01/721-32-88
e-mail: dom@sam.si

Trgovina z gradbenim materialom
Zg. Stranje 1A, STAHOVICA
TEL.: 01/83-27-030, 83-27-035
FAKS: 01/83-37-045
e-mail: st@sam.si

OD OPEKE ... DO STREŠNIKA - in še mnogo več ... !!!

NA NAŠIH PRODAJNIH MESTIH VAM NUDIMO VSE ZA GRADNJO IN OBNOVO
TER ZA UREDITEV DVORIŠČ IN OKOLICE VAŠEGA DOMA

KRITINE: BRAMAC, TONDACH, SALONIT, CREATON IN OSTALE
HIDRO IN TERMO IZOLACIJE
APNO, CEMENT, MALTIT
FASADE IN FASADNE SISTEME BAUMIT, JUB in TIM
SCHIEDEL DIMNIKE
ARMATURNE MREŽE IN BETONSKO ŽELEZO
ROBNIKE, TLAKOVCE, BETONSKA KORITA
OPEKO IN OPEČNE IZDELKE VSEH VRST
ORODJE IN OPREMO ZA GRADBENIŠTVO
TER OSTALE ARTIKLE IZ PRODAJNEGA ASORTIMANA

Za kamionske pošiljke vam nudimo prevoz fco kupec in možnost dostave z avtodvigalom.
V trgovinah Vas pričakujemo vsak dan od 7. do 19. ure, ob sobotah pa od 7. do 13. ure.

internet: www.sam.si

V SAM-u NISI NIKOLI SAM !!!

TRGOVINA VERIGA

Tomšičeva 17, Kamnik, tel. 83 91 888

Vam nudi po ugodnih cenah:

POLETNI PROGRAM - PVC mize, stole, ležalnike, vrtno orodje..., barve, lake, gašeno apno, pipe Armal, posodo, komplet 12-delne RP posode samo 9.300 SIT, porcelan, vse vrste gospodinskih aparatov, sušilce za perilo, likalne mize, PVC prte za mize, kozarce za vlaganje in pokrovčke, čistila - Ariel 6 kg SAMO 2.270 SIT, KOLESA ROG in še in še...

Strokovni nasveti iz sobopleskarske stroke.

Velika izbira aranžiranih daril.

Če nimate idej za poročno ali kakšno drugo darilo, lahko podarite tudi naše DARILNE BONE.

Homar, d.o.o., trgovina Veriga se priporoča.

Odprto od 7. do 19. ure,
ob sobotah od 8. do 12. ure.

AV SERVIS RTV in TRGOVINA KONCILIA

Vrhpolje 41,
Kamnik
(v gasilskem domu)

Tel.: 83 91 383
GSM: 041/715 455

Odprto: 9^h-12^h, 15^h-18^h,
sobota: 10^h-12^h.

Kamniški OBČAN

01/83 91 311
041/662 450

OGLAŠEVANJE Z ODZIVOM

MediaDom

Tehnična trgovina

Ljubljanska 3/c, Kamnik (bivši market Zaprice)
telefon: 01/839 47 97

- ▶ VIDEO KAMERE in DRUGA AVDIO VIDEO TEHNIKA
- ▶ RAČUNALNIŠTVO
- ▶ TELEKOMUNIKACIJE ...

BEKO Technics Panasonic SONY

ZANUSSI ARISTON BOSCH BRAUN

Electrolux PHILIPS

▶ IZREDNA PONUDBA BELE TEHNIKE

Pralni stroj WB 6110 XE

66.990 SIT

37.990 SIT

Hladilnik BEKO RRN 1565
viš. 85 cm, 142 l

▶ MALI GOSPODINJSKI APARATI

svetovanje ▶ do 3 leta garancije ▶ do 20 km brezplačna dostava

AMBROŽ FIAT

POOBlašČENI TRGOVEC IN SERVIS V LAHOVČAH

VROČA PONUDBA VOZIL s KLIMO

UNO 1.0 IE/V	od 1.139.000 SIT
SEICENTO 55 S novi model	od 1.318.000 SIT
PANDA 4x4 trekking	od 1.834.000 SIT
PUNTO 60 SX/3v	od 1.662.770 SIT
PUNTO Fresh klima/3v	od 1.862.770 SIT
PUNTO Fresh klima/5v	od 1.952.770 SIT
BRAVO 80 Steel klima	za 2.233.000 SIT
MAREA 1.9 JTD weekend	za 3.950.000 SIT
MULTIPLA 100 ELX klima	od 3.252.000 SIT
DOBLÒ 1.9 D	od 2.617.000 SIT
DUCATO 2.8 dvojna kabina	netto+ddv 3.226.050 SIT

ZA VSA VOZILA HITRO UREDIMO UGODNO FINANCIRANJE DO 5 LET - MOŽNOST MENJAVE STARO ZA NOVO - VELIKA IZBIRA RABLJENIH VOZIL

Ambrož Marija s.p., Lahovče 40, 4207 Cerklje
PRODAJA VOZIL: Lahovče 2, tel.: 04/2529 070, tel./faks: 04/252 90 74
SERVIS VOZIL: Lahovče 40, tel.: 04/2529 050, tel./faks: 04/252 90 74